

การสร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทย
สำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2554

การสร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทย
สำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การสร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทย
สำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2554

เรือเอก กิ่งกูด เกาะประเสริฐ. (2554). การสร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของ
ชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษา
ทหารอากาศ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ :
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ กู่วิกุล.

การวิจัยในครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์ และศึกษาความสามารถการ
ออกเสียงภาษาไทยของชาวเวียดนามในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรม
ยุทธศึกษาทหารอากาศ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นายทหารนักเรียนชาวเวียดนามที่กำลังศึกษา
ภาษาไทย ณ ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ จำนวนทั้งสิ้น 3 คน โดยเป็นกลุ่มนายทหาร
ชาวต่างชาติที่มาอบรมในหลักสูตรดังกล่าวด้วยระยะเวลาเพียง 6 เดือน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก แบบฝึกการออกเสียง และแบบทดสอบท้ายแบบฝึกชุดที่
1-5 ผลการวิจัยได้แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์
ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ 5 ชุด ได้แก่ 1. แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น แบ่งเป็นพยัญชนะ
ต้นเดี่ยว พยัญชนะต้นควบ อักษรนำ 2. แบบฝึกการออกเสียงสระ แบ่งเป็น สระเสียงสั้น สระเสียงยาว
สระประสม 3. แบบฝึกการออกเสียงวรรณยุกต์ 4. แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะท้าย หรือตัวสะกด และ
5. แบบฝึกการออกเสียงข้อความต่อเนื่อง แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ
91/93 สูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่า แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยที่
สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพผู้เรียนนายทหารชาวเวียดนามและชาวต่างชาติอื่นๆ สามารถนำไปใช้เรียนรู้และ
ฝึกฝนด้วยตนเอง

DEVELOPING AN ELECTRONIC PROGRAM ON THAI PRONUNCIATION FOR
FORREIGNERS AT THE LANGUAGE CENTER, DIRECTORATE OF EDUCATION
AND TRAINING, THE ROYAL THAI AIR FORCE

Present in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Art degree in Teaching Thai as a Foreigner Language
at Srinakharinwirot University

October 2011

Lieutenant Kingkul Kohprasert. (2011). **Developing an Electronic Program on Thai Pronunciation for Foreigners at the Language Center, Directorate of Education and Training, The Royal Thai Air Force.** Master Project. M.A. (Teaching Thai as a Foreigner Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Asst. Prof. Dr. Somkeit Kootaveekul.

The purposes of this research were to develop an electronic program in Thai pronunciation for foreigners and to study the abilities of pronunciation of Vietnamese learners in Thai language program for Vietnamese military at the Language Center, Directorate of Education and Training, Royal Thai Air Force. Participants were 3 Vietnamese commissioned officers from Socialist Republic of Vietnam. They were in a 6 month-short course training at the Language Center, Directorate of Education and Training, Department of the Royal Thai Air Force. Instruments were: 1) an electronic program in Thai pronunciation consisted of 5 packages; pronunciation of initial consonants, pronunciation of vowels, pronunciation of tone, pronunciation of final consonants, and pronunciation of discourses, and 2) The Pre-Post Test of Thai pronunciation Form, and Pronunciation Exercises and Post Test Form. Data were analyzed by using percentage, mean, and observation. The results indicated that the effectiveness of the electronic program in Thai pronunciation for Vietnamese commissioned officers was equal to 91/93 which was higher than the criterion at 80/80, meaning that an electronic program in Thai pronunciation for foreigners at the Language Center, Directorate of Education and Training, Royal Thai Air Force was sufficiently effective to apply to other foreigners in training themselves on learning Thai pronunciation.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จด้วยดีด้วยการให้คำปรึกษา คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศร อาจารย์ภรพัศ สร้อยระย้า และอาจารย์ภัศริดา บุญชวลิต ผู้เชี่ยวชาญและกรรมการสอบสารนิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภสินธุ์ แผลงศร หัวหน้าภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก ผู้วิจัยผู้ศึกษาซึ่ง ในความเมตตาและกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง กราบขอบพระคุณนาวาอากาศเอกหญิงศิริพรรณ เรือนขจร ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ที่กรุณาให้ข้อคิดเห็น คำแนะนำและคำปรึกษา ในการ ดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัยครั้งนี้

กราบขอบพระคุณบิดามารดา ผู้เป็นที่เคารพยิ่งของผู้วิจัย ขอบคุณครอบครัว พี่ ๆ เพื่อน ๆ และ น้อง ๆ ที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน ทำให้สารนิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณครู อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

เรือเอก กิ่งกูด เกาะประเสริฐ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
สมมติฐานของการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสอนภาษาที่สอง	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกการออกเสียง	16
3 วิธีดำเนินการวิจัย	24
การกำหนดประชากร	24
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	24
วิธีดำเนินการวิจัย	84
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	84
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	87
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	92
สรุปผลการวิจัย	93
อภิปรายผล	94
ข้อเสนอแนะ	96
บรรณานุกรม	97
ภาคผนวก	102
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	137

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงระยะเวลาดำเนินการทดลอง	85
2 แสดงผลคะแนนจากแบบฝึก	88
3 แสดงผลคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน และคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน	89
4 แสดงร้อยละของคะแนนหลังฝึกจากคะแนนก่อนฝึก	90
5 สรุปผลการพัฒนาหาประสิทธิภาพแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์จำนวนนักเรียน คะแนน แบบทดสอบก่อนเรียน คะแนนแบบฝึกหัด คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน	91
6 สรุปความพึงพอใจของผู้ใช้แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของ ชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ	103

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการเชื่อมความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศและระหว่างวัฒนธรรม การมีความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนระหว่างประเทศ และการท่องเที่ยว ส่งผลให้ภาษาไทยเป็นทางเลือกหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจจากชาวต่างประเทศที่ต้องติดต่อสื่อสารกับคนไทย ชาวต่างชาติที่รู้ภาษาไทยจึงได้เปรียบเมื่อต้องใช้ภาษาไทยสื่อสารในการงานอาชีพ การท่องเที่ยว และการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม

ความสำคัญของภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศนั้น แม้ว่าภาษาไทยจะไม่ใช้ภาษาสากลที่ใช้กันทั่วโลก แต่ในปัจจุบันมีชาวต่างประเทศเรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศมากขึ้น เนื่องจากเหตุผลดังกล่าว การสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทยในปัจจุบันจึงมีแนวโน้มที่ขยายตัวอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้นดังที่ เอมอร์ ชิตะโสภณ (2536) กล่าวไว้ในเอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศว่า การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีแนวโน้มจะขยายตัวกว้างขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศและยังได้กล่าวถึงข้อควรคำนึงในการสอนภาษาไทยอีกว่า การสอนภาษาไทยนั้นนอกจากจะเป็นไปเพื่อความรู้ทางภาษาโดยตรงแล้วยังต้องสอนให้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและการค้นคว้าด้วยตนเองอีก โสตนหนึ่งด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ

ศรีวิไล ดอกจันทร์ (2536) ที่กล่าวถึงการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายหลักของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คือ ต้องการช่วยให้ผู้เรียนผลิตภาษาออกมาให้ได้ ในการสอนจะต้องมีขั้นตอนและกระบวนการตลอดจนสื่อและสารอย่างดีที่ต้องใช้ในขั้นของการใส่ข้อมูล (In put) ผู้เรียนก็จะมีแรงขับที่อยากจะผลิตภาษาเพื่อส่งออก (Out put) ในการสอน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะพิจารณาความสนใจ ภูมิหลัง ความต้องการของผู้เรียน เพื่อเลือกสารและชนิดของสื่อตลอดจนระดับความยากง่ายของภาษาที่จะใช้เป็นตัวกระตุ้นและเป็นข้อมูลป้อน (In put) แก่ผู้เรียน

การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งในสถาบัน การศึกษาของรัฐและเอกชนตลอดจนหน่วยงานที่มีการติดต่อประสานงานกับชาวต่างชาติ และจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสาร ดังที่ พัชรีญา จิตต์เมตตา (2550: 1) กล่าวไว้ว่า “ในอดีต การเรียนการสอนภาษาของแต่ละชนชาติเป็นเรื่องของคนในประเทศนั้น ๆ โดยเฉพาะ แต่ปัจจุบันนี้ การเรียนรู้ภาษาต่าง ๆ ได้ขยายวงกว้างออกไปสู่ความเป็นสากลมากขึ้น” ซึ่งสภาพการณ์ดังกล่าวนี้สอดคล้องกับที่ ศรีวิไล พลมณี (2545) ได้กล่าวว่า ปัจจุบัน ภาษาไทยได้รับความนิยมนิยมสนใจจากคนชาติต่าง ๆ มากขึ้นกว่าอดีต โดยการสำรวจของกระทรวงการต่างประเทศไทย สถาบันอุดมศึกษาทั่วโลกเปิดสอนหลักสูตรภาษาไทยหรือหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยรวมประมาณ

114 กงทพ. กงทพ. นับว่ามีการเติบโตพอสมควร กงทพ. ยังเชื่อว่าจำนวนสถาบันที่เปิดสอนภาษาไทยจะเพิ่มขึ้นในอนาคต (ศิริวิไล พลมณี. 2545)

กงทพ. ไทยเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ตั้งหลักสูตรการสอนภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนามชั้นในศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ สืบเนื่องมาจากเมื่อปีงบประมาณ 2548 กระทรวงกลาโหมไทยและเวียดนามได้ร่วมมือกันในการแลกเปลี่ยนนายทหารของทั้งสองประเทศเพื่อศึกษาภาษาระหว่างกัน โดยเป็นโครงการต่างตอบแทน โดยทางเวียดนามให้นายทหารไทยเดินทางไปศึกษาภาษาเวียดนาม ณ ประเทศเวียดนามจำนวน 5 คน ทางกรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการกงทพ. ไทย จึงจัดสรรให้สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม กองบัญชาการทหารสูงสุด กงทพ. บก กงทพ. เรือ และกงทพ. อากาศ จัดสรรกำลังพลหน่วยงานละ 1 คน เพื่อไปศึกษาภาษาเวียดนาม ณ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม แต่ปีการศึกษา 2548- 2549 ทางสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม และกงทพ. อากาศไม่มีความประสงค์จะส่งกำลังพลไปเรียน จึงมีกำลังพลชุดแรกไปเรียน ณ ประเทศเวียดนามจำนวน 3 คน คือจากกงทพ. บก 1 คน กงทพ. เรือ 1 คน และกองบัญชาการทหารสูงสุด 1 คน ส่วนกระทรวงกลาโหมเวียดนามได้จัดส่งนายทหารเวียดนามเดินทางมาเรียนภาษาไทย ณ ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กงทพ. อากาศไทย จำนวน 4 คน ซึ่งมีโครงการแลกเปลี่ยนต่อเนื่องมาทุกปี และแต่ละปีจะมีนายทหารเวียดนามมาเรียนภาษาไทย ณ ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศปีละ 3-5 คนเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งปีการศึกษา 2554 นี้ ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ รับนายทหารเวียดนามมาเรียนภาษาไทยจำนวน 4 คน หลักสูตรเน้นการเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน รวมถึงคำศัพท์เฉพาะสำหรับทหาร

หลักสูตรภาษาไทยสำหรับทหารต่างชาติ ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศประกอบด้วย

1. หลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารต่างชาติ เป็นหลักสูตรที่แต่ละปีจะมีนายทหารนักเรียนประมาณ 15 คนจากหลายประเทศ เช่น อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน เป็นต้น
2. หลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม รับนายทหารนักเรียนชาวเวียดนามประมาณ 3-5 คน

ทั้ง 2 หลักสูตรมีระยะเวลาการศึกษาเท่ากัน คือ 6 เดือน โดยเริ่มเปิดหลักสูตรประมาณต้นเดือนมีนาคมและสิ้นสุดที่เดือนกันยายนของทุกปี แม้ว่าทั้งสองหลักสูตรจะเป็นหลักสูตรภาษาไทยระดับพื้นฐานเหมือนกันก็ตามแต่หลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารต่างชาติจะเข้มข้นกว่าและมีเนื้อหาลึกกว่า โดยจะสอนกันไปถึงหลักสูตรภาษาไทยระดับกลางเนื่องจากนายทหารนักเรียนที่จบหลักสูตรนี้จะเข้าเรียนต่อในหลักสูตรต่างๆ ของแต่ละเหล่าทัพ (โดยใช้ภาษาไทยในการเรียนการสอน) ส่วนหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนามเป็นหลักสูตรภาษาไทยพื้นฐาน เมื่อเรียนจบนายทหารนักเรียนจะกลับไปปฏิบัติงานตามปกติยังประเทศของตน

จากการสัมภาษณ์ หัวหน้ากองภาษา ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศเรื่องปัญหาในการสอนภาษาไทยแก่นายทหารเวียดนาม (นาวาอากาศเอกหญิง ศิริพรรณ เรือนขจร สัมภาษณ์ ณ วันที่ 22

มีนาคม 54) พบว่านายทหารต่างชาติมีข้อบกพร่องในการพูดออกเสียงภาษาไทยในลักษณะที่แตกต่างกันในแต่ละชาติอาจจะเป็นเพราะอิทธิพลของภาษาแม่ เช่น นายทหารนักเรียนชาวเวียดนามจะมีข้อบกพร่องในการออกเสียงพยัญชนะ และเสียงวรรณยุกต์ แยกเสียง จ ช ฉ ฌ ไม่ออกเนื่องจากภาษาเวียดนามมีเสียงเดียว เสียง ผ พ ภ ในเบื้องต้นออกเสียงไม่ได้เนื่องจากภาษาเวียดนามไม่มี เสียง ย จะออกเสียงเป็นเสียง ซ ส เสียงตัวสะกด -ก จะออกเสียงเป็น -บ เนื่องจากเวลาพูดจะปิดปากท้ายพยางค์ เสียง กง ออกเสียงเป็น กม วรรณยุกต์โทในภาษาเวียดนามไม่มีจึงออกเสียงในภาษาไทยยาก เป็นต้น ประกอบกับหลักสูตรระยะสั้น 6 เดือน ทำให้ผู้สอนไม่สามารถแก้ไขผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้ทุกครั้งในชั่วโมงที่มีการเรียนการสอน ปัญหาดังกล่าวนี้เชื่อมโยงกับการที่ เอลลิส (Ellis, 1997) ได้สรุปทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง 3 ประการที่สำคัญคือ การถ่ายโอนภาษา (Transfer) การใช้ภาษาฟอสซิล (Fossilization) และภาษาระหว่างกลาง (Interlanguage) ทั้งนี้ประเด็นที่น่าสนใจคือ การใช้ภาษาฟอสซิล ซึ่งผู้เรียนภาษาที่สองไม่สามารถแก้ไขความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาที่สองของตนได้ กล่าวคือ ผู้เรียนทำผิดในลักษณะเดิมบ่อยครั้งจนเคยชินและไม่สามารถแก้ไขได้ สอดคล้องกับความเห็นของ ประสงค์ ราชณสุข (2535: 11) ที่กล่าวว่า เสียงเป็นปัจจัยสำคัญในการสื่อสารด้วยการพูด เสียงพูดที่มนุษย์เปล่งออกมาเป็นถ้อยคำในภาษา เพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนให้ผู้อื่นรับทราบนั้น จัดเป็นขั้นตอนลำดับสุดท้ายของกระบวนการส่งสาร ทุกคนคงตระหนักดีแล้วว่า เสียงพูดมีความสำคัญเพียงไรสำหรับการสื่อสารด้วยการพูดแสดงความคิดเห็นออกไปได้อย่างเต็มที่ อันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการพูดสมเจตนาธรรมณ์ ด้วยเหตุนี้แม้ว่าผู้เรียนจะสามารถส่งสารได้ แต่การที่ผู้เรียนภาษาที่สอง ออกเสียงผิดจนเคยชิน ทำให้แก้ไขยากหรือไม่สามารถแก้ไขได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการสื่อสารในระยะยาว ผู้วิจัยจึงเห็นว่าหากสามารถสร้างแบบฝึกสำเร็จรูปที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการออกเสียงภาษาไทยอย่างถูกต้องเป็นแนวทางหนึ่ง ที่จะช่วยป้องกันหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

เมื่อพิจารณาสื่อการเรียนการสอนในปัจจุบัน พบว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หรือ E-book นับเป็นสื่ออีกรูปแบบหนึ่งที่รวบรวมเนื้อหาการเรียนการสอนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่มีทั้งภาพและเสียง โดยเนื้อหาความรู้ใน E-book จะเหมือนกับหนังสือที่พิมพ์เป็นเล่ม หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถนำมาพัฒนาการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ดังที่มีผลงานวิจัยหลายเรื่องที่พบว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ช่วยพัฒนาและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ เช่น งานวิจัยของกัญญา ไชยสิงห์ และคณะ (2549) เรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การผลิตและนำเสนอสื่อการศึกษาสำหรับนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร งานวิจัยของ เจริญ ไชยรัตน์ และคณะ (2549) เรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ เรื่องร่างกายของเรา งานวิจัยของ วิไลรักษ์ บุญงาม (2550) เรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องภาคตัดกรวย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาอุดรดิษฐ์ เขต 2 งานวิจัยของ อนุชา สุระธา (2550) การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการใช้โปรแกรม Swish Max งานวิจัยของ ฉาวร

นุ่นละอง (2550) เรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องร่างกายมนุษย์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 งานวิจัยของ พรรณธิภา เพชรบุญมี (2550) เรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชาโครงสร้างข้อมูล งานวิจัยของ วิรุณช สกกุลเหลืองอร่าม (2553) เรื่อง การสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการผลิตสิ่งพิมพ์บรรจุภัณฑ์ เป็นต้น

งานวิจัยที่ยกมาเป็นตัวอย่าง มีผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือที่ได้รับความนิยมในการนำมาประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และมีลักษณะที่สอดคล้องกับการให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนซึ่งมีความแตกต่างทางการเรียนรู้ในรายบุคคล ด้วยเหตุผลสำคัญ คือ

1. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ช่วยนำเสนอเนื้อหาในแบบเรียนได้อย่างรวดเร็ว ผู้เรียนสามารถย้อนกลับหรือข้ามบทเรียนไปเรียนเรื่องต่อไปได้ง่าย ไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาและสถานที่ พกพาสะดวกกว่าหนังสือเนื่องจากแผ่นบันทึกข้อมูลหรือซีดีรอม 1 แผ่น สามารถบันทึกข้อมูลได้เป็นจำนวนมาก

2. ผู้เรียนเกิดความสนใจเนื้อหามากขึ้น เพราะผู้สอนสามารถบรรจุเนื้อหา ภาพประกอบ ภาพเคลื่อนไหว เสียงประกอบ เสียงบรรยาย เสียงดนตรี เป็นต้น

3. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ได้ดี ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนมากกว่าการอ่านจากหนังสือหรือตำรา นับตั้งแต่การจัดบทเรียน การเลือกทำกิจกรรมที่ตนเองถนัดหรือสนใจ การประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ลดเวลาเรียนรู้และการทำความเข้าใจในชั้นเรียน ผู้ที่มีผลการเรียนต่ำสามารถทบทวนในเรื่องที่ตนเองไม่เข้าใจเพิ่มเติมจนเข้าใจ ผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีก็ จะไม่รู้สึกว่าคุณเสียเวลาคอยเพื่อนร่วมชั้นเรียน

4. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีส่วนช่วยส่งเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนในแบบเรียนตามปกติ

จากปัญหาและความจำเป็นดังกล่าว อีกทั้งยังไม่มีผู้ใดสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่เน้นแบบฝึกการออกเสียงภาษาไทยด้วยคำศัพท์ในชีวิตประจำวันสำหรับผู้เรียนที่เป็นนายทหารชาวต่างชาติ ผู้เขียนสารนิพนธ์จึงมีความสนใจศึกษาเรื่องการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ฝึกการออกเสียงภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งจะมีส่วนช่วยพัฒนาประสิทธิภาพในการสอนของครู และพัฒนาความสามารถทางภาษาไทยของผู้เรียน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อสร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์การออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติ เรื่องพยัญชนะต้น สระวรรณยุกต์ พยัญชนะท้าย และข้อความต่อเนื่อง ในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยทำให้ได้แบบฝึกการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทย สำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ในรูปแบบของแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังนำแบบฝึกไปประยุกต์ใช้สำหรับการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติใน หลักสูตรอื่น ๆ ต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง การใช้คุณสมบัติต่างๆของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูปในการนำเสนอแบบฝึกได้แก่ ข้อความ เสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น สร้างเนื้อหาแบบฝึก และแบบทดสอบ เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาไทยเรื่องพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และข้อความต่อเนื่อง ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และทดสอบได้ด้วยตนเอง ตามที่ผู้ออกแบบโปรแกรมกำหนดไว้ในรูปของแผ่นบันทึกข้อมูล (CD)

2. ชาวต่างชาติ หมายถึง นายทหารนักเรียนชาวเวียดนามที่เรียนในหลักสูตรภาษาไทย สำหรับนายทหารเวียดนาม ประจำปี 2554 ของศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

3. นายทหารนักเรียน หมายถึง นายทหารที่เข้ารับการศึกษา/อบรมในหลักสูตรต่าง ๆ เพิ่มเติมหลังจากเป็นข้าราชการแล้ว

สมมุติฐานของการวิจัย

นายทหารนักเรียนชาวเวียดนามที่ฝึกฝนการออกเสียงผ่านแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์น่าจะมี ความสามารถในการออกเสียงภาษาไทยดีขึ้นกว่าเดิม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสอนภาษาที่สอง
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกการออกเสียง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสอนภาษาที่สอง

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2539: 12) กล่าวถึงกลไกของสมองกับการเรียนรู้ภาษาไว้ว่ากลไกของสมองที่ใช้ในการเรียนรู้ภาษานั้นจะเป็นกลไกอันเดียวกัน เด็กที่มีโอกาสได้เรียนรู้หรือได้ใช้สองหรือสามภาษาพร้อม ๆ กันจะสามารถใช้ภาษาเหล่านั้นได้เป็นอย่างดีเหมือนเจ้าของภาษา แต่หากเด็กเรียนรู้เพียงภาษาเดียวคือภาษาแม่มาตลอดจนย่างเข้าสู่วัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่ตอนต้นแล้วจึงเริ่มเรียนภาษาที่สอง เด็กเหล่านี้ก็จะเรียนภาษาที่สองโดยใช้สำเนียงการออกเสียงตามลักษณะของเสียงในภาษาแม่ การใช้คำหรือรูปแบบ และลักษณะ โครงสร้างของประโยคก็จะมีอิทธิพลของภาษาแม่ติดอยู่ หรือเรียกว่ามีการแทรกซ้อนของภาษาแม่ (Interference) ซึ่งแก้ไขได้ยาก เพราะกลไกในการพูดเริ่มคงตัวแต่ในระดับความหมาย และระดับไวยากรณ์ไม่ว่าจะเรียนในวัยใดก็สามารถเรียนได้ตัดเทียมกัน แม้ว่าในระยะแรก ๆ อาจจะมีอิทธิพลของภาษาแม่แทรกซ้อนอยู่บ้าง เช่น ใช้ประโยคที่มีโครงสร้างเหมือน โครงสร้างประโยคในภาษาแม่

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545: 231) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ภาษาที่สองว่าถ้าเด็กได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมทั้งสองภาษาตั้งแต่วัยทารก การเรียนภาษาที่สองจะทำได้ไม่ยากแต่การเรียนภาษาที่สองในสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างจากภาษาแม่ในระหว่างนี้ อาจทำให้เกิดการถ่ายทอดการเรียนรู้ในเชิงลบและเรียนได้ยาก แต่ก็ยังง่ายกว่าเรียนในวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่โดยเด็กที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมทั้งสองภาษาในวัยทารก มีโอกาสดีที่จะเป็นผู้ชำนาญการทั้งสองภาษาได้

ในส่วนของปัญหาในการเรียนรู้ภาษาที่สองนั้น ทักษิณา สมประสงค์ (2539) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดจากอุปสรรคทางภาษาระหว่างครูกับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นเด็กเล็ก ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ปัญหาการสอนของครูคือ ครูไม่ได้เตรียมการสอน หรือเตรียมการสอนรวม ไม่แยกเตรียมเฉพาะกลุ่ม ครูขาดความสัมพันธที่ดีกับเด็ก ครูไม่สามารถบริหารชั้นเรียนให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี และครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนเรียนรู้หรือพัฒนาตามที่ต้องการไม่ได้ ส่วนปัญหาการเรียนรู้ของนักเรียนคือ เด็กไม่เกิดการเรียนรู้ตามที่ต้องการ รู้สึกว่าตน

ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของห้องเรียน และสื่อสารกับครูไม่เข้าใจทำให้ไม่สามารถแสดงความรู้สึกและความต้องการของตนให้ครูเข้าใจได้

นที เรือนแก้ว (2539: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนพูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ในจังหวัดเชียงราย พบข้อมูลดังนี้

1. สภาพการจัดการเรียนการสอน ในด้านการเตรียมการสอน มีระดับคุณภาพการเตรียมการสอนของครูอยู่ในระดับน้อย มีการเขียนแผนการสอนแต่ไม่ละเอียดเท่าที่ควร ส่วนใหญ่จะไม่มีการเตรียมสื่อการเรียนการสอนและเครื่องมือในการวัดผลประเมินผล

2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีระดับคุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเร้าความสนใจของนักเรียนด้วยการทบทวนบทเรียนเก่า ชักถามปัญหา และการอ่านบัตรคำ ครูดำเนินการสอนโดยยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง ใช้ภาษาไทยมาตรฐานในการพูดกับนักเรียนอย่างสุภาพและเข้าใจง่าย ครูจะฝึกการใช้ภาษาไทยทุกครั้งที่นักเรียนออกเสียงไม่ชัดเจน ด้านการสรุปบทเรียน ครูทำการสรุปบทเรียนทุกครั้งที่ทำการสอนด้วยการชักถามความรู้ความเข้าใจของนักเรียน และการทำแบบฝึกหัด

3. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน มีระดับคุณภาพของการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูอยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ส่วนใหญ่คือหนังสือเรียน และบัตรคำ สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ไม่ได้รับความสนใจจากนักเรียนเพราะนักเรียนไม่ได้มีส่วนร่วมในการใช้สื่อการเรียนการสอน

4. ด้านการวัดผลประเมินผล มีระดับคุณภาพของการวัดผลประเมินผลของครูอยู่ในระดับน้อย ครูจะยึดเอาวัตถุประสงค์ของบทเรียนเป็นหลัก แต่ได้ปรับเกณฑ์การผ่านจุดประสงค์ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน ครูส่วนใหญ่จะไม่มีการปรับความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อนเรียน แต่จะวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนหลังจากจบบทเรียนแล้ว เครื่องมือที่ใช้วัดผลประเมินผลใช้หลายรูปแบบ เช่น การชักถาม การสังเกตและการให้ทำแบบฝึกหัด การวัดผลประเมินผลส่วนใหญ่จะไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและไม่มีการบันทึกผลการประเมินไว้เป็นหลักฐาน

5. สภาพปัญหาและอุปสรรคของการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนพูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ในจังหวัดเชียงราย พบว่า หลักสูตรภาษาไทยยังไม่เหมาะสมที่จะใช้สอนนักเรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ครูไม่ได้เตรียมการสอนเพราะมีภาระงานสอนมาก และมีหน้าที่พิเศษที่ต้องรับผิดชอบ นักเรียนมีปัญหาในการใช้ภาษาไทยสื่อสารและสื่อความหมาย อีกทั้งขาดเรียนบ่อย สื่อการเรียนการสอนหายากและมีไม่เพียงพอ ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการเรียนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย การสอนซ่อมเสริมไม่ต่อเนื่องเพราะครูมีภารกิจอื่นที่ต้องทำ อีกทั้งนักเรียนต้องเรียนภาษาจีนในตอนเย็น

สำหรับเทคนิคในการสอนภาษาที่สองนั้น มักมีวิธีการที่นักการศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ดังนี้

สมชัย ไชยกุล (2526: 112) กล่าวถึงวิธีการสอนออกเสียงภาษาไทยแก่นักเรียนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองว่า การฝึกจะได้ผลดีที่สุดด้วยการฝึกหัดฟังและพูดอยู่เสมอ วิธีสอนโดยการฟังและพูดได้ใช้กันมาเป็นเวลานานแล้ว แต่การฝึกในสิ่งที่สำคัญ ๆ ของภาษาอย่างมีระเบียบและสม่ำเสมอ นั้นเพิ่งจะนำมาใช้เมื่อไม่นานมานี้ การรับรู้ความแตกต่างของระบบภาษาหนึ่ง ๆ จะมาก่อน

การแสดงออกซึ่งภาษานั้น ๆ เช่น รู้ว่า คำว่า ปา ป่า เป็นคนละคำ ก่อนที่จะออกเสียงคำนั้นได้ถูกต้อง ผู้เรียนจะต้องรับรู้ความแตกต่างของภาษาใหม่ ๆ และแบบสร้างใหม่ ๆ ตามหลักไวยากรณ์ของภาษาที่จะเรียนก่อนที่จะสามารถเปล่งเสียงหรือพูดประโยคใหม่ ๆ

ประสงค์ ราชณสุข (2532: 33-35) กล่าวถึงวิธีแก้ไขปัญหาคำพูดไม่ชัดของนักเรียนไว้ดังนี้

1. วิธีแสดงตำแหน่งที่เกิดเสียง (Phonetic placement method) ครูจะให้เด็กสังเกตการออกเสียงของครูว่าขณะที่ออกเสียงนั้น ลิ้นของครูแตะไว้ที่จุดใด ทำรูปปากอย่างไรโดยใช้ควมเกี่ยวกับการฝึกแก้ไขหน้ากระจก (Mirror practice) แล้วจึงให้เด็กออกเสียงตามทั้งนี้ครูต้องคอยสังเกตเพื่อแก้ไข

2. วิธีเร้าและสนองตอบ (Stimulus-response method) ครูออกเสียงคำที่เด็กพูดไม่ชัด จากนั้นจึงออกเสียงที่ถูกต้องชัดเจนให้เด็กฟัง และให้เด็กสังเกตวิธีออกเสียงของครูแล้วจึงให้เด็กลองออกเสียงนั้น ถ้าเด็กออกเสียงไม่ถูก ครูจะแก้ไขให้ แล้วให้ลองใหม่อีกครั้งเมื่อออกเสียงได้ถูกต้องครูจะชมเชยและให้กำลังใจ

3. วิธีสะท้อนกลับ (Feedback technique) ครูจะให้เด็กได้ฟังเสียงของตนเองโดยการบันทึกเสียงไว้ให้ฟังภายหลัง หรือให้ฟังเสียงของตนเองในเวลาทีออกเสียงนั้น ซึ่งทำได้โดยใช้สองมือป้องปากและหูไว้ในขณะที่ออกเสียง หรือให้ฝึกในห้องปฏิบัติการทางเสียง (Sound laboratory) หรืออีกวิธีหนึ่งให้เด็กฟังเสียงของตนเองไปพร้อม ๆ กับเสียงของครู เพื่อให้เด็กได้เปรียบเทียบและพยายามปรับปรุงแก้ไขตนเอง ซึ่งวิธีนี้ต้องใช้เครื่องมือเฉพาะในการฝึก

4. วิธีนำจุดบกพร่องมาเป็นแนวเทียบในการฝึก (Negative practice) ครูจะใช้วิธีถูกสลับกับวิธีผิด สับเปลี่ยนกันในการฝึก เพื่อให้เด็กรู้ว่าเมื่อใดตนเองออกเสียงถูกหรือออกเสียงผิด โดยที่ครูจะใช้วิธีนี้เป็นขั้นสุดท้าย หลังจากเด็กได้เรียนรู้วิธีออกเสียงที่ถูกต้องแล้ว

5. วิธีใช้อุปกรณ์ประกอบการฝึก (Practice materials) ครูจะใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบกิจกรรมการฝึก เช่น บัตรคำ บัตรภาพ แผนภูมิ วัสดุจำลอง หุ่นมือ เกมต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ได้รับผลดีในการแก้ไขโดยเฉพาะเด็กประถมศึกษาวิธีแก้ไขปัญหาคำพูดไม่ชัด มีขั้นตอนในการดำเนินการแก้ไขการออกเสียงดังนี้

5.1 ขั้นการฝึกฟัง แบ่งเป็น

5.1.1 ฟังเสียงที่ถูกต้อง

5.1.2 ฟังวิเคราะห์เสียงตนเอง

5.1.3 ฝึกแยกความแตกต่างของเสียงที่ถูกกับเสียงที่ผิด

5.2 ขั้นการฝึกออกเสียง แบ่งเป็น

5.2.1 ฝึกบริหารอวัยวะผลิตเสียง เช่น ริมฝีปาก ลิ้น เพื่อช่วยให้ออกเสียงได้

คล่องแคล่ว

5.2.2 ฝึกออกเสียง แบ่งเป็น

5.2.2.1 ฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในระดับเสียง (Isolated sound level)

5.2.2.2 ฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในระดับพยางค์ (Syllable level)

5.2.2.3 ฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในระดับคำ (Word level)

5.2.2.4 ฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในระดับประโยค (Sentence level)

5.2.2.5 ฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในระดับการสนทนา (Conversational speech)

5.2.2.6 ฝึกเพื่อให้นำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน (Carry over)

สุจินต์ ศิริภักดิ์ (2538: 107) เสนอวิธีฝึกการฟังไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นฝึกฟัง

ให้นักเรียนที่ออกเสียงไม่ชัดเจน ได้รับฟังการออกเสียงที่ถูกต้องจนกระทั่งสามารถแยกแยะได้ว่าเสียงใดถูก เสียงใดผิด โดยให้ฟังจากแถบบันทึกเสียง

2. ขั้นสร้างนวัตกรรม

ให้นักเรียนนำคำที่อ่านออกเสียงไม่ชัดมาแต่งเป็นประโยคบ้าง คำคล้องจองบ้าง และบทร้อยกรองง่าย ๆ บ้าง แล้วให้นำมาใช้เพื่อการฝึกอ่าน

3. ขั้นฝึกออกเสียง

ให้นักเรียนสังเกตการใช้ฐานกรณ์ในช่องปากออกเสียงคำต่าง ๆ และการฝึกการออกเสียงโดยใช้ฐานกรณ์ให้ถูกต้อง จากนั้นให้ฝึกออกเสียงพยางค์ คำ คำในประโยค และคำในข้อความ ทั้งนี้การฝึกออกเสียงตามฐานกรณ์เป็นวิธีที่จะช่วยแก่นักเรียนให้ออกเสียงได้ถูกต้อง สำหรับนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการออกเสียงตัวสะกด วิธีการแก้ไขควรเริ่มจากให้นักเรียนฟังคำที่มีเสียงตัวสะกดที่นักเรียนออกเสียงไม่ชัดกับคำที่นักเรียนออกเสียงได้ชัดเจนแล้วให้นักเรียนสังเกตความแตกต่างของเสียง จากนั้นจึงให้ฝึกออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่นักเรียนยังบกพร่องอยู่หลาย ๆ รูปแบบจนคล่อง

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 173) เสนอแนะรูปแบบการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่พูดภาษาอื่นไว้ 5 แบบ ดังต่อไปนี้

1. ยึดหลักภาษาและการแปล

2. ยึดการใช้ภาษา ฟัง พูด อ่านและเขียน ทั้ง 4 ทักษะเป็นแนวทางในการสอน

3. ยึดการอ่านจับใจความ
4. ยึดการฟังและการพูด
5. ยึดการฝึกทักษะทั้ง 4 พร้อมกับยึดการทำงานร่วมกันของนักเรียน เป็นแนวทางในการ

ฝึกฝน

ทักษิณา สมประสงค์ (2539:41-42) สรุปหลักและเทคนิคการสอนภาษาที่สองไว้ดังนี้

1. สอนการฝึกฟังและพูดก่อน
 2. ใช้ภาษาตรงกับภาษาในชีวิตจริงของเด็ก เนื้อหาควรเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องในชีวิต
 3. ให้เวลาเด็กในการพัฒนาภาษาที่สอง
 4. จัดโอกาสหรือกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และ
- คุ้นเคยกับโครงสร้างต่าง ๆ
5. ใช้ภาษาที่หนึ่งอธิบายนามธรรม เนื่องจากเป็นการยากที่จะใช้ภาษาที่สอง ในการทำความเข้าใจ เช่น เรื่องเสียงหรือ โครงสร้างประโยค
 6. ชี้นำให้เด็กสังเกตหรือเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง ภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง
 7. เป็นแบบอย่างและช่วยให้เด็กมีแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาที่สอง
 8. สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร ผ่อนคลายและจงใจให้เด็กใช้ภาษาที่สอง ให้ข้อมูลป้อนกลับ และเสริมแรง
 9. จัดทำบัญชีหรือฝึกให้เด็กทำบัญชีคำศัพท์
 10. ใช้ประโยชน์จากภาษาท่าทางในการสอนภาษาที่สอง เพราะมีลักษณะสากล มากกว่าภาษาพูด
 11. อาศัยล่ามเพื่อช่วยครูที่พูดภาษาที่หนึ่งไม่ได้

2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ความหมายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ คือการนำข้อมูลมาเสนอในรูปแบบสื่อมัลติมีเดีย ที่มีทั้งภาพและเสียงเสนอเป็นรูปแบบคล้ายหนังสือ ดังที่มีผู้ให้ความหมายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไว้ ดังนี้

กิดานันท์ มะลิตอง (2539: 12) อธิบายว่า E - Book หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่ได้รับการแปลงลงบนสื่อบันทึกด้วยระบบดิจิทัล เช่น ซีดี - รอม หรือหนังสือที่พิมพ์ลงบนสื่อบันทึกด้วยระบบดิจิทัลแทนที่จะพิมพ์ลงบนกระดาษเหมือนสิ่งพิมพ์ธรรมดา

จิระพันธ์ เคมะ (2545: 1) กล่าวว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หรือ E - Book จะเป็นพัสดุห้องสมุดยุคใหม่ ที่เปลี่ยนจากรูปแบบดั้งเดิมซึ่งเป็นหนังสือที่ผลิตจากการเขียนหรือพิมพ์ตัวอักษรหรือภาพกราฟิกลงในแผ่นกระดาษ หรือวัสดุชนิดอื่นๆ เพื่อบันทึกเนื้อหาสาระในรูปตัวหนังสือ รูปภาพหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่นที่ใช้กันปกติทั่วไปจากอดีตถึงปัจจุบันเปลี่ยนมาบันทึกและนำเสนอ เนื้อหาสาระทั้งหมดเป็นสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์ในรูปสัญญาณดิจิทัลลงในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทต่าง ๆ เช่น แผ่นซีดีรอม ปลายม้วน

ประภาพรรณ หิรัญวัชรพฤษภ์ (2545: 43 - 44) กล่าวว่า E - Book เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งต้องอาศัยเครื่องมือในการอ่านหนังสือประเภทนี้คือ ฮาร์ดแวร์ อาจเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพาอื่นๆ พร้อมติดตั้งระบบปฏิบัติการหรือซอฟต์แวร์ที่สามารถอ่านข้อความต่าง ๆ ได้ สำหรับการดึงข้อมูล E - Book ที่อยู่บนเว็บไซต์ที่ให้บริการทางด้านนี้มาอ่าน

ยี่น ภู่วรรณ และสมชาย นำประเสริฐชัย (2546: 51) กล่าวว่า E - Book หมายถึงการสร้างหนังสือหรือเอกสารในรูปแบบสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อใช้ประโยชน์กับระบบการเรียนการสอนบนเครือข่าย

จากความหมายของ E - Book ดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า E - Book (Electronic Book) หรือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นการสร้างหนังสือให้อยู่ในรูปสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้คอมพิวเตอร์ในการนำเสนอ ซึ่งสามารถนำเสนอเนื้อหาได้ทั้งที่เป็นแบบตัวอักษร และภาพ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีลักษณะคล้ายคลึงกับหนังสือ อยู่ในรูปแบบดิจิทัลโดยแสดงให้เห็นบนจอคอมพิวเตอร์ เป็นเอกสารจากหนังสือหลายๆ เล่ม นำมาจัดทำเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่นำเสนอข้อมูลได้ทั้งข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวผ่านจอคอมพิวเตอร์ โดยเชื่อมโยงข้อมูลเนื้อหาให้อยู่ในแฟ้มเดียวกัน และมีลักษณะการนำเสนอที่สอดคล้องและคล้ายคลึงกับการอ่านหนังสือ ทั่วๆ ไปในชีวิตประจำวัน

รูปแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีรูปแบบที่หลากหลาย ดังที่ศูนย์บริการความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ระบบออนไลน์) ได้ให้รายละเอียดของรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไว้ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบ่งตามลักษณะการเข้าถึงข้อมูลและการอ่านรูปแบบนี้จะเป็นการแบ่งประเภทของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ได้ชัดเจนมากที่สุดกว่าทุกๆ แบบที่มีโดยแบ่งออกเป็น

1.1 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์อ้างอิง (Automated Reference Books) หนังสือ

อิเล็กทรอนิกส์อ้างอิงใช้การเข้าถึงข้อมูลในลักษณะการสุ่ม (Random) ผู้อ่านจะค้นหาคำที่ต้องการทราบและอ่านจนจบเนื้อหานั้น จากนั้นจึงค้นหาที่ต้องการทราบต่อไปหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อ้างอิงสามารถดูภาพจากฐานข้อมูลเอนไซโคปีเดีย จัดเป็นแหล่งทรัพยากรซึ่งผู้ใช้สามารถค้นหาหรือเลือกอ่านหนังสือที่มีอยู่ได้ง่ายมาก ในอนาคตหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก ไม่ว่า

จะเป็นด้านคุณภาพหรือปริมาณในการบรรจุของฐานข้อมูล และทางที่ผู้อ่านสามารถค้นหาและใช้ข่าวสาร แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ยังคงไว้ซึ่งโมเดลการอ้างอิงอยู่

1.2 หนังสือเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (Automated Textbook Books) หนังสือเรียน

อิเล็กทรอนิกส์มีลักษณะการเข้าถึงข้อมูลส่วนใหญ่แบบอ่านไปตามลำดับ (Sequence) จากนั้นก็จะมีกรอ่านเนื้อหาเหล่านั้นไปเรื่อยๆ จนจบบท และอาจอ่านบทต่อไปตามลำดับหรือเลือกหัวข้อใหม่ตามความสนใจของผู้อ่าน หนังสือเรียนอิเล็กทรอนิกส์จะแตกต่างจากหนังสืออ้างอิงอิเล็กทรอนิกส์ตรงที่ผู้อ่านจะมีความคาดหวังที่จะได้รับความรู้จากการอ่านหนังสือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ รูปแบบนี้จะเป็นตัวเสริมค่านิยมของหนังสือเรียนโดยจะขยายความรู้ความเข้าใจให้กับผู้เรียนทางอ้อมโดยใช้สื่อหลากหลายชนิด

2. รูปแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบ่งตามช่องทางการสื่อสาร สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ช่องทางการสื่อสารทางเดียว เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้อ่านสามารถรับสารได้เพียงช่องทางเดียว เช่น ใช้ตา ดู หรือใช้หู ฟัง แต่เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ได้แก่ หนังสือเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (Text Books), หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาพนิ่ง (Picture Books), หนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลายภาษา (Talking Books)

2.2 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ช่องทางการสื่อสารหลายทาง เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้อ่านสามารถรับข่าวสารได้หลายช่องทาง เช่น ใช้ตา ดู ใช้หู ฟัง ใช้มือสัมผัสหน้าจอได้แก่ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สื่อประสม (Multimedia Books), หนังสืออิเล็กทรอนิกส์รวมสื่อ (Poly Media Books), หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไฮเปอร์มีเดีย (Hypermedia Books)

3. รูปแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบ่งตามหน้าที่ สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 รูปแบบ คือ

3.1 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับเก็บเอกสารสำคัญ (Archival) จะมีที่เก็บข้อมูลข่าวสารขนาดใหญ่ในรูปแบบของฐานข้อมูล วิธีใช้งานผู้ใช้ขั้นปลายสามารถใช้งานได้หลากหลายรูปแบบ ตัวอย่างหนังสือประเภทนี้ ได้แก่ สารานุกรมโกรเลียร์ (Grolier Encyclopedia) สารานุกรมมัลติมีเดียคอมพ์ตัน (Compton's Multimedia Encyclopedia)

3.2 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้ข่าวสารความรู้ (Information) จะมีลักษณะคาบเกี่ยวกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์รูปแบบแรก แต่ข่าวสารจะกินความแคบกว่าแบบแรก และมีลักษณะเฉพาะมากกว่า มีความสัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องใดหัวข้อเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ตัวอย่างเช่น หนังสือเรียนแพทยศาสตร์ออกซฟอร์ดบนซีดีรอม หนังสือรายชื่อเพลงนิมบัส (Nimbus Music Catalogue)

3.3 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการสอน (Instructional) เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่มีประสิทธิภาพ และมีประโยชน์อย่างมากในการถ่ายทอดความรู้ความชำนาญเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และการอบรม ผู้เรียนจะได้รับความรู้และทราบความก้าวหน้าในการเรียนของตน หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ประเภทนี้บางส่วนจะมีการประเมินและประยุกต์ตามรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละคน จะมีการนำเสนอให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน ตัวอย่าง ได้แก่ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่มีการออกแบบหน้าจอสำหรับคอมพิวเตอร์พื้นฐานการอบรม (Computer - Based Training)

3.4 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบตั้งคำถาม (Interrogational) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์รูปแบบนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการทดสอบ, สอบย่อย และประเมินผลกิจกรรมโดยวัดจากความรู้ที่ได้จากการศึกษาหัวข้อที่เกี่ยวข้อง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบตั้งคำถามจะประกอบด้วย 3 ลักษณะที่สำคัญ คือ วนการตั้งคำถามหรือแบบฝึกหัด, ข้อสอบ, ลักษณะการประเมินผลและระบบผู้เชี่ยวชาญ จะมีการวิเคราะห์ผลที่ได้จากการเรียน มีการแข่งขันและพิจารณาให้ระดับที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน

4 รูปแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบ่งตามชนิดของข้อมูลข่าวสารและเครื่องอำนวยความสะดวก สามารถแบ่งออกได้เป็น 10 ประเภท คือ

4.1 หนังสือเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (Text Books) ในระยะแรกจะมีลักษณะเป็นเส้นตรงมีโครงสร้างเป็นตัวอักษร (Text) ต่อมาจะมีลักษณะที่เป็นมัลติมีเดียมากขึ้นโดยใช้คุณสมบัติของไฮเปอร์เท็กซ์ในการนำเสนอ

4.2 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาพนิ่ง (Static Picture Books) จะประกอบไปด้วยภาพนิ่งหลายๆ ชนิดรวมกัน ภาพแต่ละภาพจะมีคุณภาพที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมของงาน

4.3 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาพเคลื่อนไหว (Moving Picture Books) มีโครงสร้างจากภาพเคลื่อนไหวสั้นๆ (Animation Clips) หรือภาพวิดีโอ (Motion VideoSegment) หรือทั้งสองอย่างรวมกัน

4.4 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลายภาษา (Talking Books) จะมีลักษณะเป็นเนื้อหาประกอบคำบรรยาย เพื่อให้ง่ายต่อการรับรู้ของผู้อ่าน

4.5 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สื่อประสม (Multimedia Books) เป็นการรวมช่องทางการสื่อสารสองทางหรือมากกว่านั้นเข้าด้วยกันเพื่อเข้ารหัสข่าวสาร เป็นการรวมตัวอักษร, ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวมารวมไว้ด้วยกันตามโครงสร้างแบบเส้นตรง เมื่อผลิตเสร็จก็จะออกมาในรูปแบบของสื่อเดียว ได้แก่ งานแม่เหล็กหรือซีดีรอม

4.6 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์รวมสื่อ (Poly Media Books) มีลักษณะตรงกันข้ามกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สื่อประสม โดยใช้การรวมสื่อที่แตกต่างกัน ได้แก่ ซีดีรอม งานแม่เหล็กกระดาษ เครื่องช่วยคอมพิวเตอร์ และอื่นๆ เพื่อส่งข้อมูลข่าวสารไปยังผู้ใช้

4.7 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไฮเปอร์มีเดีย (Hypermedia Books) จะมีลักษณะคล้ายกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สื่อประสม คือ ใช้การสื่อสารหลายช่องทาง แต่จะมีโครงสร้างเป็นแบบออนไลน์ เนียร์ โดยมีโครงสร้างแบบไฮแมงมุม

4.8 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผู้เชี่ยวชาญ (Intelligent Electronic Books) มีการบรรจุเทคนิคปัญญาเทียม เช่น ระบบผู้เชี่ยวชาญ (Expert System) และระบบเครือข่ายประสาท (Neural Networks) ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และประยุกต์ให้เข้ากับพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน

4.9 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สื่อทางไกล (Telemedia Electronic Books) ต้องอาศัยการสื่อสารทางไกลช่วยในการนำเสนอเนื้อหา เช่น การเรียนการสอนในระบบเทเลคอนเฟอเรนซ์การส่งข้อความทางอีเมล ตลอดจนเป็นทรัพยากรในการสอนทางไกล เช่น ในห้องสมุดดิจิทัล

4.10 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไซเบอร์บุ๊ก (Cyber book Books) ใช้เทคนิคของความจริงเสมือน (Virtual Reality) ในการสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกเหมือนได้เข้าไปอยู่ในประสบการณ์จริงเรื่องหนึ่ง

เบเกอร์ (Baker, 1992: 139 - 149) แบ่งประเภทของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ออกเป็น 10 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือ หรือแบบตำรา (Textbooks) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทนี้เน้นการจัดเก็บและนำเสนอข้อมูลที่เป็นตัวหนังสือ และภาพประกอบในรูปแบบหนังสือปกตีที่พบเห็นทั่วไป หลักหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ชนิดนี้สามารถกล่าวได้ว่าเป็นการแปลงหนังสือจากสภาพสิ่งพิมพ์ปกตีเป็นสัญญาณดิจิทัล เพิ่มศักยภาพเดิมการนำเสนอ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ด้วยศักยภาพของคอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน เช่น การเปิดหน้าหนังสือ การสืบค้น การคัดลอก เป็นต้น

2. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือเสียงอ่าน เป็นหนังสือมีเสียงคำอ่านเมื่อเปิดหนังสือจะมีเสียงอ่าน หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทนี้เหมาะสำหรับหนังสือสำหรับเด็กเริ่มเรียนหรือสำหรับฝึกออกเสียง หรือฝึกพูด เป็นต้น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ชนิดนี้เป็นการเน้นคุณลักษณะด้านการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นทั้งตัวอักษร และเสียงเป็นลักษณะหลัก นิยมใช้กับกลุ่มผู้อ่านที่มีระดับทักษะทางภาษาโดยเฉพาะด้านการฟังหรือการอ่านค่อนข้างต่ำ เหมาะสำหรับการเริ่มต้นเรียนภาษาของเด็กๆ หรือผู้ที่กำลังฝึกภาษาที่สอง หรือฝึกภาษาใหม่ เป็นต้น

3. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือภาพนิ่ง หรืออัลบั้มภาพ เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่มีคุณลักษณะหลักเน้นจัดเก็บข้อมูล และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบภาพนิ่ง หรืออัลบั้มภาพเป็นหลัก เสริมด้วยการนำศักยภาพของคอมพิวเตอร์มาใช้ในการนำเสนอ เช่น การเลือกภาพที่ต้องการ การขยายหรือย่อขนาดของภาพหรือตัวอักษร

4. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือภาพเคลื่อนไหว เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่เน้น การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบภาพวิดิทัศน์ หรือภาพยนตร์สั้นๆ ผสมกับข้อมูลสนเทศที่ในรูปแบบตัวหนังสือ ผู้อ่านสามารถเลือกชมศึกษาข้อมูลได้ ส่วนใหญ่นิยมนำเสนอข้อมูลเหตุการณ์ประวัติศาสตร์หรือเหตุการณ์สำคัญๆ เช่น ภาพเหตุการณ์สงครามโลก เป็นต้น

5. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือสื่อประสม เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่เน้นเสนอ ข้อมูลเนื้อหาสาระในลักษณะแบบสื่อผสมระหว่างสื่อภาพ ที่เป็นทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวกับสื่อ ประเภทเสียง ในลักษณะต่างๆ ผสมกับศักยภาพของคอมพิวเตอร์อื่นเช่นเดียวกันกับหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ที่กล่าวมา

6. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือสื่อหลากหลาย เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะ เช่นเดียวกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบสื่อประสม แต่มีความหลากหลายในคุณลักษณะด้านความ เชื่อมโยงระหว่างข้อมูลภายในเล่มที่บันทึกในลักษณะต่างๆ เช่น ตัวหนังสือ ภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหว เสียงดนตรี เป็นต้น

7. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือสื่อเชื่อมโยง เป็นหนังสือที่มีคุณลักษณะสามารถ เชื่อมโยงเนื้อหาสาระภายในเล่ม ซึ่งผู้อ่านสามารถคลิกเพื่อเชื่อมโยงไปสู่เนื้อหาสาระที่ออกแบบเชื่อมโยงกัน ภายในเล่ม การเชื่อมโยงเช่นนี้มีคุณลักษณะเช่นเดียวกับบทเรียน โปรแกรมแบบแตกกิ่ง นอกจากนี้ยัง สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งเอกสารภายนอกเมื่อเชื่อมต่อเชื่อมระบบอินเตอร์เน็ตหรืออินทราเน็ต

8. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสืออัจฉริยะ เป็นหนังสือสื่อประสม แต่มีการใช้โปรแกรม ขั้นสูงที่สามารถมีปฏิกริยา หรือปฏิสัมพันธ์กับผู้อ่านเสมือนกับหนังสือมีสติปัญญา ในการไต่ตรอง หรือคาดคะเนในการโต้ตอบ หรือมีปฏิกริยากับผู้อ่าน

9. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือทางไกล หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทนี้มี คุณลักษณะหลักๆ คล้ายกับ Hypermedia Electronic Book แต่เน้นการเชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูล ภายนอกผ่านระบบเครือข่าย ทั้งที่เป็นเครือข่ายเปิด และเครือข่ายเฉพาะสมาชิกของเครือข่าย

10. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือไฮเบอร์สเปซ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภท นี้มีลักษณะเหมือนกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลายๆ แบบที่กล่าวมาแล้วมาผสมกัน สามารถเชื่อมโยง ข้อมูลทั้งจากแหล่งภายในและภายนอก สามารถนำเสนอข้อมูลในระบบสื่อที่หลากหลายสามารถ ปฏิสัมพันธ์กับผู้อ่านได้หลากหลายมิติ

จากคำอธิบายประเภทของ E - Book ดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่า E - Book หรือ หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ เป็นการจัดทำหนังสือให้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถจะเปิดอ่านได้แบบ หนังสือปกติทั่วไปโดยต้องใช้คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ในการอ่าน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

เพ็ญภา พัทธชนม์ (2544: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องกราฟิกเบื้องต้น โดยทดลองกับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 30 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า คะแนนของการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน

พิเชษฐ เพียรเจริญ (2546: 67) ได้พัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง สื่อการสอน โดยได้ทดลองกับนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 55 คน ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง สื่อการสอน มีประสิทธิภาพ 82.0/82.5 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังจากที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง สื่อการสอน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ E - Book ซึ่งได้ยกมาเป็นตัวอย่าง ทำให้เห็นว่า การพัฒนารูปแบบของหนังสือให้สามารถประยุกต์ใช้กับคอมพิวเตอร์นั้น จะช่วยเพิ่มความน่าสนใจต่อเนื้อหา อีกทั้งยังสามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนสูงขึ้นด้วย

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกการออกเสียง

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกการออกเสียง

ความหมายของแบบฝึก

ในด้านความหมายของแบบฝึกนั้น มีผู้ให้ความหมายไว้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ไพรัตน์ อนุพันธ์ (2535: 25) อธิบายว่า แบบฝึก หมายถึง สิ่งเร้าที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะแก่นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนกระทำ เช่น การตั้งโจทย์ให้นักเรียนตอบ หรือการยกข้อความมาฝึกทักษะหลังจากที่เรียนไปแล้ว โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียน

วิวัฒน์ ประสานสุข (2541: 10) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง เอกสารที่เป็นสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อจะได้มีความรู้ความสามารถ จนเกิดทักษะสูงขึ้น

อรรวรรณ ศรีลิขิตตานนท์ (2541: 25) กล่าวว่า แบบฝึก คือแบบฝึกหัดหรือชุดฝึกที่ครูจัดให้นักเรียนได้ฝึกตอบและเสริมทักษะ หลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ มาแล้ว แต่ละแบบฝึกจะต้องพยายามฝึกให้ได้ตรงตามจุดประสงค์ที่วางไว้

สรุปได้ว่า แบบฝึก คือเครื่องมือหรือสื่อการเรียนรู้ที่ครูได้จัดเตรียมขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนด หลังจากให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องนั้นมาแล้ว เพื่อให้ นักเรียน ได้มีโอกาสฝึกฝนเพิ่มเติมซ้ำจนเกิดความชำนาญ

ประโยชน์ของแบบฝึก

ขนิษฐา แสงภักดี (2540: 10-11) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกว่ามีความสำคัญต่อการเรียนการสอนทุกวิชา เพราะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์เช่นเดียวกันได้ รวมทั้งเป็นเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนที่ช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน แบบฝึกมีประโยชน์สำหรับครูและนักเรียน คือ ช่วยแบ่งเบาภาระของครู ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาข้อบกพร่องในการสอน ในส่วนของนักเรียนนั้น แบบฝึกช่วยฝึกฝนและส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้นและคงอยู่ได้นาน

รวุฒิ โภธิศรี (2543: 31) สรุปประโยชน์ของการใช้แบบฝึกในการเรียนการสอนไว้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนภาษาไทย ดังนี้

1. เสริมหนังสือเรียน
2. ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ
4. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. การให้นักเรียนทำแบบฝึก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันที่
6. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะเตรียมการสร้างแบบฝึก นักเรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาในการคัดลอกแบบฝึก ทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, หน่วยศึกษานิเทศก์, 2540: 146)

แบบฝึกจึงมีประโยชน์คือ เป็นเครื่องมือที่ช่วยอำนวยความสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอน รวมไปถึงการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างครูและนักเรียน นอกจากนี้ แบบฝึกยังช่วยฝึกฝนและส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้นและคงอยู่ได้นาน

การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพ

สำหรับการสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพนั้น วัชร สุวรรณพินธุ์ (2537: 13-14) เสนอแนะไว้ดังนี้

1. เป็นแบบฝึกแบบฟัง พูด คือฝึกการฟังโดยให้รับฟังการออกเสียงที่ถูกต้องของคำในภาษาไทยมาตรฐาน ฝึกวิเคราะห์เสียงของคำที่นักเรียนออกเสียงอย่างเคยชินในภาษาแม่ และฝึกให้สามารถแยกความแตกต่างระหว่างเสียงที่ถูกต้องและเสียงที่ผิดได้แล้วจึงฝึกการพูดโดยเริ่มจากการฝึก

บริหารอวัยวะผลิตเสียง ซึ่งได้แก่ ริมฝีปาก ลิ้น ขากรรไกร เพื่อเพิ่มสมรรถนะในการออกเสียง อันเป็นเทคนิคของการแก้ไขความบกพร่องทางการพูดโดยเฉพาะแล้วให้นักเรียนสังเกตการสาธิตประกอบคำอธิบายวิธีออกเสียงอย่างถูกต้องของครูหรือผู้ฝึก ต่อจากนั้นให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามลำดับขั้นตอนของการออกเสียงแต่ละระดับพยางค์ถึงข้อความ โดยอาศัยวิธีการแก้ไขการพูดไม่ชัดเป็นสำคัญ

2. เป็นแบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน คือ เป็นแบบฝึกสั้น ๆ ง่าย ๆ แบบฝึกหนึ่ง ๆ จะฝึกเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงเรื่องเดียว และใช้เวลาในการฝึกครั้งละประมาณ 45-50 นาที

3. เป็นแบบฝึกที่สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้นแบบฝึกที่สร้างขึ้นจึงมุ่งฝึกนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก โดยจัดกลุ่มตามลักษณะการออกเสียงไม่ชัดของนักเรียน และเน้นการฝึกเป็นรายบุคคล

4. เป็นแบบฝึกที่สร้างความสนใจของนักเรียน จูงใจให้นักเรียนอยากฝึก โดยใช้ภาพประกอบแบบฝึก และเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ด้วยการเริ่มออกเสียงตั้งแต่ระดับพยางค์คำเดียว คำคู่ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ อันได้แก่ คำประพันธ์ บทเพลงบทสนทนา บทบรรยาย ตามลำดับ

5. เป็นแบบฝึกที่มุ่งเสริมสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานและกระตือรือร้นในการฝึกให้แก่ นักเรียน ดังนั้นแบบฝึกจึงใช้สื่อการเรียนการสอนหลาย ๆ ชนิดมาประกอบ เช่น ฝึกด้วยการใช้บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค แถบบันทักเสียง เอกสารประกอบการฝึก บทประพันธ์ บทเพลง บทสนทนา เกมต่าง ๆ และใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ

นอกจากนี้ ภาวินี ทอนสูงเนิน (2543: 31) แนะนำไว้ว่าแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมี คำสั่งที่ชัดเจน มีตัวอย่างประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน มีรูปแบบที่เรียบง่าย สวยงาม น่าสนใจ และมีรูปภาพเพื่อสื่อความหมายคำศัพท์ รวมไปถึงการให้นักเรียนได้ระบายสีภาพ โดยเฉพาะนักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อนเพื่อน มักจะรบกวนนักเรียนที่ทำงานเสร็จช้า นอกจากนี้การฝึกทักษะแต่ละทักษะควรมีวิธีฝึกหลาย ๆ แบบ โดยใช้แบบฝึกที่แตกต่างกัน

หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกในการออกเสียง

ในการสร้างแบบฝึกให้สมบูรณ์และเหมาะสมสำหรับใช้กับผู้เรียนนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาประกอบเพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของเด็ก ซึ่งประเด็นนี้มีข้อเสนอแนะดังนี้

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรษ์ (2522: 52-62) มีความเห็น ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) เกี่ยวกับกฎการฝึกหัดซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของ วัตสัน (Watson) คือ สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกคล่องแคล่วสามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้าม สิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัด ทอดทิ้งไปนานแล้ว ย่อมทำได้ไม่ดีเหมือนเดิม ต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ก็จะช่วยให้เกิดทักษะมากขึ้น

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูควรคำนึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความถนัด ความสามารถ และความสนใจที่ต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาความเหมาะสม ไม่ยากหรือง่ายเกินไป และควรมีหลายแบบ

3. การจูงใจผู้เรียน สามารถกระทำได้โดยทำแบบฝึกจากง่ายไปหายากเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เป็นการกระตุ้นให้ติดตามต่อไป และทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการทำแบบฝึก นอกจากนั้น การใช้แบบฝึกสั้น ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย

4. การนำสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต และการเรียนรู้มาให้ให้นักเรียนได้ทดลองทำ ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกในสิ่งที่ใกล้ตัว นอกจากจะจำได้แม่นยำแล้วนักเรียนยังสามารถจะนำหลักและความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อีกด้วย

จากแนวความคิดและหลักจิตวิทยาของผู้รู้ เกี่ยวกับลักษณะที่ดีของแบบฝึกและหลักในการจัดทำแบบฝึกดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางเสริมในการจัดทำแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริม โดยผสมผสานกับหลักการวิธีการแก้ไขปัญหาการอ่านออกเสียง ซึ่งกล่าวไว้ตอนต้นในหัวข้อ ปัญหาการอ่านออกเสียงไม่ชัด โดยยึดหลักเกณฑ์

1. เป็นแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการฟัง-พูด-อ่าน และเขียน คือฝึกการฟังโดยให้รับฟังการออกเสียงที่ถูกต้องของคำในภาษาไทย ฝึกวิเคราะห์เสียงของคำที่นักเรียนออกเสียงอย่างเคยชินในภาษาแม่ และฝึกให้สามารถแยกความแตกต่างระหว่างเสียงที่ถูกและเสียงที่ผิดได้ แล้วจึงฝึกการออกเสียงโดยเริ่มจากการฝึกบริหารอวัยวะในการผลิตเสียง เช่น ริมฝีปาก ลิ้น ขากรรไกร แล้วให้นักเรียนสังเกตการสาธิตการออกเสียงอย่างถูกต้องของครูต่อจากนั้นให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามลำดับขั้นตอนของการออกเสียง โดยอาศัยวิธีการแก้ไขการออกเสียงไม่ชัดเจน ตามแนวของ ประสงค์ ราชณสุข

2. เป็นแบบฝึกที่สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้นแบบฝึกที่สร้างขึ้นจึงมุ่งฝึกนักเรียนเป็นกลุ่ม โดยจัดกลุ่มตามลักษณะข้อบกพร่องของการอ่านออกเสียงของนักเรียน

3. เป็นการฝึกที่เร้าความสนใจ และจูงใจนักเรียนโดยใช้ภาพประกอบ การฝึกเริ่มฝึกออกเสียงตั้งแต่ระดับ คำ ประโยค ข้อความ

4. เป็นแบบฝึกสั้น ๆ ง่าย ๆ แบบฝึกหนึ่ง ๆ จะฝึกเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งและใช้เวลาฝึกครั้งละประมาณ 30 - 40 นาที

5. เป็นแบบฝึกที่มุ่งสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการฝึกโดยใช้สื่อการเรียนการสอนหลาย ๆ ชนิดมาประกอบ เช่น บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค เกม เพลง เป็นต้น

การทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึก

การทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกเป็นขั้นตอนที่นับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะถึงแม้ว่าผู้สร้างแบบฝึกจะดำเนินการสร้างตามขั้นตอน หลักการต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วว่าดีเพียงใดก็ตาม ถ้าปราศจากการทดสอบประสิทธิภาพ แบบฝึกที่สร้างขึ้นมาย่อมขาดความเชื่อถือ ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำแบบฝึกไปตรวจสอบคุณภาพ หรือหาประสิทธิภาพโดยอาศัยวิธีการนำเอาแบบฝึกไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นมามีคุณภาพตามวัตถุประสงค์หรือตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ในการทดสอบหาประสิทธิภาพนี้อาศัยการทดลองโดยมีลำดับขั้นตอน (อรพรรณ พรสีมา. 2530: 115 - 116) ดังนี้

1. การทดสอบเดี่ยว (1:1) เป็นการทดลองใช้แบบฝึกกับนักเรียนที่เป็นตัวแทนของผู้ที่จะเรียนจากแบบฝึก 1:1 หมายความว่า ในการทดลองแต่ละครั้งประกอบด้วยผู้ทดสอบหนึ่งคนและนักเรียนหนึ่งคน

2. การทดสอบกลุ่มเล็ก (1:10) เป็นการทดลองใช้แบบฝึกที่ปรับปรุงแล้วจากขั้นตอนที่ 1 กับนักเรียนที่เป็นตัวแทนของผู้ที่จะเรียนจากแบบฝึก 1:10 หมายความว่าในการทดลองแต่ละครั้งประกอบด้วยผู้ทดสอบ 1 คน และนักเรียนประมาณ 10 คน

3. การทดสอบภาคสนาม เป็นการทดสอบขั้นสุดท้ายของกระบวนการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึก การทดสอบในขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้สร้างมั่นใจได้ว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมานั้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และสามารถนำไปใช้ในการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดของนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วได้ตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ

เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกส่วนมากกำหนดเป็น 80/80 เนื่องจากลักษณะเนื้อหาวิชาเป็นทักษะ

ความหมายของตัวเลข 80/80 80 ตัวแรกเป็นคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดของผู้เรียนโดยเฉลี่ยร้อยละ 80 80 ตัวหลังเป็นคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการเรียนโดยเฉลี่ยร้อยละ 80 (เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. 2526: 52)

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกการออกเสียง

ประสงค์ ราชณสุข และคณะ (2523) ได้ศึกษาปัญหาและวิธีแก้ไขการพูดภาษาไทยของเด็กชาวเขา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและแก้ไขการพูดภาษาไทยของเด็กชาวเขา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูทุกคนและนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกเผ่า ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ (ที่มี

นักเรียนชาวเขาเรียนร่วมด้วย) ในปีการศึกษา 2521 และ 2522 ประกอบด้วยครู 80 คน และนักเรียน 105 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามครูสอนเด็กชาวเขา แบบทดสอบการออกเสียงพูดภาษาไทย และแบบบันทึกการออกเสียงพูดภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกเผ่า มีปัญหาการพูดประเภทพูดไม่ชัดคิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งมากกว่าปัญหาการพูดประเภทอื่น และพบว่าเสียงภาษาไทยที่เด็กชาวเขาพูดไม่ชัด ได้แก่เสียง พยัญชนะต้น ร ง ฮ ส พยัญชนะควบกล้ำ ร ล และพยัญชนะตัวสะกด ง น ม ก ค บ ซึ่งปรากฏในลักษณะการออกเสียงหนึ่งเป็นอีกเสียงหนึ่ง (Substitution) การเว้นไม่ออกเสียงในคำ (Omission) และการออกเสียงเพี้ยน (Distortion) เสียงสระ ได้แก่ เสียงสระอา แอ อี เอื้อ อัว ออ เอียะ เอื้อะ ปรากฏในลักษณะการออกเสียงหนึ่งเป็นอีกเสียงหนึ่ง สำหรับเสียงวรรณยุกต์ปรากฏเฉพาะลักษณะการออกเสียงหนึ่งเป็นอีกเสียงหนึ่ง และจำนวนนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังจากรับการฝึกแก้ไขการพูดภาษาไทยไม่ชัด ลดลงกว่าเมื่อยังไม่ได้รับการฝึกแก้ไข

สนิท สัตโยภาส (2531) ได้สร้างแบบฝึกสำหรับสอนซ่อมเสริมนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกสำหรับสอนซ่อมเสริมนักเรียนชาวเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงคำที่มีตัวสะกดของนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก กับนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีปกติ ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกจากปัญหาการออกเสียงคำที่มีตัวสะกดของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและจากการวิเคราะห์คำที่มีตัวสะกดในหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด 19 แบบฝึก แต่ละแบบฝึกประกอบด้วย จุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม สื่อการเรียนการสอนและกิจกรรมการฝึก ดำเนินการวิจัยโดยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในภาษาไทยไปทดสอบก่อนการสอนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 52 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 26 คน แล้วทำการสอนซ่อมเสริมกลุ่มทดลองด้วยแบบฝึก ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีปกติ หลังจากนั้นนำแบบทดสอบชุดเดิมไปสอบหลังสอนทั้งสองกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในภาษาไทย และค่าความก้าวหน้าทางการออกเสียงก่อนสอนกับหลังสอนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดีต่อแบบฝึกอยู่ในระดับสูง

วัชรวิ สุวรรณพินธุ์ (2537) ได้พัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดออกเสียงภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทย และศึกษาพฤติกรรมการพูดของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยเครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบฝึกเสริมทักษะ

การพูดภาษาไทย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดออกเสียงภาษาไทย แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับแบบฝึกและแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดนอกเวลาฝึกของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2536 ของโรงเรียนบ้านห้วยดั้น สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเถลิง จังหวัดลำพูน จำนวน 38 คน แยกเป็นกลุ่มทดลอง 19 คน และกลุ่มควบคุม 19 คน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การพูดออกเสียงภาษาไทย พฤติกรรมการพูดนอกเวลาฝึก และความคิดเห็นรวมทั้งความรู้สึกละเอียด ๆ ของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกอยู่ในระดับสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการฝึกของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พฤติกรรมการพูดนอกเวลาฝึกของนักเรียนร้อยละ 94.88 แสดงพฤติกรรมการพูดใน 3 ลักษณะ คือ มีความชัดเจนในการออกเสียงที่ได้รับการฝึกเมื่อพูดเป็นประโยค มีความคงที่ในการออกเสียงที่ได้รับการฝึกเมื่อพูดสนทนาได้ตอบและมีความคงที่ในการออกเสียงที่ได้รับการฝึกเมื่อต้องพูดเสียงนั้นหลายครั้ง จากการประมวลความคิดเห็นและความรู้สึกของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นและความรู้สึกดีต่อแบบฝึกอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 97.83

ศิริลักษณ์ สกลวิทย์ (2541) ได้สร้างแบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงและการเขียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลองเครื่องมือคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 30 คน จากโรงเรียนบ้านใหม่หนองบัว และโรงเรียนบ้านห้วยไผ่ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ แล้วนำไปใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านสันติวนา จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จำนวน 15 แบบฝึก และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กด จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ แบบทดสอบการออกเสียง แบบทดสอบการเขียน และแบบทดสอบการออกเสียงและการเขียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์ข้อมูลจากการทำแบบฝึกหัดในแต่ละแบบฝึก และคะแนนการทดสอบหลังเรียน โดยเทียบเกณฑ์ 60/60 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกที่สร้างมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และผลสัมฤทธิ์การออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กดของนักเรียน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผู้เรียนที่ต้องใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองประสบปัญหาในด้านการออกเสียงภาษาไทยจึงได้มีการแก้ปัญหาดังกล่าวโดยใช้แบบฝึกทักษะเข้ามาปรับปรุง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด แบบฝึกทักษะจึงเป็นเครื่องมือหนึ่งที่สามารถช่วยแก้ปัญหาการออกเสียงของผู้เรียนชาวต่างชาติที่ต้องใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้

จิตประภา ศรีอ่อน (2523: 90) ได้ศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาไทยไม่ชัดของเด็กชาวเขาเผ่าม้ง (แม้ว) ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จังหวัดตาก ผลการศึกษาพบว่านักเรียนชาวเขาเผ่าม้ง (แม้ว) มีปัญหาการออกเสียงภาษาไทยไม่ชัดถึงร้อยละ 90 การออกเสียงพยัญชนะเป็นเสียงที่มีปัญหามากกว่าเสียงสระและวรรณยุกต์ เสียงพยัญชนะที่ออกเสียงไม่ชัดคือ พยัญชนะควบกล้ำ พยัญชนะตัวสะกด เสียงพยัญชนะต้นบางเสียง ส่วนการออกเสียงไม่ชัด เป็นแบบการใช้เสียงหนึ่งมาแทนอีกเสียงหนึ่ง (Substitution) และการเว้นไม่ออกเสียงในคำ (Omission) และสมชัย ไชยกุล (2526: 48) ได้ทำการทดลองในเรื่องการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ “ก” “กด” และ “กบ” กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา โดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ “ก” “กด” และ “กบ” กับนักเรียน 50 คน ที่มีปัญหาด้านการอ่าน ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการฝึกแตกต่างจากคะแนนการสอบก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในปีเดียวกัน เพ็ญแข สุภกิจย์ (2526: 70) ได้ศึกษาปัญหาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน โดยการสร้างแบบสำรวจ และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านไปใช้ ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการอ่านออกเสียง ร.ล ไม่ชัดมีร้อยละ 97.33 ลองลงมาคือการอ่านพยัญชนะ และสระเพี้ยน ร้อยละ 93.33 นอกจากนั้นก็ยังมีปัญหาอันดับต่อ ๆ มา เช่น อ่านซ้ำ ตะกุกตะกัก อ่านโดยใช้วิธีสะกดคำ อ่านผิดวรรคตอน อ่านคำควบกล้ำ ไม่ถูกต้อง และในปี พ.ศ. 2529 อ้อมฤทัย ไชยมงคล (2529: 69) ได้ศึกษาปัญหาการสอนภาษาไทยของครูประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาวเขาตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษาที่ 8 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ครูมีปัญหาการสอนในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียน และด้านเกี่ยวกับตัวผู้เรียน สำหรับด้านเกี่ยวกับตัวผู้เรียนพบว่า “การอ่านออกเสียงคำไม่ตรงตามตัวสะกด” ครูส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 และ วนิตา วัชรกิจ (2534: 166) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่รับนักเรียนชาวเขาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก จากการศึกษาซึ่งได้รวบรวมปัญหาได้ 16 ปัญหา พบว่า ปัญหาที่มีความถี่สูงสุดคือปัญหาการพูด และการอ่านออกเสียงภาษาไทยไม่ชัด ทำให้ครู และเด็กเข้าใจไม่ตรงกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงทดลองโดยดำเนินการศึกษาดังนี้

1. การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นายทหารนักเรียนชาวเวียดนามที่กำลังศึกษาภาษาไทย ณ ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ จำนวนทั้งสิ้น 3 คน คือ ร้อยเอกอาวุธโสฬาม หง็อก จิ่ง ร้อยเอกเหงียน วัน วิ่ง และเรือโทเหวียน ต้วน ทันห์ ซึ่ง เป็นกลุ่มนายทหารชาวต่างชาติที่มาอบรมในหลักสูตรดังกล่าวด้วยระยะเวลาเพียง 6 เดือน จากนั้นจะเดินทางกลับไปปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ ณ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ มีเครื่องมือ ดังนี้

2.1.1 แบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก

แบบทดสอบก่อนฝึก

ชื่อ (Tên)

คะแนน (Điểm)

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยินNghe và đánh dấu trước âm đúng

1. ก. ช่าง	ข. ้าง	ค. ฉ่าง
2. ก. ฟิง	ข. ปลิง	ค. ปิง
3. ก. ปรง	ข. ปลุง	ค. ปุง
4. ก. ความ	ข. ฟาม	ค. วาม
5. ก. กิ่งก่า	ข. จิงข่า	ค. คิงค่า
6. ก. กราบกราน	ข. กาบกราน	ค. กราบگان
7. ก. จุง	ข. จุง	ค. ชุง
8. ก. กต	ข. โคตร	ค. โกรธ
9. ก. กอด	ข. เกาะ	ค. กือต
10. ก. เป็ด	ข. แเปด	ค. เปรด
11. ก. กิด	ข. กิด	ค. กรี้ด
12. ก. ปะ	ข. ป่า	ค. ปลา
13. ก. ก่า	ข. ก้า	ค. ก้า
14. ก. ปลา	ข. ป่า	ค. ป้า
15. ก. ช่าง	ข. ฉ่าง	ค. ช้าง
16. ก. คา	ข. ขา	ค. ค่า
17. ก. ชาดี	ข. ชัด	ค. ฉัตร
18. ก. บ้าง	ข. บ้าน	ค. บาน
19. ก. ชง	ข. ชน	ค. ชม
20. ก. พบ	ข. พก	ค. พต
21. ก. ครก	ข. ทรง	ค. โคตร
22. ก. เกิน	ข. เกิง	ค. เกย
23. ก. ไกล	ข. ไกล้	ค. ไก่อ

24. ก. ยาม ข. ยาว ค. ยาน
25. ก. กรม ข. กลม ค. กรน
26. ก. รก ข. รน ค. รบ
27. ก. คเซน ข. ชัดเจน ค. จัดเจน
28. ก. พี่ชายสายตาสั้น ข. พี่ชายสายตาสั้น ค. พี่ชายสายตาสั้น
29. ก. ชามเขี้ยวคว่ำเข้า ข. ชามเขี้ยวคว่ำเข้า ค. ชามเขี้ยวคว่ำเข้า
30. ก. ชามขวากว่าค้ำ ข. ชามขวาย่ำค้ำ ค. ชามขวากว่าค้ำ

เฉลยแบบทดสอบก่อนฝึก

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยิน

Nghe và đánh dấu trước âm đúng

1. ข. จ้าง
2. ก. ฟิง
3. ก. ปรง
4. ก. ความ
5. ข. จิงซ่า
6. ก. กราบกราน
7. ก. จุง
8. ค. โกรธ
9. ข. เกาะ
10. ก. เป็ด
11. ข. กีด
12. ข. ป่า
13. ค. กำ
14. ข. ป่า
15. ค. ซ้าง
16. ก. คา
17. ค. นั้ตร
18. ข. บ้าน
19. ก. ชง
20. ข. พก
21. ก. ครก
22. ค. เกย
23. ข. ไก่
24. ข. ยาว
25. ก. กรม
26. ค. รบ

27. ข. ชัดเจน
28. ค. พี่ชายสายตาสั้น
29. ก. ชามเขียวคว่ำเข้า
30. ค. ชามขาวคว่ำก่ำ

2.1.2 แบบฝึกการออกเสียงและแบบทดสอบท้ายแบบฝึก

ข้อตกลงเบื้องต้น chú thích

1. ฉ	แทนเสียงด้วยสัญลักษณ์ [thay thé]	<u>ch</u>
2. ช ,ฌ	แทนเสียงด้วยสัญลักษณ์ [thay thé]	<u>ch</u>
3. ผ	แทนเสียงด้วยสัญลักษณ์ [thay thé]	<u>p</u>
4. พ	แทนเสียงด้วยสัญลักษณ์ [thay thé]	<u>p</u>
5. เสียงวรรณยุกต์โท	แทนเสียงด้วยสัญลักษณ์ [thay thé] จี๊ดเส้นใต้สระ
เช่น ป่า [pa]	
6. คำควบกล้ำ	คำอ่านจะเว้นวรรคหนึ่งเคาะ เช่น คำว่า	กลาย [c lai]
7. เสียงพยัญชนะท้ายแม่กง	ที่ตามหลังวรรณยุกต์ I ภาษาเวียดนามใช้	nh

พยัญชนะไทย **Phụ âm Thái**

พยัญชนะไทยมี 44 รูป 21 เสียง (44 chữ, 21 âm)

รูปอักษร Chữ cái	เสียงอ่าน Tên chữ cái (Âm)	ตัวอย่าง ví dụ	เทียบเสียงในภาษาเวียดนาม Tên ghi âm tiếng Việt	หน่วย เสียง Âm vị
1. ก	กอ [co]	ไก่อ	cờ	/k/
2. ข	ขอ [khó / khỏ]	ไข่อ	khờ	/kh/
3. ข	ขอ [khó / khỏ]	ขวด	khờ	/kh/
4. ค	คอ [kho]	ควาย	khờ	/kh/
5. ค	คอ [kho]	คน	khờ	/kh/
6. ฅ	คอ [kho]	ระฆัง	khờ	/kh/
7. ง	งอ [ngo]	งู	ngờ	/ŋ/
8. จ	จอ [cho]	จาน	chờ	/c/
9. ฉ	ฉอ [chó / chỏ]	ฉิ่ง	chờ , trờ	/ch/
10. ช	ชอ [cho]	ช้าง	chờ , trờ	/ch/
11. ซ	ซอ [xo]	โซ่	xờ	/s/
12. ฌ	ชอ [cho]	เฉอ	chờ , trờ	/ch/
13. ญ	ยอ [nho]	หญิง	nhờ	/y/
14. ฎ	ดอ [đo]	ชฎา	đờ	/d/
15. ฏ	ตอ [to]	ปลั๊ก	tờ	/t/
16. ฐ	ถอ [thó / thỏ]	ฐาน	thờ	/th/
17. ฑ	ทอ [tho]	มณฑิ มณฑป	thờ đờ	/th/ /d/
18. ฒ	ทอ [tho]	เต่า	thờ	/th/
19. ณ	นอ [no]	เณร	nờ	/n/
20. ด	ดอ [đo]	เด็ก	đờ	/d/
21. ต	ตอ [to]	เต่า	tờ	/t/

รูปอักษร Chữ cái	เสียงอ่าน Tên chữ cái (Âm)	ตัวอย่าง ví dụ	เทียบเสียงในภาษาเวียดนาม Tên ghi âm tiếng Việt	หน่วย เสียง Âm vị
22. ถ	ถอ [thó / thỏ]	ถุง	thờ	/th/
23. ท	ทอ [tho]	ทหาร	thờ	/th/
24. ฑ	ทอ [tho]	ธง	thờ	/th/
25. น	นอ [no]	หนู	nờ	/n/
26. บ	บอ [bo]	ใบไม้	bờ	/b/
27. ป	ปอ [po]	ปลา	pờ	/p/
28. ผ	ผอ [-]	ผึ้ง	-	/ph/
29. ฝ	ฝอ [phó / phỏ]	ฝา	phờ	/f/
30. พ	พอ [-]	พาน	-	/ph/
31. ฟ	ฟอ [pho]	ฟัน	phờ	/f/
32. ภ	พอ [-]	สำเภ	-	/ph/
33. ม	มอ [mo]	ม้า	mờ	/m/
34. ย	ยอ [nho / do]	ยักษ์	nhờ , dờ	/y/
35. ร	รอ [ro]	เรือ	rờ	/r/
36. ล	ลอ [lo]	ลิง	lờ	/l/
37. ว	วอ [vo]	แหวน	vờ	/w/
38. ศ	สอ [só / sỏ]	ศาลา	sờ	/s/
39. ษ	สอ [só / sỏ]	ฤษี	sờ	/s/
40. ส	สอ [só / sỏ]	เสื่อ	sờ	/s/
41. ห	หอ [hó / hỏ]	หีบ	hờ	/h/
42. พ	ลอ [lo]	จุฬา	lờ	/l/
43. อ	ออ [o]	อ่าง	ờ	/?/
44. ฮ	ฮอ [ho]	นกฮูก	hờ	/h/

ฝึกออกเสียง Tập phát âm

1. ฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น Tập phát âm phụ âm đầu

/p/	ปะ [pạ]	ปา [pa:]	ปิ [pì]	ปี [pi:]
/ph/	พะ [pá]	พา [pa:]	พิ [pí]	พี [pi:]
	ผะ [pạ]	ผา [pả:]	ผี [pì]	ผี [pỉ:]
/b/	บะ [bạ]	บา [ba:]	บิ [bì]	บี [bi:]
/t/	ตะ [tạ]	ตา [ta:]	ติ [tì]	ตี [ti:]
/th/	ทะ [thá]	ทา [tha:]	ทิ [thí]	ที [thi:]
	ถะ [thạ]	ถา [thả:]	ถิ [thì]	ถี [thỉ:]
/d/	ดะ [đạ]	ดา [đa:]	ดิ [đì]	ดี [đi:]
/c/	จะ [chạ]	จา [cha:]	จิ [chì]	จี [chi:]
/ch/	ชะ [chá]	ชา [cha:]	ชิ [chí]	ชี [chi:]
	ฉะ [chạ]	ฉา [chả:]	ฉิ [chì]	ฉี [chỉ:]
/k/	กะ [cạ]	กา [ca:]	กิ [kì]	กี [ki:]
/kh/	ขะ [khạ]	ขา [khả:]	ขิ [khì]	ขี [khỉ:]
	คะ [khá]	คา [kha:]	คิ [khí]	คี [khi:]
/m/	มะ [má]	มา [ma:]	มิ [mí]	มี [mi:]
/n/	นะ [ná]	นา [na:]	นิ [ní]	নী [ni:]
/ŋ/	งะ [ngá]	งา [nga:]	งิ [ngí]	งี [ngi:]
/r/	ระ [rá]	รา [ra:]	ริ [rí]	รี [ri:]
/l/	ละ [lá]	ลา [la:]	ลิ [lí]	ลี [li:]
/f/	ฟะ [phá]	ฟา [pha:]	ฟี [phí]	ฟี [phỉ:]
	ฝะ [phạ]	ผา [phả:]	ผี [phì]	ผี [phỉ:]
/s/	สะ [sạ]	สา [sả:]	สิ [sì]	สี [sỉ:]
	ษะ [sá]	ษา [sa:]	ษิ [sí]	ษี [si:]
/h/	หะ [há]	ฮา [ha:]	หิ [hí]	ฮี [hi:]
/w/	วะ [vá]	วา [va:]	วิ [vì]	วี [vi:]
/y/	ยะ [nhá]	ยา [nha:]	ยิ [nhí]	ยี [nhi:]

/c/-/ch/	ຈະ [chạ]	ຊະ [chá]
	ຈະ [chạ]	ຸຈະ [chạ]
	ຈາ [cha:]	ຊາ [cha:]
	ຈາ [cha:]	ຸຈາ [chả:]
	ຈີ [chì]	ຊີ [chí]
	ຈີ [chì]	ຸຈີ [chì]
	ຈີ [chi:]	ຊີ [chi:]
	ຈີ [chi:]	ຸຈີ [chì:]

/f/-/ph/	ຟະ [phá]	ຸຟະ [pá]
	ຟະ [phá]	ຸຟະ [pạ]
	ຟະ [phạ]	ຸຟະ [pá]
	ຟະ [phạ]	ຸຟະ [pạ]
	ຟາ [pha:]	ຸຟາ [pa:]
	ຟາ [pha:]	ຸຟາ [pả:]
	ຟາ [phả:]	ຸຟາ [pa:]
	ຟາ [phả:]	ຸຟາ [pả:]

/nh/-/s/	ຍະ [nhá]	ຊະ [sá]
	ຍາ [nha:]	ຊາ [sa:]
	ຍີ [nhí]	ຊີ [sí]
	ຍີ [nhi:]	ຊີ [si:]

2. ฟีกอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นควบ Tập phát âm phụ âm ghép

/kr/	กระ	[c rạ]	กรา	[c ra:~]	กรี	[c rị]	กรี	[c ri:~]
/kl/	กละ	[c lạ]	กลา	[c la:~]	กลี	[c lị]	กลี	[c li:~]
/kw/	กวะ	[c vạ]	กวา	[c va:~]	กวี	[c vị]	กวี	[c vi:~]
/khr/	ขระ	[kh rạ]	ขรา	[kh rả:~]	ขริ	[kh rị]	ขรี	[kh ri:~]
	คระ	[kh rá]	ครา	[kh ra:~]	ครี	[kh rí]	ครี	[kh ri:~]
/khl/	ขละ	[kh lạ]	ขลา	[kh lả:~]	ขลี	[kh lị]	ขลี	[kh li:~]
	คละ	[kh lá]	คลา	[kh la:~]	คลี	[kh lí]	คลี	[kh li:~]
/khw/	ขวะ	[kh vạ]	ขวา	[kh vả:~]	ขวี	[kh vị]	ขวี	[kh vi:~]
	ควะ	[kh vá]	ควา	[kh va:~]	ควี	[kh ví]	ควี	[kh vi:~]
/tr/	ตระ	[t rạ]	ตรา	[t ra:~]	ตรี	[t rị]	ตรี	[t ri:~]
/pr/	ประ	[p rạ]	ปรา	[p ra:~]	ปริ	[p rị]	ปริ	[p ri:~]
/phl/	ปละ	[ph lạ]	ปลา	[ph la:~]	ปลี	[ph lị]	ปลี	[ph li:~]
/phr/	พระ	[p rá]	ปรา	[p ra:~]	พริ	[p rí]	พรี	[p ri:~]
/phl/	พละ	[p lá]	ปลา	[p la:~]	พลี	[p lí]	พลี	[p li:~]
	ผละ	[p lạ]	ปลา	[p lả:~]	ผลี	[p lị]	ผลี	[p li:~]

3. ฟีกออกเสียงพยัญชนะและอักษรนำ Tập phát âm phụ âm vá chữ đầu

3.1 /c/	จคจำ	[chột-chăm]	จราจร	[chạ-ra:-chon:]
	จริต	[chạ-rít]	จงหอง	[chong:-hóng:]
	จอมปลอม	[chom:-p lom:]	จจะแจ้ง	[chạ-cheng:]

3.2 /ch/	ฉาษา	[chá:-nha:]	ฉอเลาะ	[chó:-lố]
	ฉลาด	[chạ-lạt:]	ฉลาม	[chạ-lảm:]
	ฉลียง	[chạ-liếng:]	ฉลอง	[chạ-lóng:]
	ฉิมพลี	[chím-p li:]	ฉิตฉาย	[chột:-chái:]

3.3 /ch/	ชนก	[chá-nóc]	ชนนี	[chon-ná-ni:]
	ชมพู่	[chôm-pu:]	ชะเง้อ	[chá-ngó:]
	ชะพลู	[chá-p lu:]	ชะตา	[chá-ta:]
	ชะนี	[chá-ni:]	ชะลอม	[chá-lom:]

3.4 /ph/ ผกา	[p̄a-ca:]	ผลิต	[p̄a-lít]
ผักชี	[p̄ăc-chi:]	ผ้าขาวม้า	[p̄a:-kháo:-má:]
ผุยผง	[p̄ủy-p̄ông]	ผกผัน	[p̄ộc-p̄ản]
โผบิน	[p̄ỏ:-bin]	ผลคูณ	[p̄ỏn-khun:]
3.5 /ph/ พะนอ	[p̄á-no:]	พะโล้	[p̄á-lố:]
พะวง	[p̄á-vông]	พากเพียร	[p̄ác:-piên:]
พาชี	[pa-chi]	พาณิชย์	[pa:-nít]
พักผ่อน	[p̄ăc-p̄òn:]		

4. ฝีกออกเสียงคำยาก Tập phát âm từ khó

ฉกชิง	[ch̄ộc-ch̄inh]	ฉาบฉวย	[ch̄ap-ch̄uói]
ฉุกฉิน	[ch̄ục-ch̄ón:]	ฉ้อฉล	[ch̄o:-ch̄ón]
ฉาวโฉ่	[ch̄áo:-ch̄ỏ:]	ฉลี่ยวฉลาด	[ch̄ạ-liêu:-ch̄ạ-lạt:]
ชั่วช้า	[ch̄ua:-ch̄á:]	เชี่ยวชาญ	[ch̄iêu-ch̄an:]
ชุ่มชื้น	[ch̄um-ch̄un:]	ชมเชย	[ch̄ôm-ch̄ui:]
ชิงชัง	[ch̄inh-ch̄ăng]	ชื่นชอบ	[ch̄un:-ch̄op:]
ชดใช้	[ch̄ốt-ch̄ái]	ชุ่มฉ่ำ	[ch̄um-ch̄ắm]
ผลุบโผล่	[p̄ lụp-p̄ lò:]	ผลิผลาม	[p̄ lí:-p̄ lám:]
ล้างผลาญ	[láng:-p̄ lán:]	ผลัดเปลี่ยน	[p̄ lặt-p̄ liên:]
ผลัดดัน	[p̄ lặt-dăn]	ผิดพลาด	[p̄ ít-p̄ lat:]
พริ้มเพรา	[p̄ rím-p̄ rau]	พร้อมเพรียง	[p̄ róm:-p̄ riêng:]
นายพราน	[nai:-p̄ ran:]	หลุมพราง	[lùm-p̄ rang:]
พรั่งนี้	[p̄ rung-ní:]	พลิกแพลง	[p̄ líc-p̄ leng:]
พลุกพล่าน	[p̄ lúc-p̄ lan:]	เพลิดเพลिन	[p̄ lot:-p̄ lon:]
พุดพล่อย	[put:-p̄ loi:]	ปลั่งเปลอ	[p̄ lắng-p̄ lờ:]
ปลับปลึง	[p̄ ắp-p̄ lung]	ปลัดพราก	[p̄ lắp-p̄ rac:]

คำศัพท์ **Từ vựng**

จดจำ	[chột-chăm]	ghi nhớ
จราจร	[chạ-ra:-chon:]	giao thông
จะแจ้ง	[chạ-cheng:]	rõ ràng
จริต	[chạ-rit]	bộ dạng
จองหอง	[chong:-hóng:]	kiêu căng
จอมปลอม	[chom:-p lom:]	không thật long, thích làm đồ giả
ฉลาด	[chạ-lạt]	thông minh
ฉายา	[chá:-nha:]	biệt danh
ฉลาม	[chạ-lảm:]	cá mập
ขอเกาะ	[chớ:-lố]	cầu khẩn
เฉลี่ยง	[chạ-liếng:]	ban công
ฉลอง	[chạ-lóng:]	ăn mừng
ฉิมพลี	[chím-p li:]	một loại cây
เด็ดฉาย	[chợt:-chái:]	đẹp dễ, tươi tắn
ฉกชิง	[chộc-chinh]	ăn cướp
ฉาบฉวย	[chạp-chuối]	ăn xôi ở thì
ฉุกฉิน	[chục-chón:]	cấp bách
ฉ้อฉล	[cho:-chón]	ăn gian
ฉาวโฉ่	[cháo:-chồ:]	giật gân
เฉลียวฉลาด	[chạ-liều:-chạ-lạt:]	thông minh
ชนก	[chá-nóc]	bố
ชนนี	[chon-ná-ni:]	mẹ
ชมพู	[chôm-pu:]	(màu) hồng
ชะเง้อ	[chá-ngớ:]	giơ cổ lên nhìn
ชะพลู	[chá-p lu:]	một loại rau
ชะตา	[chá-ta:]	số phận
ชะนี	[chá-ni:]	con vượn
ชะลอม	[chá-lom:]	thúng mủng
ชั่วช้า	[chua:-chá:]	xấu xa

เชี่ยวชาญ	[chiêu- <u>chan</u> :]	chuyên gia
ชุ่มชื้น	[<u>chum</u> - <u>chun</u> :]	tốt tươi
ชมเชย	[<u>chôm</u> - <u>chui</u> :]	khen ngợi
ชิงช้า	[<u>chinh</u> - <u>chăng</u>]	ghét
ชื่นชอบ	[<u>chun</u> :- <u>chop</u> :]	thích thú
ชดใช้	[<u>chót</u> - <u>chái</u>]	trả nợ
ชุ่มฉ่ำ	[<u>chum</u> - <u>chh</u> ăm]	tươi tốt
ผลคูณ	[<u>p</u> hôn- <u>khun</u> :]	tích
ศกา	[<u>p</u> a - <u>ca</u> :]	(cây) hoa
ผักชี	[<u>p</u> hắc- <u>chi</u> :]	rau mùi
ฝุ่นผง	[<u>p</u> huy- <u>p</u> hông]	bụi
ผกผัน	[<u>p</u> hộc- <u>p</u> hản]	ngược nhau
โฉบบิน	[<u>p</u> hỏ:- <u>bin</u>]	bay
ผลิต	[<u>p</u> a- <u>lit</u>]	sản xuất
ผ้าขาวม้า	[<u>p</u> a:- <u>kháo</u> :- <u>má</u> :]	khăn vắn
ผลุบโผล่	[<u>p</u> lup- <u>p</u> lò:]	nhấp nhô; thậm thụt
ผลิผลาม	[<u>p</u> lí:- <u>p</u> lám:]	hấp tấp
ผลัดเปลี่ยน	[<u>p</u> lặt- <u>p</u> liễn:]	thay
ผลักดัน	[<u>p</u> lặc- <u>đ</u> ăn]	thúc đẩy
ผิดพลาด	[<u>p</u> hật- <u>p</u> lat:]	sai lầm
ล้างผลาญ	[láng:- <u>p</u> lán:]	ăn rồi
พรุ่งนี้	[<u>p</u> rung- <u>ní</u> :]	ngày mai
พะวง	[<u>p</u> á- <u>v</u> ông]	lo lắng
พะนอน	[<u>p</u> á- <u>no</u> :]	chăm lo
พากเพียร	[<u>p</u> ác:- <u>piên</u> :]	kiên nhẫn
พาชี	[<u>p</u> a- <u>chi</u>]	con ngựa
พักผ่อน	[<u>p</u> ác- <u>p</u> òn:]	nghỉ ngơi
พะไล	[<u>p</u> á- <u>l</u> ó:]	một loại món ăn Thái
พาณิชย์	[<u>p</u> a:- <u>nít</u>]	thương mại
ปลั่งเปลอ	[<u>p</u> lắng- <u>p</u> lở:]	sơ suất
เพลิดเพลิน	[<u>p</u> lot:- <u>p</u> lon:]	mảng vui, rất thú vị

นายพราน	[nai:-p ran:]	thợ săn
พลัดพราก	[p lát-p rac:]	chia ly
หลุมพราง	[lũm-p rang:]	cạm bẫy, mưu mẹo
ปลับปลึง	[p ắp-p lung]	cây lá láng
พร้อมเพรียง	[p róm:-p riêng:]	đầy đủ, đông đủ
พริ้มเพรา	[p rím-p rau]	đẹp đẽ, tươi cười
พลิกแพลง	[p líc-p leng:]	sửa đổi
พูดพล่อย	[put:-p loi:]	nói không suy nghĩ
พุกพ่วน	[p lúc-p lan:]	tấp nập, nhộn nhạo

แบบทดสอบพยัญชนะต้น

ชื่อ (Tên)

คะแนน (Điểm)

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อพยางค์หรือคำเสียงที่ได้ยิน
 Nghe và đánh dấu trước âm đúng

1. ก. ชัน	ข. จัน	ค. ฉัน
2. ก. ปลัด	ข. ผลัด	ค. ปลัด
3. ก. พี	ข. ฝี	ค. ผี
4. ก. คำว่า	ข. คำ	ค. ฟ่า
5. ก. ชุกเงิน	ข. จุกเงิน	ค. จุกเงิน
6. ก. หวิดพลาด	ข. ปิดพลาด	ค. ผิดพลาด
7. ก. นายพราน	ข. นายผลาญ	ค. นายพาล
8. ก. ชั่วฉ่า	ข. ชั่วซ่า	ค. ฉั่วซ่า
9. ก. พริกแพลง	ข. พริกแพลง	ค. พริกแพลง
10. ก. จะแจ้ง	ข. จะแจ้ง	ค. จะแจ้ง

เฉลยแบบทดสอบพยางค์ขั้นต้น

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยิน

Nghe và đánh dấu trước âm đúng

1. ค. นั้น
2. ข. ผลัด
3. ค. ผี
4. ก. คำว่า
5. ค. นูกเนิน
6. ค. ผิดพลาด
7. ก. นายพราน
8. ข. ชั่วช้า
9. ข. พลิกแพลง
10. ก. จะแจ้ง

สระ Nguyên âm

สระภาษาไทยมี 21 เสียง Tiếng Thái có 21 nguyên âm

รูปสระเสียงสั้น Nguyên âm ngắn	เสียงอ่าน Âm	Symbol	รูปสระเสียงยาว Nguyên âm dài	เสียงอ่าน Âm	Symbol
1. -ะ	อะ [a]	a	2. -า	อา [a:]	a:
3. -ิ	อิ [i]	i	4. -ีย	อี [i:/y:]	i:
5. -ึ	อึ [ư]	ư	6. -ือ	อือ [u:]	u:
7. -ุ	อุ [u]	u	8. -ู	อู [u:]	u:
9. -ะ	เอะ [ê]	e	10. -เ	เอ [ê:]	e:
11. -ะ	แอะ [ẹ]	ɛ	12. -เ	แเอ [e:]	ɛ:
13. -ะ	โอะ [ô]	o	14. -โ	โอ [ô:]	o:
15. -ะ	เอะ [o]	ɔ	16. -อ	ออ [o:]	ɔ:
17. -อะ	เออะ [ɔ̄]	ɤ	18. -อ	เออ [ɔ̄:]	ɤ:
			19. -ีย	เอีย [ia:]	ia:
			20. -ือ	เอือ [ua:]	ua:
			21. -ัว	อัว [ua:]	ua:

ตัวอย่าง การออกเสียง คำพยางค์เดียว (อักษรกลาง สระเสียงสั้น/ยาว)

Ví dụ Cách phát âm từ một âm tiết (phụ âm trong nhóm phụ âm trung+ nguyên âm ngắn / dài)

สระเสียงสั้น nguyên âm ngắn

กะ [ca]	ก่า [căm]	เกา [cau]	เกาะ [cọ]
จะ [chạ]	จุ [chự]	เจาะ [chọ]	ดู [đu]
ไค [đay]	เตา [đau]	ดำ [dăm]	ตะ [ta]
เตะ [tê]	แตะ [tẹ]	เทา [tau]	เบา [bau]

เบะ	[bê]	แบะ	[bẹ]	เบาะ	[bọ]	ไบ	[bay]
ไป	[pay]	เปะ	[pẹ]				

สระเสียงยาว nguyên âm dài

กา	[ca:]	กอ	[co:]	กี	[ki:]	จา	[cha:]
จู	[chu:]	จอ	[cho:]	ดี	[di:]	ดู	[đu:]
คา	[đa:]	ตา	[ta:]	ตอ	[to:]	ตัว	[tua:]
บัว	[bua:]	บี	[bi:]	บา	[ba:]	บอ	[bo:]
ปู	[pu:]	เปีย	[pia:]	ปา	[pa:]	ปี	[pi:]

ฝึกออกเสียงสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว คำหลายพยางค์

Tập phát âm nguyên âm ngắn và nguyên âm dài từ nhiều âm tiết

สั้น-สั้น

กะทิ	[ca-thí]	ทะเลาะ	[thá-ló]
ปะทะ	[pạ-thá]	จำเพาะ	[chăm-pó]
อะไร	[a-ray]	ตะไคร้	[tạ-khay]
กำไล	[căm-lay]	รถถัง	[rót-thăng]

สั้น-ยาว

ตะปู	[tạ-pu:]	ทะเล	[thá-lê:]
ตะเกียบ	[tạ-kiệp:]	ชะลา	[nhá-la:]
สิบโท	[sip-thô:]	กินนอน	[kin-non:]
พันตรี	[păn-t ri:]	ตะต๋อง	[tẹ-tong:]

ยาว-ยาว

ภาษา	[pa:-sả:]	แบบแผน	[bẹp:-pẻn:]
แนวหน้า	[neo:-na:]	ท่าเรือ	[tha:-rua:]
นายร้อย	[nai:-rói:]	แถวตอน	[thẻo:-ton:]
ปืนยาว	[pun:-nhao:]	เบี้ยเลี้ยง	[bia:-liẻng:]

ยาว-สั้น

แถวตรง	[thèo:-t rông]	นายสิบ	[nai:-sip]
ปืนเล็ก	[pun:-léc]	ชื่อสัตย์	[xu:-săt]
นายพัน	[nai:-păn]	ยื่นขีด	[nhurn:-chít]
ขวาหัน	[kh vá:-hăn]	ซ้ายหัน	[xái:- hăn]

สั้น-ยาว-สั้น

กระดานดำ	[c rạ-đan:-đăm]	ทหารบก	[thá-hăn:-bộc]
นักเรียนฝึก	[nắc- riên:-phục]	สนามบิน	[sạ-nảm:-bin]
มุนานะ	[mú-ma:-ná]	สุภาสิต	[su -pa:-sít]
หนังสือพิมพ์	[nắng-sử:-pim]	ปะการัง	[pạ-ca:-răng]

ยาว-สั้น-สั้น

กองทัพบก	[cong:-tháp-bộc]	เสื้อกันฝน	[sura:-căn-phỏn]
ตามลำดับ	[tam:-lảm-đặp]	เรือดำน้ำ	[rua:-đăm-nám]
ชาวประมง	[chao:-p rạ-mông]	ห้องประชุม	[hong:-p rạ-chum]
ปืนรถถัง	[pun:-rót-thắng]	งานสังสรรค์	[ngan:-sắng-sắn]

สั้น-สั้น-ยาว

ทุ่นระเบิด	[thun-rá-bọt:]	ผิดกฎหมาย	[pít-cột-mải:]
ทำสงคราม	[thảm-sông-kh ram:]	ดุริยางค์	[đu-rí-nhang:]
พลทหาร	[pôn-thá-hản:]	เผด็จการ	[pạ-đệt-can:]
ประจัญบาน	[p rạ-chăn-ban:]	ประจำการ	[p rạ-chảm-can:]

ยาว-สั้น-ยาว

โฆษณา	[khô:-sạ-na:]	ห้องทะเล	[thóng:-thá-lê:]
ห้องทำงาน	[hong:-thảm-ngan:]	ทูตทหาร	[thut:-thá -hản:]
จำสิบเอก	[chà:- sip- ệc:]	ผู้จัดการ	[pu:-chăt -can:]
เสื้อกันหนาว	[sura:-căn-nỏ:]	ผ้าเช็ดหน้า	[pa:-chết -na:]

สั้น-ยาว-ยาว

ทหารเรือ	[thá-hản:-rua:]	เจ้าหน้าที่	[ch <u>au</u> -n <u>a</u> :-th <u>i</u> :]
ทดลองงาน	[thót-long:-ngan:]	นักออกแบบ	[n <u>á</u> c- <u>o</u> c:-b <u>e</u> p:]
พยายาม	[p <u>á</u> -n <u>h</u> a:-n <u>h</u> am:]	พลเรือเอก	[p <u>o</u> n-r <u>u</u> a:- <u>e</u> c:]
ทะเบียนบ้าน	[thá-bi <u>ê</u> n:-b <u>a</u> n:]	ระเบียบการ	[r <u>á</u> -bi <u>e</u> p:-c <u>a</u> n:]

ยาว-ยาว-สั้น

ภาษาไทย	[p <u>a</u> :-s <u>á</u> :-th <u>a</u> y]	ผ้าปูโต๊ะ	[p <u>a</u> :-p <u>u</u> :-t <u>ó</u>]
ดวงอาทิตย์	[đu <u>o</u> ng:-a:-thít]	หัวน้ำชั้น	[h <u>u</u> a:-n <u>a</u> :-ch <u>á</u> n]
แม่โพสพ	[m <u>e</u> :-p <u>ô</u> :-s <u>o</u> p]	แปรงสีฟัน	[p <u>r</u> eng:-s <u>i</u> :-p <u>h</u> án]
งานเลี้ยงส่ง	[ngan:-li <u>ê</u> ng:-s <u>o</u> ng]	เครื่องดูดฝุ่น	[k <u>h</u> u <u>o</u> ng:-đ <u>u</u> t:-p <u>h</u> u <u>n</u>]

แบบฝึกอ่านเสริม **tập đọc thêm**ปู่ ย่า **Pù:-cạ-nha:**

ปู่ ย่า มี นามิ ไร	[p <u>ù</u> :-c <u>ạ</u> -n <u>h</u> a:-m <u>i</u> :-n <u>a</u> :-m <u>i</u> :-r <u>a</u> y]
ปู่ ย่า ใช้น้ำ ทำไร ทำนา	[p <u>ù</u> :-n <u>h</u> a:-ch <u>á</u> y-n <u>ám</u> -th <u>á</u> m-r <u>a</u> y-th <u>á</u> m-n <u>a</u> :]
น้ำ ฟ้า ไส ถ้ำ นำมา สู	[n <u>ám</u> -p <u>h</u> á:-s <u>á</u> y-ch <u>h</u> ám-n <u>ám</u> -m <u>a</u> :-s <u>ù</u>]
ถ้า ฐรู้ ค่า ย่า ปู่ ฐรู้ เค้า	[l <u>á</u> m-k <u>h</u> u:-r <u>ú</u> :-k <u>h</u> a:-n <u>h</u> a:-p <u>ù</u> :- r <u>ú</u> :-k <u>h</u> á <u>u</u>]
ใน ป่า เขามี เมา ไม้	[n <u>a</u> y-p <u>à</u> :-k <u>h</u> á <u>u</u> -m <u>i</u> :-n <u>g</u> au-m <u>á</u> i]
ไม้ ที่ ด้ น้ำ ฟ้า	[m <u>á</u> i-th <u>i</u> :-đ <u>á</u> i-n <u>ám</u> -p <u>h</u> á:]
ไม้ ฝั ไม้ ผา	[m <u>á</u> i-p <u>à</u> y-m <u>á</u> i-p <u>á</u> :]
ย่า เอา มา ทำ ู่ ปู่ เอา มา ทำ เสา	[n <u>h</u> a:-a <u>u</u> -m <u>a</u> :-th <u>á</u> m- <u>ù</u> :-p <u>ù</u> :-a <u>u</u> -m <u>a</u> :-th <u>á</u> m-s <u>á</u> u]
และ ทำ เค้า ไร่	[l <u>é</u> -th <u>á</u> m-l <u>á</u> u-c <u>à</u> y]
ไม้ ไซ่ แค่ จะ เอา ไซ่	[m <u>a</u> y-ch <u>á</u> y-k <u>h</u> e:-ch <u>ạ</u> -a <u>u</u> -k <u>h</u> à <u>y</u>]
แต่ ปู่ ย่า มี น้ำ ใจ	[t <u>è</u> :-p <u>ù</u> :-n <u>h</u> a:-m <u>i</u> :-n <u>ám</u> -ch <u>a</u> y]
ให้ แม่ ไร่ ไซ่ ู่	[h <u>a</u> y-m <u>e</u> :-c <u>à</u> y-ch <u>á</u> y- <u>ù</u> :]
ปู่ ไร่ ไร่ ไร่ คา	[p <u>u</u> :-b <u>a</u> y-p <u>à</u> y-b <u>a</u> y-k <u>h</u> a:]
ให้ ไร่ ไร่ ไร่ ู่ และ ไร่ ป่า	[h <u>a</u> y- c <u>à</u> y-c <u>h</u> e:- c <u>à</u> y-u:-l <u>é</u> -c <u>à</u> y-p <u>à</u> :]
ทำ ไร่ ไร่ ไร่ ใจ	[th <u>a</u> :-th <u>i</u> :-c <u>à</u> y-đ <u>i</u> :-ch <u>a</u> y]

ต่อมา ไก่มีไข่	[tò:-ma:-cày-mi:-khày]
ไข่ไก่ เก่ไก่	[khày-cày-kê-cáy]
ไข่ขอมมีขาได้ขา	[khày-khỏ:-mi:-khả:-đai- khả:]
ไข่ขอมมีตาได้ตา	[khày-khỏ:-mi:-ta:-đai- ta:]
ปูย่ามีรีรอ	[pù:-nha:-mí-ri:-ro:]
ต่อเล้าไก่ให้โต	[tò:-láu-cày-hay-tô:]
โธ่น้ำใจปูย่า	[ô:-nám-chay-pù:-nha:]
คือฟ้าร่ำน้ำใส	[khu:-phá:-chăm-nám-sả]
คือไร่ นาป่าเขาและเงาไม้	[khu:-ray-na:-pà:-khẩu-lé-ngau-mái]
จำไว้ นะ ไก่แจ้ ไก่อุ และ ไก่ป่า	[chăm-váy-ná-cày-che:-cày-u:-lé -cày-pà:]

คำศัพท์ Từ vựng

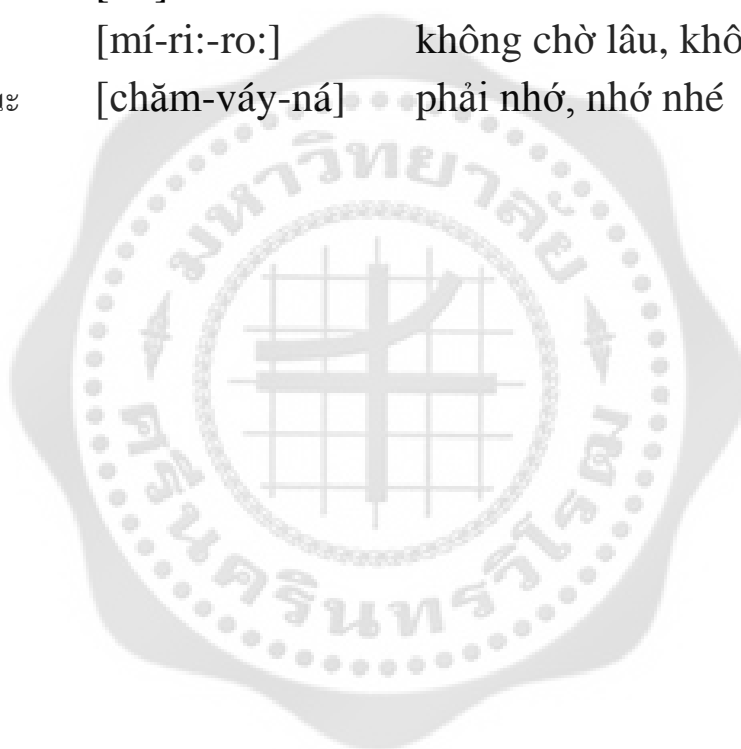
กะทิ	[ca-thí]	nước cốt dừa
ทะเลาะ	[thá-ló]	cãi nhau
ปะทะ	[pa- thá]	va chạm
จำเพาะ	[chăm- pố]	giới hạn
อะไร	[a-ray]	là gì
ตะไคร้	[ta-khay]	rêu , rang
กำไล	[căm-lay]	vòng tay
รถถัง	[rót-thăng]	xe tăng
ตะปู	[ta-pu:]	đinh
ทะเล	[thá-lê:]	biển
ตะเกียบ	[ta -kiệp:]	đũa
ยะลา	[nhá-la:]	(một tỉnh ở miền nam của Thái Lan)
สิบโท	[síp-thô:]	hạ sĩ nhất
กินนอน	[kin-non:]	ăn ngủ
พันตรี	[păn-t ri:]	thiếu tá
ตะต๋อง	[tẹ -tong:]	sờ mó
ภาษา	[pa:-sả:]	tiếng , ngôn ngữ
แบบแผน	[bẹp:-pẻn:]	hình thức

แนวหน้า	[neo:-na:]	tiền tuyến
ท่าเรือ	[tha:-rua:]	bến tàu
นายร้อย	[nai:-rói:]	cấp úy
แถวตอน	[thèo:-ton:]	hàng dọc
ปืนยาว	[pun:-nhao:]	súng trường dài
เบียดเสียด	[bia-liéng:]	phụ cấp
แถวตรง	[thèo:-t rông]	hàng thẳng, hàng trực tiếp
นายสิบ	[nai:-síp]	cấp binh sĩ
ปืนเล็ก	[pun:-léc]	súng trường
ข้อสัต์ย	[xư:-săt]	trung thực
นายพัน	[nai:-păn]	cấp tá
ยืนชิด	[nhun:-chít]	đứng cạnh
ขวาหัน	[kh vá:-hăn]	quay phía phải
ซ้ายหัน	[xái:- hăn]	quay phía trái
กระดานดำ	[c rạ-đan:-đăm]	bảng đen
ทหารบก	[thá-hản:-bộc]	lục quân
นักเรียนฝึก	[nắc- riên:-phục]	học viên luyện tập
สนามบิน	[sạ-nằm:-bin]	sân bay
มูมานะ	[mú-ma:-ná]	gắng sức
สุภายิต	[sụ -pa:-sít]	tục ngữ, cách ngôn
หนังสือพิมพ์	[nắng-sử:-pim]	tờ báo
ปะการัง	[pạ-ca:-răng]	san hô
กองทัพบก	[cong:-thắp- bộc]	lục quân
เสื้อกันฝน	[sưa:-căn-phôn]	áo mưa
ตามลำดับ	[tam:-lăm-đặ]	theo trật tự
เรือดำน้ำ	[rua:-đăm-nám]	tàu ngầm
ชาวประมง	[chao:-p rạ-mông]	ngư dân
ห้องประชุม	[hong:-p rạ-chum]	phòng họp hội nghị
ปืนรถถัง	[pun:-rót-thắng]	súng xe tăng
งานสังสรรค์	[ngan:-sắng-sắ]	lễ giao thiệp
ทุ่นระเบิด	[thun-rá-bọt:]	mìn

ผิดกฎหมาย	[pìt-cột-mỏi:]	trái luật
ทำสงคราม	[thăm-sông-kh ram:]	chiến tranh gây , tạo ra
ดุริยางค์	[đụ-rí-nhang:]	quân nhạc , nhạc
พลทหาร	[pôn-thá-hản:]	binh sĩ
เผด็จการ	[pa-đệt-can:]	độc tài
ประจัญบาน	[p ɾa-chăn-ban:]	giáp chiến
ประจำการ	[p ɾa-chăm-can:]	trực chiến , đang trực
โฆษณา	[khô:-sạ-na:]	quảng cáo
ท้องทะเล	[thống:-thá-lê:]	biển khơi
ห้องทำงาน	[hông:-thăm-ngan:]	phòng làm việc
ทูตทหาร	[thut:-thá -hản:]	tùỵ viên quân sự
จำสิบเอก	[chà:-síp- ệc:]	thượng sĩ
ผู้จัดการ	[pu:-chặt -can:]	quản đốc
เสื้อกันหนาว	[sưa:-căn-nỏ:]	áo rét
ผ้าเช็ดหน้า	[pa:-chết -na:]	khăn lau m ặt
ทหารเรือ	[thá-hản:-rưa:]	hải quân
เจ้าหน้าที่	[chau-na:-thi:]	nhân viên (nhà nước)
ทดลองงาน	[thót-long:-ngan:]	thử việc
นักออกแบบ	[nắc-ọc:-bẹp:]	nhà thiết kế
พยายาม	[pá-nha:-nham:]	cố gắng
พลเรือเอก	[pôn-rưa:-ệc:]	đại tướng hải quân
ทะเบียนบ้าน	[thá-biên:-ban:]	hộ khẩu
ระเบียบการ	[rá-biệp:-can:]	quy chế
ภาษาไทย	[pa:-sả:-thay]	tiếng thái
ผ้าปูโต๊ะ	[pa:-pu:-tố]	khăn trải bàn
ดวงอาทิตย์	[đuông:-a:-thít]	mặt trời
หัวหน้าชั้น	[hủa:-nạ:-chấn]	lớp trưởng
แม่โพสพ	[me:-pô:-sộp]	nữ thần lúa, thần nông
แปรงสีฟัน	[p reng:-sí:-phản]	bàn chải đánh răng
งานเลี้ยงส่ง	[ngan:-liếng:-sòng]	tiệc chia tay
เครื่องดูดฝุ่น	[khuơng:-đụt:-phùn]	máy hút bụi

ปู่	[pù:]	ông nội
กะ	[cạ]	và
และ	[lé]	và
ย่า	[nha:]	bà nội
มี	[mi:]	có
นา	[na:]	ruộng
ไร่	[ray]	rãy , rẫy
ใช้	[cháy]	dùng
น้ำ	[nám]	nước
ทำ	[thăm]	làm
ฟ้าใส	[phá:-sáy]	trời trong xanh
ฉ่ำ	[chằm]	tốt tươi
นำมาสู่	[năm-ma:-sù]	mang đến
คำคุณ	[lăm-khu:]	mương
รู้ค่า	[rú:-kha:]	biết giá trị
รู้ค่า	[rú:-kháu]	biết bản thân
ป่า	[pà:]	rừng
เขา	[khẩu]	núi
เงาไม้	[ngau-mái]	bóng cây
ฟ้า	[phá:]	trời
ได้	[đai]	được
ไม้ไผ่	[mái-pày]	cây tre
เอามา	[au-ma:]	mang đến
อยู่	[ù:]	ở
เสา	[sáu]	cột
เลี้ยงไก่	[láu-cày]	chuong gà
ใจ	[khày]	trúng
มีน้ำใจ	[mi:-nám-chay]	tấm lòng , lòng tốt
แม่ไก่	[me:-cày]	gà mái
ปู่	[pu:]	trai
ใบไผ่	[bay-pày]	lá tre

ใบคา	[bay-kha:]	lá cói , lá sậy
ไกแจ้	[cày-che:]	gà ri
ไกอู	[cày-u:]	một loại gà nuôi
ไกป่า	[cày-pà:]	gà rừng
ดีใจ	[đi:-chay]	vui
ขา	[khả:]	chân
ตา	[ta:]	mắt
ต่อ	[tò:]	xây dựng
โต	[tô:]	to
มิรรอ	[mí-ri:-ro:]	không chờ lâu, không chờ đợi
จำไว้นะ	[chăm-váy-ná]	phải nhớ, nhớ nhé

แบบทดสอบสระ

ชื่อ (Tên)

คะแนน (Điểm)

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงสระที่ได้ยินNghe và đánh dấu trước âm nguyên âm đúng

ข้อ	ก	ข	ค
1.	-า , -เาะ	-า , -อ	-ะ , -เาะ
2.	แ-, -อ	แะ, -อ	เะ, โ-
3.	-า, เาะ	อ่า, เาะ	อ่า, เาะ
4.	-า, แ-	-า, เ-	-า, เะ
5.	-า, -า, -อ	-ะ, -า, โะ	-ะ, -า, -อ
6.	-า, -า, -อ	-า, -ะ, -อ	-า, -ะ, -ะ
7.	-า, อี้, -า	-ะ, อี้, -า	-ะ, อี้, -ะ
8.	อู, -ะ, -า	อู, -ะ, -า	อู, -า, -า
9.	-ะ, เ-, -า	-ะ, เ-, -า	-ะ, เาะ, -า
10.	-ะ, เ-, อี้	-า, เ-, อี้	-า, เ-, เ-

เฉลยแบบทดสอบสระ

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยิน

Nghe và đánh dấu trước âm đúng

1. ทะเลาะ
2. ตะต๋อง
3. ท่าเรือ
4. ปิ่นเล็ก
5. ทหารบก
6. สารวัตร
7. นักศึกษา
8. พุศทหาร
9. ระเบียบการ
10. ผ้าจี้รว

แบบฝึกชุดที่ 3

วรรณยุกต์ thanh điệu

ภาษาไทยมีวรรณยุกต์ 4 รูป 5 เสียง Tiếng Thái có 4 dấu thanh điệu 5 âm บางรูปมีเสียงใกล้เคียงเสียงวรรณยุกต์ภาษาเวียดนามแต่ไม่เหมือนกัน เช่น วรรณยุกต์เอกมีเสียงใกล้เคียงวรรณยุกต์ huyền วรรณยุกต์โทไม่มีเสียงใกล้เคียงในวรรณยุกต์เวียดนาม วรรณยุกต์ตรีเสียงใกล้เคียงวรรณยุกต์ sắc และ วรรณยุกต์จัตวาเสียงใกล้เคียงวรรณยุกต์ hỏi

เสียง (âm)	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
รูป (dấu thanh điệu)	ไม่มี không có	◡	◡̣	◡̣̣	+
เสียงวรรณยุกต์เวียดนาม (âm thanh điệu tiếng Việt)	ngang	gần dấu huyền nhưng không giống nhau	không có âm thanh điệu trong tiếng Việt	gần dấu sắc nhưng không giống nhau	gần dấu hỏi nhưng không giống nhau
สัญลักษณ์ Symbol	-	◡	◡̣	◡̣̣	∨

การผันเสียงวรรณยุกต์
cách tập đánh vần thanh điệu

อักษรกลาง มี ๑ รูปได้แก่ ก จ ด ต ฎ ฏ บ ป และ อ

เสียง อักษร	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ก co:	กา ca:	ก่า cà:	ก้า c \bar{a} :	ก๊า cá:	ก้ำ cá:
จ cho:	จอ cho:	จ่อ chò:	จ้อ ch \bar{o} :	จ๊า chó:	จ้ำ chó:
ด do:	เดอ đơ:	เด่อ đò:	เด้อ đ \bar{o} :	เด้อ đó:	เด้อ đở:
ต to:	ตื่อ tu:	ตื่อ t \bar{u} :	ตื่อ t \bar{u} :	ตื่อ tú:	ตื่อ tú:
บ bo:	เบีย bia:	เบีย bìa:	เบีย b \bar{i} a:	เบีย bía:	เบีย bĩa:
ป po:	ปิ pi:	ปิ pì:	ปิ p \bar{i} :	ปิ pí:	ปิ pĩa:
อ o:	โอ ô:	โอ ò:	โอ \bar{o} :	โอ ó:	โอ ỏ:

อักษรสูงมี 11 รูปได้แก่ ข ข ฉ ถ ฐ ผ ฝ ศ ษ ส และ ห

เสียง อักษร	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ข khó:	-	ข่า khà:	ข้า kha:	-	ขา khá:
ฃ <u>ch</u> ó:	-	ฃ่า <u>ch</u> ò:	ฃ้า <u>cho</u> :	-	ฃา <u>ch</u> ó:
ถ thó:	-	ถ่า thù:	ถ้า thū:	-	ธา thúr:
ผ p ^h ó:	-	ผ่า p ^h à:	ผ้า p ^h ra:	-	ผา p ^h ra:
ฝ phó:	-	ฝ่า phì:	ฝ้า phi:	-	ฟา phi:
ศ só:	-	ศ่า sìa:	ศ้า sia:	-	สา sìa:
ห hó:	-	ห่า hò:	ห้า hò:	-	หา hò:

อักษรตัวมี 24 รูปได้แก่ ค ต ฆ ง ช ฌ ญ ฑ ฒ ณ น
ท ฐ พ ฟ ภ ม ย ร ล ว พ และ ฮ

เสียง อักษร	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ค kho:	คา kha:	-	ค่า kha:	ค้ำ khá:	-
ช cho:	ชอ cho:	-	ช่อ cho:	ช้อ chó:	-
ท tho:	ทื่อ thur:	-	ทื่อ thur:	ทื่อ thúr:	-
น no:	โน nô:	-	โน nô:	โน้ nó:	-
พ po:	เพื่อ pura:	-	เพื่อ pura:	เพื่อ púra:	-
ม mo:	มี mi:	-	มี mi:	มี mí:	-
ร ro:	เรีย ria:	-	เรีย ria:	เรีย ría:	-

ฝึกออกเสียงวรรณยุกต์ **Tập phát âm thanh điệu**

เสียงสามัญ	กา	[ca:]	จี	[chi:]	โต	[tô:]
	คา	[kha:]	แพ	[pe:]	มี	[mu:]
เสียงเอก	ก่อ	[cò:]	จู่	[chù:]	โต	[đô:]
	ซ่า	[khà:]	เผื่อ	[pùə:]	เสีย	[sia:]
เสียงโท	คู	[cu:]	จี	[chi:]	โต	[tô:]
	ค่า	[kha:]	เพื่อ	[pura:]	เบีย	[bia:]
เสียงตรี	ก่อ	[cò:]	เจ้า	[cháu:]	โป	[pó:]
	ค่า	[khá:]	เพ็ญ	[p lía:]	รือ	[rú:]
เสียงจัตวา	โก	[c ỏ:]	จ้า	[chả:]	เตอ	[đỏ:]
	ขา	[khả:]	ผี	[pỉ:]	ผา	[phả:]

ฝึกออกเสียงวรรณยุกต์โท **cách dùng và đọc thanh “thô”**

เพื่อนบ้าน	[puon:-ban:]	ด้านหน้า	[đan:-na:]
ขี้เถา	[khi:-thau]	เข้าข้าง	[khou-khang:]
ค่าจ้าง	[kha:-chang:]	ช่างพูด	[chang:-put:]
เล่าเรื่อง	[lau-ruong:]	เบื่องตัน	[buong:-ton]
จู้จ้าน	[chun-chan:]	จ้าม่า	[chăm-măm]
รำให้	[ră-mhay]	คำมิด	[khăm-mut:]
ราบรื่น	[rap:-run:]	คลื่นไส้	[khun:-say]
ยุ่งยาก	[nhung-nhac:]	มากเรื่อง	[mac:-ruong:]
บ้านเช่า	[ban:-chau]	ก้าวหน้า	[cao:-na:]
ผ้าฝ้าย	[pa:-phai:]	ไล่ล่า	[lay-la:]
หน้ามิด	[na:-mut:]	เสื่อยัด	[sua:-nhut:]
ริตผ้า	[rit:-pa:]	หน้าที่	[na:-thi:]
ที่นี้	[thi:-ni:]	จู้จี้	[chu:-chi:]

แบบฝึกอ่านเสริมทักษะ **Tập đọc thêm**

แม่ไก่ อยู่ในตะกร้า	[me:-cày-nhù: -nay-tạ -c ra:]
ไข่ใหม่ สี่ห้าใบ	[khày- khày-ma:-sì:-ha:-bay]
อีแม่กา ก็มาได้	[I:-me:-ca:-co-ma:-lay]
อีแม่ไก่ไล่ตีกา	[I:-me:-cày-lay-ti:-ca:]
หมาใหญ่ ก็ไล่เห่า	[mả:-nhày-co-lay-hàu]
หมูในเล้า แลดูหมา	[mủ:-nay-láu-le:-đu:-mả:]
ปูแสม แลปูนา	[pu:-sạ-mẻ:-le:-pu:-na:]
กะปุม้า ปูทะเล	[cạ-pu:-mã:-pu:-thá-lê:]
เต่านา แลเต่าดำ	[tàu-na:-le:- tàu-đăm]
อยู่ในน้ำ กะจระเข้	[nhù:-nay-nắm-cạ-cho:-rá-khê:]
ปลาทุ อยู่ทะเล	[p la:-thu:-nhù:-thá-lê:]
ปลาขี้เหร์ ไม่สู้ดี	[p la:-khi:-rẻ:-may-su:-đi:]

คำศัพท์ **Từ vựng**

เพื่อนบ้าน	[puon:-ban:]	người hàng xóm
ด้านหน้า	[đan:-na:]	mặt trước
จี้เต้า	[khi:-thau]	tro
เข้าข้าง	[khau-khang:]	chung
ค่าจ้าง	[kha:-chang:]	tiền công
ช่างพูด	[chang:-put:]	nói hay , nói giỏi
เล่าเรื่อง	[lau-ruong:]	kể chuyện
เบื้องต้น	[buong:-ton]	cơ sở
จุ้นจ้าน	[chun-chan:]	lẫn lộn
จ้ำม่ำ	[chăm-mắm]	chúm chím
รำไ้	[răm-hay]	khóc lóc
คำผิด	[khăm-mut:]	tồi
ราบรื่น	[rap:-run:]	tiện lợi
คลื่นไส้	[khun:-say]	buồn nôn
ยุ่งยาก	[nhung-nhac:]	rắc rối , khó khăn

มากเรือ่ง	[mac:-r <u>u</u> ong:]	nhieu vấn đề
บ้านเช่า	[ban:- <u>ch</u> au]	nhà thuê
ก้าวหน้า	[cao:-na:]	tiên tiến
ผ้าฝ้าย	[pa:- <u>ph</u> ai:]	vải bông
ไล่ล่า	[lay- <u>l</u> a:]	đuổi theo
หน้ามืด	[na:- <u>m</u> ut:]	ngu dốt
เสื้อยืด	[s <u>u</u> a:-nh <u>u</u> t:]	áo lót , áo phông
ริคผ้า	[rit:- <u>pa</u> .:]	là (ủi) quần áo
หน้าที่	[na:- <u>th</u> i:]	công tác
ที่นี่	[thi:- <u>n</u> i:]	ở đây
จู้จี้	[<u>ch</u> u:- <u>ch</u> i:]	lặt vặt,tâm thường
แม่ไก่	[me:- <u>c</u> ày]	gà mẹ
อยู่	[nhù:]	ở
ตะกร้า	[ta -c ra:]	ổ gà
ไข่ไข่มา	[khày- khày-ma:]	để trứng ra
สี่ห้าใบ	[sì:-ha:- <u>ba</u> y]	bốn hoặc năm quả
อีแม่กา	[I:-me:- <u>ca</u> .:]	con quạ mẹ
มาไล่	[ma:- <u>l</u> ay]	đi đuổi
อีแม่ไก่	[I:-me:- <u>c</u> ày]	con gà mẹ
ไล่ตี	[lay- <u>ti</u> .:]	đuổi đánh
หมา	[mả:]	con chó
ไล่เห่า	[lay- <u>h</u> àu]	đuổi sủa
หมู	[mủ:]	con lợn
เล้า	[láu]	chuồng lợn
แลดู	[le:- <u>đ</u> u:]	nhìn
ปูเสฉม	[pu:-sạ-mẻ:]	một loại cua nước lợ
ปูนา	[pu:-na:]	cua đồng
กะ	[cạ]	và, với
ปูม้า	[pu:-mã:]	một loại cua biển
ปูทะเล	[pu:-thá-lê:]	một loại cua biển
เต่านา	[tàu-na:]	rùa lùa , rùa đồng

เต่าดำ	[tàu-đăm]	con rùa đen
จระเข้	[cho:-rá-khê:]	cá sấu
ปลาทุ	[p la:-thu:]	cá thu
ปลาฮีเห่	[p la:-khi:-rê:]	cá xấu xí

แบบทดสอบวรรณยุกต์

ชื่อ (Tên)

คะแนน (Điểm)

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยิน

Nghe và đánh dấu trước âm đúng

1.	ก. โท	ข. เอก	ค. สามัญ
2.	ก. สามัญ	ข. โท	ค. จัตวา
3.	ก. สามัญ	ข. เอก	ค. โท
4.	ก. โท	ข. ตรี	ค. จัตวา
5.	ก. สามัญ	ข. โท	ค. จัตวา
6.	ก. สามัญ,เอก	ข. สามัญ,โท	ค. เอก,ตรี
7.	ก. โท,สามัญ	ข. โท,เอก	ค. โท,โท
8.	ก. เอก,ตรี	ข. ตรี,ตรี	ค. ตรี,จัตวา
9.	ก. สามัญ,ตรี	ข. สามัญ,โท	ค. เอก,ตรี
10.	ก. เอก,โท	ข. โท,โท	ค. โท,ตรี

เฉลยแบบทดสอบวรรณยุกต์

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยิน

Nghe và đánh dấu trước âm đúng

1. ชื้อ.	โท
2. มี	สามัญ
3. เก่า	เอก
4. ค้า	ตรี
5. ถือ	จัตวา
6. มีค่า	สามัญ, โท
7. เสือยัด	โท, โท
8. ทหาร	ตรี, จัตวา
9. เรือรบ	สามัญ, ตรี
10. ว่ายน้	โท, ตรี

พยัญชนะท้ายในภาษาไทย

Phụ âm cuối trong tiếng Thái

พยัญชนะท้ายหรือมาตราตัวสะกดของไทยมี 8 แม่ (Hệ thống phụ âm cuối tiếng Thái có 8 hệ thống)

แม่ ก กา ไม่มีรูปและเสียงพยัญชนะท้าย (không có phụ âm cuối)

	มาตราตัวสะกดของ ไทย phụ âm cuối tiếng Thái	ชื่อ พยัญชนะท้าย Tên phụ âm cuối	พยัญชนะท้ายเวียดนาม Phụ âm cuối tiếng Việt	Symb ol
1.	ก	แม่ก [mɛ:-cộc]	c	k
2.	ค	แม่ค [mɛ:-cột]	t	t
3.	ป	แม่ป [mɛ:-cộp]	p	p
4.	ง	แม่ง [mɛ:-công]	ng	ŋ
5.	น	แม่น [mɛ:-côn]	n	n
6.	ม	แม่ม [mɛ:-côm]	m	m
7.	ย	แม่ย [mɛ:-coi:]	y	y
8.	ว	แม่เวย [mɛ:-cou:]	o, u	w

ตัวอย่างคำที่สะกดตามมาตราต่างๆ (Ví dụ từ ghép vần phụ âm cuối)

1. แม่ กก

หก	[hộc]	รัก	[rác]	มาก	[mac:]
สุข	[súc]	โชค	[choc:]	เมฆ	[mêc:]

2. แม่ กด

วัด	[vát]	ครุฑ	[kh rúť]	ชาติ	[chat:]
เหตุ	[hêt:]	มิตร	[mít]	บท	[bôt]

3. แม่ กบ

จูบ	[chúp:]	ชอบ	[chop:]	ดาบ	[đap:]
รูป	[rup:]	เทพ	[thêp:]	ภาพ	[pap:]

4. แม่ กง

เกรง	[k rêng:]	แกง	[keng:]	นั่ง	[năng]
ลิง	[linh]	บัง	[bang:]	ยุง	[nhung]

5. แม่ กน

คน	[khôn]	โจร	[chôn:]	จัน	[chăn]
ชาญ	[chan:]	แสน	[sên:]	ศิลป์	[sín]

6. แม่ กม

ขม	[khôm]	เค็ม	[khêm]	งาม	[ngam:]
หอม	[hôm:]	อิม	[ìm]	เตรียม	[t riêm:]

7. แม่ เกย

คุย	[khuy]	ขาย	[chai:]	เดือย	[đroi:]
ไคย	[đôi:]	ภัย	[pay]	เลย	[loi:]

8. แม่ เกอว

ขาว	[khảo:]	เหี้ยว	[khiêu:]	แมว	[meo:]
หิว	[hiu:]	เอว	[êu:]	จิว	[chiu]

ฝีกออกเสียงพยัญชนะท้าย

แม่กก

เลขหก	[lêc:-hộc]	รักมาก	[rắc-mac:]
ลูกนก	[luc:-nốc]	ปีกหัก	[pịch:- hặc]
ปลุกผัก	[p luc:-pắc]	ออกดอก	[ọc:-đọc:]

แม่กค

ขูดรีด	[khút:-rit:]	มีดบาด	[mit:-bat:]
มิดชิด	[mít-chít]	ผิดพลาด	[pít-p lat:]
รสเผ็ด	[rót-pệt]	มูคขนาด	[chút:-chạt:]

แม่กข

คับแคบ	[kháp-khep:]	ชอบแอบ	[chop:-ep:]
รูปภาพ	[rup:-pap:]	เปรียบเทียบ	[p riệp:-thiếp:]
รอบคอบ	[rop:-khop:]	ชอบนับ	[chop:-nấp]

แม่กง

กางเกง	[cang:-kêng:]	ร้องเพลง	[róng:-p lêng:]
กองฟาง	[cong:-phang:]	ห้างทอง	[hạng:-thong:]
ห้องทุ่ง	[thóng:-thung]	ฝูงยุง	[phủng:-nhung]

แม่กน

จึ้นบน	[khun-bôn]	แผ่นดิน	[pèn:-đin]
แน่นแฟ้น	[nen:-phén:]	เวียนวน	[viên:-vôn]
เดือนเด่น	[đươn:-đền]	ควันเทียน	[kh vãn-thiên:]

แม่กม

กลมกล่อม	[c lôm-c lòm:]	จิ้มลิ้ม	[chìm-lím]
ยืมเข็ม	[nhím-nhém:]	อมยิ้ม	[ôm-nhím]
นุ่มนัม	[num-nim]	ต้มเค็ม	[tôm-khêm]

แม่เกย

เคยสวย	[k ^h oi:-su ^o i:]	สายเลย	[s ^{ai} :-loi:]
หอยลาย	[h ^{oi} :-lai:]	ท้ายทอย	[th ^{ai} :-thoi:]
ไวยวาย	[v ^{oi} :-vai:]	นายปวย	[nai:-pu ^{oi} :]

แม่เกอว

เกี้ยวสาว	[ki ^{eu} :-s ^{ao} :]	ผิวขาว	[p ^{iu} -k ^{hao} :]
ยาวเรียว	[n ^{hao} :-ri ^{eu} :]	เที่ยวเดียว	[thi ^{eu} :-di ^{eu} :]
เจียวจ้าว	[chi ^{eu} :-ch ^{ao} :]	หิวข้าว	[hi ^u -k ^{hao} :]

แบบฝึกอ่านเสริมทักษะ **Tập đọc thêm**

เน่งงูไม่งามอยู่ง่ามไม้	[ne- <u>ngu</u> :- <u>m^ay</u> -ngam:-nh ^u : <u>-ngam</u> :-m ^a y]
เหล่าลิงเลียไล่ไล่ตู่ฤทศ	[l ^{au} -linh-li ^{eu} :-l ^{ay} -t ^{ay} -p ^u r ^{uc} -s ^a :]
สองเสื่อสอดสายนัยน์ตา	[s ^{ong} :-s ^u a:-s ^{ot} :-s ^{ai} :-n ^{ay} -ta:]
ช้างป่าสับสนไล่ชนกัน	[ch ^{ang} :-p ^a :-s ^{ap} -s ^{on} -l ^{ay} -ch ^{on} -c ^{an}]
โน้นกาบินร้องกู่ก้องซื่อ	[n ^{on} :-ca:-bin-r ^{ong} :-c ^u : <u>-cong</u> :-ch ^u :]
มันันหรือเต็นสะบัดซัดเสียงลั่น	[m ^a :-n ^{an} :-r ^u : <u>-ten</u> :-s ^a -b ^{at} -x ^{at} -si ^{eng} :-l ^{an}]
ฝูงปลาในน้ำว่ายตามกัน	[ph ^{ung} :-p ^{la} :-n ^{ay} -n ^{am} -v ^{ai} :-tam:-c ^{an}]
นุ่นเต่าขาสั้นคู่ขันดี	[n ^{un} :-t ^{au} -k ^{ha} :-s ^{an} -đ ^u :-k ^{ha} n-đ ⁱ :]
ปูเดินเปะปะกะลูกน้อย	[pu:-đ ^{an} :-p ^e -p ^a -c ^a -l ^u c:-n ^{oi} :]
กระรอกคอยเจาะลูกไม้ไม่หน่ายหนี	[c ^{ra} -r ^{oc} :-k ^{hoi} :-ch ^o -l ^u c:-m ^{ai} -m ^a y-n ^{ai} :-n ⁱ :]
หมีใหญ่เร่งร่าท่าเข้าที่	[m ⁱ :-nh ^{ay} -r ^{ong} :-r ^a :-th ^a :-k ^{ha} u:-th ⁱ :]
กระต่ายมีสุขเดินเล่นชมจันทร์	[c ^{ra} -t ^{ai} :-m ⁱ :-s ^{uc} -t ^{en} :-l ^{en} :-ch ^{om} -ch ^{an}]
ไก่อ่าขันจ้าเสียงเจื้อยแจ้ว	[c ^{ay} :-p ^a :-k ^{ha} n-cha:-si ^{eng} :-ch ^{roi} :-cheo:]
โน้นเน่แมวหางยาวหาวอยู่นั้น	[n ^{on} :-ne-me ^o :-h ^{ang} :-n ^{hao} :-h ^{ao} :-nh ^u :-n ^{an}]
สุนัขน้อยคอยเฝ้าเจ้าของมัน	[s ^u -n ^{ac} -n ^{oi} :-k ^{hoi} :-ph ^{au} -ch ^{au} -k ^{hong} :-m ^{an}]
ควายตัวนั้นซืมเซาหูหงางจริง	[k ^h vai:-tua:-n ^{an} -x ^{um} -x ^{au} -đ ^u :-ng ^{au} -ch ^{inh}]
หมูอ้วนอู้อายย้ายตัวเดิน	[m ^u :-u ^{on} :-u ^y -a ⁱ :-nh ^{ai} :-tua:-đ ^{on} :]
อึ่งอ่างเพลिनโคดเล่นเดินไม่นิ่ง	[u ^{ng} -a ^{ng} :-p ^{lon} :-đ ^{ot} :-l ^{en} :-t ^{en} :-m ^a y-n ^{inh}]
ชะนีน้อยห้อยโหนโยนตัวทิ้ง	[ch ^a -ni:-n ^{oi} :-h ^{oi} :-h ^{on} :-nh ^{on} :-tua:-th ^{inh}

]

เจ้ากวางวิ้งเหาะย่างอยู่กลางไพร	[ch <u>au</u> -c vang:-v <u>inh</u> -nh <u>o</u> -nh <u>ang</u> :-nhù:-cl <u>ang</u> :-p ray]
นกฮูกครางฮือฮานาค่าคบ	[n <u>óc</u> -h <u>uc</u> :-kh rang:-hur:-ha:-b <u>ôn</u> -k <u>ha</u> :-kh <u>óp</u>]
แพะหลบโถมถลากลางป่าใหญ่	[p <u>é</u> -l <u>ôp</u> -th <u>ôm</u> :-th <u>ạ</u> -l <u>ả</u> :-c lang:-p <u>à</u> :-nh <u>à</u> y]
ผึ้งโผผินบินว่อนวู่อยู่ต้นไทร	[p <u>ung</u> -p <u>ô</u> :-p <u>in</u> -bin-v <u>on</u> :-v <u>u</u> :-nhù:-t <u>ôn</u> -xay]
นกยูงไฝชมฟ้าเวลาเย็น	[n <u>óc</u> -nh <u>ung</u> :-ph <u>ày</u> -ch <u>ôm</u> -ph <u>á</u> :-vê:-la:-nh <u>ên</u>]

คำศัพท์ Từ vựng

กางเกง	[cang:-kêng:]	quần
ร้องเพลง	[róng:-p lêng:]	ca hát
กองฟาง	[cong:-phang:]	đống rơm
ห้างทอง	[h <u>ang</u> :-thong:]	cửa hàng vàng
ท้องทุ่ง	[th <u>óng</u> :-th <u>ung</u>]	đồng lúa
ฝูงยุง	[ph <u>ũng</u> :-nhung]	đàn muỗi
กลมกล่อม	[c lôm-c l <u>ôm</u> :]	(vị) ngon
จิ้มลิ้ม	[ch <u>im</u> -l <u>ím</u>]	xinh đẹp
ยิ้มแย้ม	[nh <u>ím</u> -nh <u>ém</u> :]	tươi tỉnh
อมยิ้ม	[ô <u>m</u> -nh <u>ím</u>]	chúm chím
นุ่มน่ม	[n <u>um</u> -n <u>im</u>]	mềm mềm
ต้มเค็ม	[t <u>ôm</u> -kh <u>êm</u>]	nấu mặn
เคยสวย	[k <u>hoi</u> :-su <u>ôi</u> :]	đã từng đẹp
สายเลย	[s <u>ải</u> :-l <u>oi</u> :]	quá chậm
หอยลาย	[h <u>ỏi</u> :-l <u>ai</u> :]	một loại con ốc
ท้ายทอย	[th <u>ái</u> :-th <u>oi</u> :]	gáy
โววาย	[v <u>ôi</u> :-v <u>ai</u> :]	nói to
นายปวย	[n <u>ai</u> :-pu <u>ôi</u> :]	thú trưởng bị ốm
เกี้ยวสาว	[k <u>iêu</u> :-s <u>ảo</u> :]	tán gái
ผิวขาว	[p <u>iu</u> -k <u>hảo</u> :]	da trắng
ยาวเรียว	[n <u>hao</u> :-r <u>iêu</u> :]	(hình) dài và nhỏ
เที่ยวเดียว	[th <u>ieu</u> :-đ <u>ieu</u> :]	chỉ một lần
เจี้ยวจ้าว	[ch <u>ieu</u> :-ch <u>áo</u> :]	ồn ào
หิวข้าว	[h <u>iu</u> -k <u>hảo</u> :]	đói

ขึ้นบน	[khurn-bôn]	lên trên
แผ่นดิน	[pèn:-đin]	đất liền
แน่นแฟ้น	[nen:-phén:]	vững
เวียนวน	[viên:-vôn]	lưu thông
เดือนเด่น	[đươn:-đền]	trăng sáng
คว้นเทียน	[kh vãn-thiên:]	khói nền
เลขหก	[lêc:-hộc]	số sáu
รักมาก	[rác-mac:]	yêu lắm
ลูกนก	[luc:-nóc]	chim con
ปีกหัก	[pich:- hạc]	cánh gãy
ปลูกผัก	[p lục:-pắc]	trồng rau
ออกดอก	[ọc:-đọc:]	ra hoa
คับแคบ	[khắp-khep:]	chật hẹp
ชอบแอบ	[chop:-ẹp:]	thích lèn , thích trốn
รูปภาพ	[rup:-pap:]	bức tranh
เปรียบเทียบ	[p riệp:-thiêp:]	so sánh
รอบคอบ	[rop:-khop:]	chu đáo
ชอบนับ	[chop:-nắp]	thích đếm số
ขูดรีด	[khut:-rit:]	tống tiền
มีดบาด	[mít:-bat:]	dao làm bị thương
มิดชิด	[mít-chít]	giấu , cất giấu
ผิดพลาด	[pít-p lat:]	sai lầm
รสเผ็ด	[rót-pệt]	vị cay
ฉลาด	[chut:-chạt:]	(màu) lòn loẹt
เนาะ	[ne]	bên kia
โน้น	[nôn:]	bên kia
นั่น	[nắn]	bên kia
งู	[ngu:]	con rắn
ไม่งาม	[may-ngam:]	không đẹp
อยู่	[nhù:]	ở
ง่ามไม้	[ngam:-mái]	chạc cây

เหล่าลิง	[làu-linh]	đàn khỉ
เลี้ยวไถ่	[liêu:-lay]	rẽ đuỏi
ไต่พฤกษา	[tày-p rúc-sả:]	trèo cây
สองเสื่อ	[sòng:-sủa:]	hai con hồ
สอดส่าย	[sọt:-sài:]	đưa mắt
นัยน์ตา	[nay-ta:]	mắt
ซ้างป่า	[cháng:-pà:]	voi rừng
สับสน	[sặp-sỏn]	lấn lộn
ไล่ชนกัน	[lay-chôn-căn]	đuỏi đánh nhau
กาบินร้อง	[ca:-bin-róng:]	con quạ bay kêu
กู่ก้องซื่อ	[cù:-cong:-chư:]	kêu ca ca
ม้า	[má:]	con ngựa
เต็นสะบัต	[tên:-sa-bặ]	nhảy giậm chân
เสียงลั่น	[siéng:-lắ]	tiéng to
ฝูงปลา	[phủng:-p la:]	các cá
ในน้ำ	[nay-nám]	ở trong nước
ว่ายน้ำตามกัน	[vai:-tam:-căn]	bơi theo nhau
เต่าขาสั้น	[tàu-khả:-sắ]	con rùa chân ngắn
ดูขันดี	[đu:-khắ-đi:]	nhìn đùa lẫn
ปูเดิน	[pu:-đắ]	con cua đi
เปะปะ	[pê-pạ]	đi bò ngang bò dọc
กะลูกน้อย	[cạ-luc:-nói:]	vớ con nhỏ
กระรอก	[c rạ-roc:]	con sóc
คอยเจาะ	[khai:-chọ]	đợi cắn
ลูกไม้	[luc:-mái]	chái cây
ไม่หน่ายหนี	[may-nài:-nỉ:]	không trốn đi nơi khác
หมีใหญ่	[mỉ:-nhày]	con gấu to
เริงร่า	[rong:-ra:]	vui mừng
ทำเข้าที	[tha:-khau:-thi:]	khéo làm
กระต่าย	[c rạ-tài:]	con thỏ
มีสุข	[mi:-sục]	hạnh phúc

เล่น	[tên:-lên:]	nhảy chơi
ชมจันทร์	[chôm-chăn]	nhìn trăng
ไถป่า	[cày:-pà:]	gà rừng
ขี้	[khăn]	gáy
เจี๊ยงแจ้ว	[chươi:-cheo:]	(tiếng) âm ã
แมว	[meo:]	con mèo
หางยาว	[hàng:-nhao:]	đuôi dài
หวา	[hảo:]	ngáp
สุนัขน้อย	[sư-nấc-nói:]	con chó nhỏ
คอยเฝ้า	[khai:-phau]	đợi
เจ้าของ	[chau-không:]	ông chủ
ควาย	[kh vai:]	con trâu
ซีมเซา	[xum-xau]	làm khô héo tâm hồn
ดูหงา	[đu:-ngầu]	nhìn buồn
หมูอ้วน	[mũ:-uôn:]	con lợn béo
อัยอ้าย	[uy-ai:]	đi ục ịch, đi khệ nệ
อึ่งอ่าง	[ừng-àng:]	ếch ương , ếch àng
ชะนี	[chá-ni:]	con vượn
ห้อยโหน	[hoi:-hôn:]	treo cây
กวาง	[c vang:]	con nai
วิ่ง	[vinh]	chạy
กลางไพร	[c lang:-p ray]	ở giữa rừng
นกสูก	[nóc-huc:]	con cú
บนคำคบ	[bôn-kha:-khóp]	trên cánh cây to
แพะ	[pé]	con dê
ผึ้ง	[pung]	con ong
ต้นไทร	[tôn-xay]	cây đề
นกยูง	[nóc-nhung:]	con công
เวลาเย็น	[vê:-la:-nhên]	buổi chiều

แบบทดสอบตัวสะกด

ชื่อ (Tên)

คะแนน (Điểm)

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยิน

Nghe và đánh dấu trước âm đúng

1. ก. แม่กก	ข. แม่กง	ค. แม่กน
2. ก. แม่กก	ข. แม่กง	ค.แม่กน
3. ก. แม่กง	ข. แม่กน	ค. แม่กม
4. ก.แม่กง	ข. แม่กน	ค. แม่กม
5. ก. แม่กบ	ข. แม่กน	ค. แม่กม
6. ก. แม่กก,แม่เกย	ข. แม่กม , แม่เกย	ค. แม่กค ,แม่เกย
7. ก. แม่กก,แม่กน	ข. แม่กบ,แม่กน	ค. แม่กค, แม่กม
8. ก. แม่กก, แม่กม	ข. แม่กค, แม่กน	ค. แม่กค , แม่กม
9. ก.แม่กง, แม่เกอว	ข. แม่กค ,แม่เกอว	ค. แม่กค,แม่เกย
10.ก. แม่เกย,แม่กค	ข.แม่เกย,แม่กง	ค. แม่เกย,แม่กก

เฉลยแบบทดสอบตัวสะกด

1. บ้าง
2. เมฆ
3. หอม
4. บ้าน
5. พบ
6. สอดสาย
7. สับสน
8. โดดเล่น
9. หางยาว
10. หอยทาก

แบบฝึกชุดที่ 5

ข้อความต่อเนื่อง

1. กล่าวแนะนำตัว [c lào:-né-năm-tua:]

สวัสดิ์ครับผมชื่อ ร้อยเอก (หญิงน วัน วึ่ง) ผมเกิดที่จังหวัดน่าน สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ผมมีพี่น้อง 3 คน เป็นชาย 2 คน , หญิง 1 คน ผมมีพี่ชาย และน้องสาว ผมอายุ 30 ปี ยังไม่ได้แต่งงาน แต่มีแฟนแล้ว ผมทำงานที่ แผนกภาษาเวียดนาม สถาบันวิทยาศาสตร์ทหาร กรุงเทพมหานคร ผมมีหน้าที่สอนภาษาเวียดนามให้แก่ทหารต่างชาติที่เดินทางไปเรียนภาษาเวียดนามที่สถาบัน ปัจจุบันผมกำลังเรียนภาษาไทย ณ ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ พอมาเป็นนักเรียน จึงเข้าใจความรู้สึกของนักเรียนและคุณครูดีขึ้น เป็นนักเรียนจะต้องตั้งใจเรียนและมีความขยันหมั่นฝึกหัดศึกษาทักษะต่างๆให้เชี่ยวชาญถึงแม้ว่าจะมีข้อจำกัดเรื่องเวลา ส่วนหน้าที่ของคุณครูต้องเตรียมตัวให้พร้อมที่จะถ่ายทอดวิชาความรู้ ทักษะและประสบการณ์ต่างๆให้นักเรียนเข้าใจได้มากที่สุดอีกทั้งจะต้องคอยดูแลเอาใจใส่ลูกศิษย์ของตนเองให้เรียนอยู่อย่างมีความสุข เมื่อผมเรียนจบและได้เดินทางกลับไปทำงานที่ประเทศเวียดนามแล้วผมจะเป็นคุณครูที่ดีของศิษย์

[sa-văt-đi:-kh rắp-pỏm-chu:-rói:- êc:-Nguyễn Văn Vững
pỏm-cọt:-thi:-chăng-văt-hà:-tây:-sả:-tha:-rá-ná-rất-sảng-khôm-ní-
nhôm-việt:-nam:] [pỏm-mi:-pi:-nóng:-sảm:-khôn-pên-chai:-
sỏng:-khôn-nhinh-nùng- khôn pỏm-mi:-pi:-chai:- lé-nóng:-sảo:]

[pỏm-a:-nhú-sảm:-sựp-pi:-nhảng-may-đay-tềng:-ngan:-tề:-
mi:-phen:-léo:] [pỏm-thả-m-nagan:-thi:-phạ-nẹc:-pa:-sả:-việt:-nam:
sa-thả:-bản-vít-thả-nha:-sảt:-thả-hản: c rung-ha:-noi:] [pỏm-
mi:-na:-thi:-sỏn:-pa:-sả:-việt:-nam:-hay-kề:-nai:-thả-hản:-tàng:-
chat:-thi:-đon:-thang:-pay-riên:-pa:-sả:-việt:-nam:-thi:-sa-thả:-bản]

[pắt-chu-bản-pỏm-cả-m-lảng-riên:-pa:-sả:-thay-ná-sủn:-pa:-
sả:-c rỏm-nhút-thả-sực-sả:-thả-hản:-a:-cảt:] [po:-ma:-pên-nắc-
riên:-chung-khau-chay-kh vam:-rú:-sực-khỏng:-nắc-riên:-lé-khun-
kh ru:-đi:-khủn] [pên-nắc-riên:-chạ-tong:-tảng-chay-riên:-lé-
mi:-kh vam:-khạ-nhản-mản-phực-hắ-sực-sả:-thắc-sả-tàng:-tàng:-
hay-chiêu:-chan:-thửng-mé:-va:-chạ-mi:-kho:-chả-m-cắ-rưong:-vê:-
la:] [suản-na:-thi:-khỏng:-khun-

kh ru:-tong:-t riêm:-tua:-hay-p rỏm:-thi:-chạ-thài:-thot:-ví-
cha:-kh vam:-rú: thắc-sả-lé-p ả-sỏp-can:-tàng:-tàng:-hay-nắc-
riên:-khau-chay-đay-mạc:-thi:-sựt ịc:-thắng-chạ-tong:-khai:-đu:-
le:-au-chay-sà-y-lực:-sựt-khỏng:-tôn-êng:-hay-riên:-nhù:-nhàng:-mi:-

kh vam:-sưc] [mura:- pôm-riên:-chôp-lé-đay-đon:-thang:-c lặp-pay-thăm-ngan:-thi:-p rạ-thê:-việt:-nam:-léo:-pôm-chạ-pên-kh ru:-thi:-đi:-không:-sịt]

2. กล่าวขอบคุณในโอกาสที่สำเร็จการศึกษา

[c lào: khọp:-khun-nay-ô:-cạt-thi:- sắm-rệt:-can:-sưc-sắ:]

เรียน ท่าน นาวาอากาศเอกหญิง (สุคนธ์ทิพย์ วัฒนามระ) ผู้อำนวยการศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ข้าราชการ คุณครู และแขกผู้มีเกียรติทุกท่าน

กระผมเรือโท เหยียน ต้วน ทั้ญ เป็นตัวแทนของนายทหารนักเรียนชาวเวียดนามที่ได้เดินทางมาเรียนภาษาไทย ณ ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ขอกล่าวขอบคุณท่านผู้บริหารสถานศึกษาที่ได้จัดพิธีมอบวุฒิปบัตรให้พวกเรากระผมอย่างอบอุ่นและสมเกียรติ เป็นเวลาหนึ่งปีที่พวกกระผมได้มาเรียนอยู่ที่นี่ ขอแสดงความขอบคุณท่านผู้บริหารสถานศึกษา คุณครู ข้าราชการ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ต่างๆ ที่ได้ดูแลเอาใจใส่ ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกต่างๆเป็นอย่างดี ทำให้พวกเรากระผมได้เรียนอยู่ที่นี่อย่างมีความสุข

เมื่อตอนที่พวกเรากระผมเข้ามาเรียนที่นี่ใหม่ๆ มีความยากลำบากและอึดอัดมาก ไม่รู้ภาษาไทย ไม่เข้าใจวัฒนธรรมประเพณีของคนไทย จะไปทางไหนก็สื่อสารกับเขาไม่รู้เรื่อง ที่สำคัญคือไม่เข้าใจกฎระเบียบของสถานศึกษาและที่พักอาศัย จนบางครั้งมีความรู้สึกอยากกลับบ้านไม่อยากจะเรียนต่อแล้ว แต่ก็ได้รับความช่วยเหลือ ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีจากคุณครู ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ต่างๆ พวกเราจึงได้มีความพยายามฝึกหัดศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ตามความประสงค์ของพวกเรากระผมส่วนใหญ่อยากจะขอเรียนหลักสูตรภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้นอีกหนึ่งปี พวกเราหวังว่ากองทัพของพวกเรากับกองทัพไทยจะร่วมมือกันทำให้ความหวังของพวกเราเป็นจริง

สุดท้ายนี้ พวกเราขอขอบคุณ ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ คุณครูอาจารย์ ข้าราชการ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ต่างๆ ของ ศูนย์ภาษาฯ และขอให้อำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆที่ท่านเคารพนับถือจงดลบันดาลประทานพรให้ ท่านทั้งหลายจงประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง สมบูรณ์ ตลอดไป

พบกันใหม่เดือนมีนาคมปีหน้าที่นี่

ขอขอบคุณอย่างจริงใจ

[Riêng: -th_uan:-na:-va:-a:-c_hat:- êc:-nh_hnh-s_u-kh_hôn-th_híp-v_hất-th_há-na:-m_há-rá pu:-ă_hm-nu_hôi:-can:- s_un:-pa:-s_hả:-c r_hôm-nh_hút-th_há-s_uc-s_hả:-th_há-h_hản:-a:-c_hat: k_hh_ha:-r_hat:-ch_há-can: kh_hun-k_h ru: lé-k_hh_hec:- pu:-m_hi:-ki_hệt:-th_húc-th_han:] [c r_ha- p_hôm-r_hu_ha:-th_hô:- Nguyễn Tu_hấn thành-p_hên-t_hu_ha:-th_hen:-kh_hông:-n_hai:-th_há-h_hản:-n_hắ_hc-r_hi_hên:-ch_hao:-v_hi_hệt:-n_ham:-th_hi:-đ_hay-đ_hon:-th_hang:-m_ha:-r_hi_hên:-p_ha:-s_hả:-th_hay-n_há-s_un:-p_ha:-s_hả:-c r_hôm-nh_hút-th_há-s_uc-s_hả:-th_há-h_hản:-a:-c_hat:] [kh_hỏ:-c l_hào:-kh_họ_hp:-kh_hun-th_han:-pu:-bo:-r_hi-h_hản:-s_ha-th_hản:-s_uc-s_hả:-th_hi:-đ_hai-ch_hặ_ht-p_hi-th_hi:-m_họ_hp:-v_hút-th_hi-b_hặ_ht-h_hay-p_hu_hô_hc:-c r_ha- p_hôm-n_hàng:-ô_hp-ù_hn-l_hé-s_hỏ_hm-ki_hệt:] [p_hên-v_hê:-l_ha:-n_hùng-p_hi:-th_hi:-p_hu_hô_hc:-

c r_ha-p_hôm-đ_hay-m_ha:-r_hi_hên:-nh_hu:-th_hi:-n_hi:] [kh_hỏ:-s_ha-đ_heng:-kh_hvam:-kh_họ_hp:-kh_hun-th_han:-pu:-bo:-r_hi-h_hản:-s_ha-th_hản:-s_uc-s_hả: kh_hun-k_h ru:

k_hh_ha:-r_hat:-ch_há-can:-t_ha-l_họt:-ch_hôn-ch_hau-na:-th_hi:-t_hàng:-t_hàng:-th_hi:-đ_hai-đ_hu:-l_he:-au-ch_hay-s_hây-ch_hu_hôi:-l_hử_ha:-l_hé-ă_hm-nu_hôi:-kh_hvam:-s_ha-đ_hu_hộc:-t_hàng:-t_hàng:-p_hên-n_hàng:-đ_hi:-th_hăm-h_hay-p_hu_hô_hc:-c r_ha-p_hôm-đ_hai-r_hi_hên:-nh_hu:-th_hi:-n_hi:-n_hàng:-m_hi:-kh_hvam:-s_uc]

[m_hu_ha:-t_hon:-th_hi:-p_hu_hô_hc:-c r_ha-p_hôm-k_hh_hau-m_ha:-r_hi_hên:-th_hi:-n_hi:-m_hày-m_hày m_hi:-kh_hvam:-nh_hac:-l_hăm-b_hạc:-l_hé-ự_ht-ặ_ht-m_hạc: m_hay-r_hú:-p_ha:-s_hả:-th_hay m_hay-k_hh_hau-ch_hay-v_hất-th_há-n_há-th_hăm-p_hr_ha-p_hê:-n_hi:-kh_hông:-kh_hôn-th_hay ch_ha-p_hay-th_hang:-n_hảy-c_ho-s_ur:-s_hản:-c_hặ_hp-k_hh_hau-m_hay-r_hú:-r_hu_hơ_hng:

th_hi:-s_hắ_hm-k_hh_hăn-k_hh_hư:-m_hay-k_hh_hau-ch_hay-c_hột-r_há-b_hi_hệ_hp:-kh_hông:-s_ha-th_hản:-s_uc-s_hả: -l_hé-th_hi:-p_hắ_hc-a:-s_hây ch_hôn-b_hang:-kh_hắ_hng-m_hi:-kh_hvam:-r_hú:-s_uc-n_hạc:-c l_hặ_hp-b_han:-m_hay-n_hạc:-r_hi_hên:-t_hò:-l_hé_ho: t_hè:-c_ho-đ_hay-r_háp-k_hh_hvam:-ch_hu_hôi:-l_hử_ha:-đ_hu:-l_he:-au-ch_hay-s_hây-p_hên-n_hàng:-đ_hi:-ch_hặ_hc:-kh_hun-k_h ru: k_hh_ha:-r_hat:-ch_há-can:-l_hé-ch_hau-na:-th_hi:- t_hàng:-t_hàng:] [p_hu_hô_hc:-

rau-ch_hung-đ_hay-m_hi:-kh_hvam:-p_há-n_ha:-n_ham:-p_hh_hục-h_hặ_ht-s_uc-s_hả:-l_hau-r_hi_hên:-ch_hôn-s_hắ_hm-r_hệ_ht-can:-s_uc-s_hả:-t_ham:-l_hặ_hc-s_ut:] [t_ham:-kh_hvam:-p

r_ha-s_hỏ_hng-kh_hông:-p_hu_hô_hc:-c r_ha-p_hôm-s_uân:-n_hày-n_hạc:-ch_ha-kh_hỏ:-r_hi_hên:-l_hặ_hc-s_ut:-p_ha:-s_hả:-th_hay-n_hay-r_há-đ_hặ_hp-th_hi:-s_ung:-kh_hun-ị_hc:-n_hùng-p_hi:]

[p_hu_hô_hc:-rau-v_hắ_hng-v_ha:-c_ho_hng:-th_hấp-kh_hông:-p_hu_hô_hc:-rau:-c_hặ_hp-c_ho_hng:-th_hấp-th_hay-ch_ha-r_hu_hôm:-m_hư:-c_hăn-th_hăm-h_hay-k_hh_hvam:-v_hắ_hng-kh_hông:-p_hu_hô_hc:-rau-p_hên-ch_hinh]

s_ut-th_hái:-n_hi: pu_hô_hc:-rau-kh_hỏ:-kh_họ_hp:-kh_hun-s_un:-p_ha:-s_hả:-c r_hôm-nh_hút-th_há-s_uc-s_hả:-th_há-h_hản:-a:-c_hat: kh_hun-k_h ru:-a:-ch_han:

kha:-rat:-chá-can: tạ-lọt:-chôn-chau-na:-thị:-tàng:-tàng:-khổng:-
 sùn:-pa:-sả: lé-khỏ:-hay-ăm-nat:-sinh-sặc-sịt-tàng:-tàng:-thị:-than:-
 khai-róp-nấp-thử: chông-đôn-băn-đan:-
 p ặ-than:-pon:-hay-than:-thắng-lải:-chông-p ặ-sộp-tè:-kh
 vam:-sục kh vam:-chạ-ron: mi:-sục-khá-pap:-rang:-cai:-thi:-
 khánh-reng:-sỏm-bun:-tạ-lọt:-pay

pốp-căn-mày-đuron:-mi:-na:-khôm-pi:-na:-thị:-ni:
 khô:-khỏp:-khun-nhàng:-chinh-chay

คำศัพท์ยาก Từ vựng khó

แนะนำตัว	giới thiệu về bản thân
ร้อยเอก	đại úy
เกิด	sinh
จังหวัด	tỉnh
พี่น้อง	anh chị em
อายุ	tuổi
แต่งงาน	đám cưới
แฟน	người yêu
ทำงาน	làm việc
แผนก	khoa
สถาบัน	học viện
วิทยาศาสตร์ทหาร	khoa học quân sự
หน้าที่	công tác , nhiệm vụ
สอน	dạy
นายทหาร	sĩ quan
ต่างชาติ	nước ngoài
เรียน, รั่วเรียน	học, học hành
ภาษาเวียดนาม	tiếng việt
ภาษาไทย	tiếng Thái
ศูนย์ภาษา	trung tâm ngôn ngữ
กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ	nhà quân huấn không quân
นักเรียน	học viên
ความรู้สึก	tâm lí, cảm thấy
คุณครู	thầy, cô giáo
ตั้งใจ	chú tâm, chú ý
ขยัน	chăm chỉ
ฝึกหัด	luyện tập
ศึกษา	học
ทักษะ	kỹ năng
เชี่ยวชาญ	thông thạo

เตรียมตัว	chuẩn bị
พร้อม	sẵn sàng
ถ่ายทอด	đạy dỗ
วิชาความรู้	kiến thức
ประสบการณ์	kinh nghiệm
เข้าใจ	hiểu
ดูแลเอาใจใส่	trông nom, chăm sóc
ลูกศิษย์ศิษย์	học trò
ความสุข	hạnh phúc
โอกาส	dịp
เรียน , กราบเรียน	thừa , kính thưa
ท่าน	ngài
นาวาอากาศเอกหญิง	đại tá nữ không quân
ผู้อำนวยการ	giám đốc
ศูนย์ภาษา	trung tâm ngôn ngữ
ข้าราชการ	cán bộ
แขกผู้มีเกียรติ	quý vị
เรือโท	trung úy hải quân
ตัวแทน	thay mặt
นายทหารนักเรียน	sĩ quan học sinh
ผู้บริหาร	nhà điều hành , ban giám đốc
สถานศึกษา	học viện
พิธี	buổi lễ
วุฒิบัตร	bằng cấp
อบอุ่น	không khí ấm áp
เกียรติ	danh dự
ความช่วยเหลือ	sự giúp đỡ
ความยากลำบาก	điều khó khăn
อีศอัด	vất vả , ngọt ngào
วัฒนธรรม	văn hoá
ประเพณี	phong tục

สื่อสาร	thông tin, liên lạc
ไม่รู้เรื่อง	không biết, không hiểu biết về...
ที่สำคัญ	đặc biệt
กฎระเบียบ	quy định
ที่พักอาศัย	nơi ở
ดูแลเอาใจใส่	chăm sóc tận tình
ความพยายาม	cố gắng
สำเร็จการศึกษา	kết thúc khoá học
หลักสูตร	khoá học, chương trình đào tạo
ความประสงค์	mong muốn, nhu cầu
กองทัพ	quân đội
ร่วมมือ	chung, hợp tác
ความหวัง	hy vọng
สุดท้ายนี้	cuối cùng
อำนาจ	quyền
สิ่งศักดิ์สิทธิ์	linh thiêng
เคารพนับถือ	kính trọng
คลับันดาลประทานพรให้	cho
ความเจริญ	sự phát triển
สุขภาพร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์	sức khoẻ tốt
พบกันใหม่	hẹn gặp lại
เดือนมีนาคมปีหน้า	tháng ba tới
ที่นี่	tại đây
ขอขอบคุณอย่างจริงใจ	xin chân thành cảm ơn

แบบทดสอบข้อความต่อเนื่อง

ชื่อ (Tên)

คะแนน (Điểm)

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความดังต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

เมื่อตอนที่พวกกระผมเข้ามาเรียนที่นี่ใหม่ๆ มีความยากลำบากและอึดอัดมาก ไม่รู้ภาษาไทย ไม่เข้าใจวัฒนธรรมประเพณีของคนไทย จะไปทางไหนก็สื่อสารกับเขาไม่รู้เรื่อง ที่สำคัญคือไม่เข้าใจกฎระเบียบของสถานศึกษาและที่พักอาศัย จนบางครั้งมีความรู้สึกอยากกลับบ้านไม่อยากจะเรียนต่อแล้ว แต่ก็ได้รับความช่วยเหลือ ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยและสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย และการฝึกฝนการออกเสียงสำหรับชาวต่างชาติเพื่อสังเคราะห์แนวคิดนำไปประยุกต์ใช้สร้างเครื่องมือในการวิจัย

2. สร้างแบบฝึกหัดอิเล็กทรอนิกส์พัฒนาความสามารถเรื่องการออกเสียงภาษาไทยจำนวน 5 ชุด ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ใช้สนทนาในชีวิตประจำวันของนายทหารชาวต่างชาติ แบบฝึกแต่ละชุดประกอบด้วย

2.1 แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น แบ่งเป็นพยัญชนะต้นเดี่ยวพยัญชนะต้นควบ

อักษรนำ

2.2 แบบฝึกการออกเสียงสระ แบ่งเป็น สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม

2.3 แบบฝึกการออกเสียงวรรณยุกต์

2.4 แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะท้าย หรือตัวสะกด

2.5 แบบฝึกการออกเสียงข้อความต่อเนื่อง

3. นำแบบฝึกและแบบทดสอบเสนอผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน เพื่อพิจารณา ดังมีรายชื่อดังต่อไปนี้

3.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงสร อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษา

ตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3.2 อาจารย์ภัทศิศา บุญชวลิต อาจารย์ประจำสาขาภาษาเวียดนาม ภาควิชาภาษาไทยและ

ภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ทรงคุณวุฒิให้ปรับคำอธิบายแบบฝึกแต่ละชุดและตรวจสอบรูปแบบการพิมพ์ เมื่อปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำดังกล่าวแล้ว แล้วจึงนำไปใช้กับประชากรที่กำหนดไว้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้มีการจัดทำข้อมูลดังนี้

1. ทดสอบก่อนใช้แบบฝึกทั้งหมด บันทึกเป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนไว้
2. ทดลองใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์โดยให้ผู้เรียนฝึกฝนด้วยตนเองในระยะเวลา สัปดาห์ ตั้งแต่ช่วงวันที่ 1 มิถุนายน 2554 ถึง 6 กรกฎาคม 2554 โดยแสดงเป็นตารางดังนี้

ตาราง 1 แสดงระยะเวลาดำเนินการทดลอง

วันที่	เวลา	รายการดำเนินการทดลอง
1 มิ.ย. 2554	40 นาที	ปฐมนิเทศ และทดสอบก่อนฝึก (ใช้เวลาทดสอบ 30 นาที)
1-7 มิ.ย. 2554	45 นาที/วัน	แบบฝึกชุดที่ 1 การออกเสียงพยัญชนะต้น
8 มิ.ย. 2554	30 นาที	ทดสอบหลังฝึกชุดที่ 1
8-14 มิ.ย. 2554	45 นาที/วัน	แบบฝึกชุดที่ 2 การออกเสียงสระ
15 มิ.ย. 2554	30 นาที	ทดสอบหลังฝึกชุดที่ 2
15-21 มิ.ย. 2554	45 นาที/วัน	แบบฝึกชุดที่ 3 การออกเสียงวรรณยุกต์
22 มิ.ย. 2554	30 นาที	ทดสอบหลังฝึกชุดที่ 3
22-28 มิ.ย. 2554	45 นาที/วัน	แบบฝึกชุดที่ 4 การออกเสียงพยัญชนะท้าย
29 มิ.ย. 2554	30 นาที	ทดสอบหลังฝึกชุดที่ 4
29 มิ.ย.-5 ก.ค. 54	45 นาที	แบบฝึกชุดที่ 5 การออกเสียงข้อความต่อเนื่อง
6 ก.ค. 2554	60 นาที	ทดสอบหลังฝึกชุดที่ 5 (ใช้เวลา 30 นาที) และทดสอบหลังฝึก (ใช้เวลาทดสอบ 30 นาที)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล

1. การหาค่าร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึก และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยใช้สูตรดังนี้

สูตรการหาค่าร้อยละ
$$p = \frac{F \times 100}{n}$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	F	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลค่าให้เป็นร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

เกณฑ์ค่าร้อยละมีดังนี้

คะแนน	ระดับคุณภาพ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 60	ควรปรับปรุง
70 - 79	พอใช้
80- 89	ดี
90 ขึ้นไป	ดีมาก

2. การหาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึก และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยใช้สูตรดังนี้

สูตรการหาค่าเฉลี่ย
$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของความถี่ คูณ คะแนน
	n	แทน	ผลรวมทั้งหมดของความถี่ซึ่งมีค่าเท่ากับจำนวนข้อมูลทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ผลการสร้างแบบฝึกการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับ
นายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ผลการศึกษาทำให้ได้แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์พัฒนาความสามารถเรื่องการออกเสียง
ภาษาไทยจำนวน 5 ชุด ซึ่งประกอบไปด้วยคำศัพท์ที่ใช้สนทนาในชีวิตประจำวันของนายทหาร
ชาวต่างชาติ แบบฝึกแต่ละชุดประกอบด้วย

1.1 แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น แบ่งเป็นพยัญชนะต้นเดี่ยว พยัญชนะต้นควบ
อักษรนำ

1.2 แบบฝึกการออกเสียงสระ แบ่งเป็น สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม

1.3 แบบฝึกการออกเสียงวรรณยุกต์

1.4 แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะท้าย หรือตัวสะกด

1.5 แบบฝึกการออกเสียงข้อความต่อเนื่อง

2. ผลการศึกษาความสามารถการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับ
นายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ตามเกณฑ์ 80/80

หลังจากที่ได้สร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติใน
หลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ โดยผ่าน
กระบวนการตรวจสอบประเมินผลจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาแล้ว ได้นำแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง
ดังกล่าวไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 5 ครั้ง ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ตามตารางดังนี้

ตาราง 2 แสดงผลคะแนนจากแบบฝึก

คนที่	ชุดที่ 1 (10)	ชุดที่ 2 (10)	ชุดที่ 3 (10)	ชุดที่ 4 (10)	ชุดที่ 5 (10)	คะแนนเฉลี่ย
1	8	8	8	10	9	8.6
2	8	10	9	10	9.5	9.3
3	8	9	10	10	10	9.4
คะแนนรวมแต่ละชุด	24	27	27	30	28.5	27.3
คะแนนเฉลี่ยรายชุด	8	9	9	10	9.5	9.1
คิดเป็นร้อยละ	80	90	90	100	95	91

ผลคะแนนจากแบบฝึกทั้ง 5 ชุด ผู้เรียนทั้ง 3 คน คิดคะแนนเป็นค่าเฉลี่ย ได้ดังนี้ ชุดที่ 1 แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น แบ่งเป็นพยัญชนะต้นเดี่ยว พยัญชนะต้นควบ อักษรนำ ได้ 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 อยู่ในเกณฑ์ดี ชุดที่ 2 แบบฝึกการออกเสียงสระ แบ่งเป็น สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม ได้ 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ชุดที่ 3 แบบฝึกการออกเสียงวรรณยุกต์ ได้ 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ชุดที่ 4 แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะท้าย หรือตัวสะกด ได้ 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ชุดที่ 5 แบบฝึกการออกเสียงข้อความต่อเนื่อง ได้ 9.5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 95 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก คะแนนทดสอบแบบฝึกหัดทั้ง 5 ชุดของผู้เรียนทั้ง 3 คน เป็นดังนี้ ผู้เรียนคนที่ 1 คะแนนเฉลี่ยของแบบฝึกทั้ง 5 ชุด ได้คะแนน 8.6 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ผู้เรียนคนที่ 2 คะแนนเฉลี่ยของแบบฝึกทั้ง 5 ชุด ได้คะแนน 9.3 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ผู้เรียนคนที่ 3 คะแนนเฉลี่ยของแบบฝึกทั้ง 5 ชุด ได้คะแนน 9.4 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน

ตาราง 3 แสดงผลคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน และคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน

คนที่	คะแนนก่อนฝึก (30)	คะแนนหลังฝึก (30)
1	20	26
2	25	28
3	24	29
คะแนนรวม	69	83
คะแนนเฉลี่ย	23	28
คิดเป็นร้อยละ	76	93

ผลการทดสอบก่อนเรียน ผู้เรียนทั้ง 3 คน มีคะแนน 20 25 และ 24 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดค่าคะแนนเฉลี่ย 23 คะแนนจาก 30 คะแนน หรือร้อยละ 76 อยู่ในเกณฑ์พอใช้ เมื่อใช้แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ต่อเนื่องเป็นเวลา 1 เดือนแล้วทดสอบหลังเรียน ผู้เรียนทั้ง 3 คน มีคะแนนเพิ่มขึ้น กล่าวคือ ผู้เรียนคนที่ 1 ซึ่งได้คะแนนจาก 20 คะแนน เพิ่มขึ้นเป็น 26 คะแนน ผู้เรียนคนที่ 2 ได้คะแนน 25 คะแนน เพิ่มขึ้นเป็น 28 คะแนน ผู้เรียนคนที่ 3 ได้คะแนน 24 คะแนน เพิ่มขึ้นเป็น 29 คะแนน คะแนนทดสอบหลังเรียน ผู้เรียนทั้ง 3 คนสามารถคิดค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น 28 คะแนน จาก 30 คะแนน หรือร้อยละ 93 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก แสดงให้เห็นว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนจาก 76 คะแนน เป็น 93 คะแนน

ตาราง 4 แสดงร้อยละของคะแนนหลังฝึกจากคะแนนก่อนฝึก

คนที่	คะแนนก่อนฝึก		คะแนนหลังฝึก		ร้อยละของคะแนน หลังฝึกจากคะแนน ก่อนฝึก
	เต็ม 30 คะแนน	ร้อยละของ คะแนนเต็ม	เต็ม 30 คะแนน	ร้อยละของ คะแนนเต็ม	
1	20	66.67	26	86.67	30
2	25	83.33	28	93.33	12
3	24	80.00	29	96.67	20.83
รวม	23	76.67	27.67	92.23	20.30

จากตาราง 4 พบว่า ร้อยละของความก้าวหน้าคะแนนหลังฝึกจากคะแนนก่อนฝึก โดยรวมของนักศึกษา 3 คน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนฝึกเท่ากับ 23 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังฝึกเท่ากับ 27.67 คะแนน มีร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 20.30 โดย คนที่ 1 มีคะแนนก่อนฝึกเท่ากับ 20 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังฝึกเท่ากับ 26 คะแนน มีร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 30 คนที่ 2 มีคะแนนก่อนฝึกเท่ากับ 25 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังฝึกเท่ากับ 28 คะแนน มีร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 12 คนที่ 3 มีคะแนนก่อนฝึกเท่ากับ 24 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังฝึกเท่ากับ 29 มีร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 20.83

ตาราง 5 สรุปผลการพัฒนาหาประสิทธิภาพแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์จำนวนนักเรียน คะแนนแบบทดสอบ
ก่อนเรียน คะแนนแบบฝึกหัด คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน

คนที่	คะแนน						
	ก่อนฝึก (30)	ชุดที่ 1 (10)	ชุดที่ 2 (10)	ชุดที่ 3 (10)	ชุดที่ 4 (10)	ชุดที่ 5 (10)	หลังฝึก (30)
1	20	8	8	8	10	9	26
2	25	8	10	9	10	9.5	28
3	24	8	9	10	10	10	29
คะแนนรวม	69	24	27	27	30	28.5	83
คะแนนเฉลี่ย	23	8	9	9	10	9.5	28
คิดเป็นร้อยละ	76	80	90	90	100	95	93

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5 พบว่า จากคะแนนแบบฝึกหัด ผู้เรียนสามารถทำได้ คิดเฉลี่ยเป็นร้อยละเท่ากับ 91 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก และจากคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนเต็ม 30 คะแนน ผู้เรียนสามารถทำได้คิดเฉลี่ยเป็น 28 โดยคิดเฉลี่ยเป็นร้อยละเท่ากับ 93 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ดังนั้นสรุปได้ว่าแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 91/93 สูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่า แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทย สำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ มีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาไทยดีขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบฝึกและศึกษาความสามารถการออกเสียง ภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษา ทหารอากาศ โดยประเมินผลการวิจัยด้วยการหาค่าเฉลี่ย หาค่าร้อยละ และสังเกตการณ์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงทดลอง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นายทหาร นักเรียนชาวเวียดนามที่กำลังศึกษาภาษาไทย ณ ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ จำนวนทั้งสิ้น 3 คน โดยเป็นกลุ่มนายทหารชาวต่างชาติที่มาอบรมในหลักสูตรดังกล่าวด้วยระยะเวลาเพียง 6 เดือน จากนั้นจะเดินทางกลับไปปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ ณ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบไปด้วย แบบทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก แบบฝึกการออกเสียง และแบบทดสอบท้ายแบบฝึกชุดที่ 1-5

โดยมีวิธีดำเนินการศึกษาดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยและสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย และการฝึกฝนการออกเสียงสำหรับชาวต่างชาติเพื่อสังเคราะห์แนวคิดนำไปประยุกต์ใช้สร้างเครื่องมือในการวิจัย

2. สร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์พัฒนาความสามารถเรื่องการออกเสียงภาษาไทยจำนวน 5 ชุด ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ใช้สนทนาในชีวิตประจำวันของนายทหารชาวต่างชาติ แบบฝึกแต่ละชุดประกอบด้วย

2.1 แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น แบ่งเป็นพยัญชนะต้นเดี่ยว พยัญชนะต้นควบ

อักษรนำ

2.2 แบบฝึกการออกเสียงสระ แบ่งเป็น สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม

2.3 แบบฝึกการออกเสียงวรรณยุกต์

2.4 แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะท้าย หรือตัวสะกด

2.5 แบบฝึกการออกเสียงข้อความต่อเนื่อง

3. นำแบบฝึกและแบบทดสอบเสนอผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน เพื่อพิจารณา ผู้ทรงคุณวุฒิให้ปรับคำอธิบายแบบฝึกแต่ละชุดและตรวจสอบรูปแบบการพิมพ์ เมื่อปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำดังกล่าวแล้ว แล้วจึงนำไปใช้กับประชากรที่กำหนดไว้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การจัดการทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การจัดการทำข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้มีการจัดการทำข้อมูลดังนี้

4.1.1 ทดสอบก่อนใช้แบบฝึกทั้งหมด บันทึกเป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนไว้

4.1.2 ทดลองใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์โดยให้ผู้เรียนฝึกฝนด้วยตนเองสัปดาห์ละ 1 แบบฝึกพร้อมทำแบบทดสอบหลังฝึกเมื่อฝึกฝนแบบฝึกแต่ละชุดจบ ในระยะเวลา 5 สัปดาห์ ตั้งแต่ช่วงวันที่ 1 มิถุนายน 2554 ถึง 6 กรกฎาคม 2554 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 การหาค่าร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังฝึก และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

4.2.2 การหาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังฝึก และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเพื่อสร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ได้แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ 5 ชุด ได้แก่
 - 1.1 แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น แบ่งเป็นพยัญชนะต้นเดี่ยว พยัญชนะต้นควบ อักษรนำ
 - 1.2 แบบฝึกการออกเสียงสระ แบ่งเป็น สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม
 - 1.3 แบบฝึกการออกเสียงวรรณยุกต์
 - 1.4 แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะท้าย หรือตัวสะกด
 - 1.5 แบบฝึกการออกเสียงข้อความต่อเนื่อง

2. จากการทดลองเพื่อศึกษาความสามารถในการออกเสียงของผู้ใช้แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์พบว่า แบบฝึกทั้ง 5 เรื่องที่ได้สร้างขึ้น ประสิทธิภาพของแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ จากคะแนนแบบฝึกหัด ผู้เรียนสามารถทำได้ คิดเฉลี่ยเป็นร้อยละเท่ากับ 91 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก และจากคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนเต็ม 30 คะแนน ผู้เรียนสามารถทำได้คิดเฉลี่ยเป็น 28 โดยคิดเฉลี่ยเป็นร้อยละเท่ากับ 93 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ดังนั้นสรุปได้ว่าแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 91/93 สูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่า แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ มีประสิทธิภาพเพียงพอ ที่จะนำไปใช้เป็นแบบฝึกการออกเสียงที่ชาวต่างชาติสามารถเรียนรู้และฝึกฝนด้วยตนเองได้ผลเป็นไปตามที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้

อภิปรายผล

1. จากการวิจัยเพื่อสร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ สามารถได้แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์ที่มีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนหรือผู้ใช้มีพัฒนาการในการออกเสียงภาษาไทยที่ดีขึ้น โดยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงกว่าเกณฑ์ 80% ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุมาจาก แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวได้กำหนดเนื้อหาและแบบฝึกสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ และความต้องการของผู้เรียน โดยผู้วิจัยกำหนดแบบฝึกและแบบทดสอบที่มีความหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปรับปรุงการออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงถือว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีคุณภาพดี สามารถนำไปใช้ได้ อีกทั้งหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ เป็นสื่อที่ทันสมัย สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ตามความต้องการของนักศึกษาและบุคคลทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มีแนวทางการจัดการศึกษาโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลจึงมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด

2. การพัฒนาการออกเสียงภาษาไทยด้วยแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการฝึกฝนและปรับปรุงการออกเสียงที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการออกเสียง เข้าใจวิธีการออกเสียงและการพูดภาษาไทยให้ถูกต้องชัดเจนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นด้วย จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญญา พัชรชนม์ (2544 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง กราฟิกเบื้องต้น ผลการวิจัยพบว่า คะแนนของการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิเชษฐ เพียรเจริญ (2546 : 67) ได้ทำการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง สื่อการสอน ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง สื่อการสอน มีประสิทธิภาพ 82.0/82.5 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังจากที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง สื่อการสอน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงหลังการเรียนและฝึกฝนด้วยการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ สูงกว่าเกณฑ์ 80% ที่ตั้งไว้ โดยคะแนนสอบหลังการทดลอง กับคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจในแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุเนื่องจากการเรียนด้วยแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์ได้นำเสนอเนื้อหา พร้อมภาพประกอบ และเสียงที่มีทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ การนำเสนอเนื้อหาอย่างเป็นลำดับขั้นตอนจากเนื้อหาง่าย ๆ ไปสู่นเนื้อหาที่มีความยากขึ้น ซึ่งผู้เรียนสามารถที่จะเลือกเรียนได้ตามความสามารถของตน ผู้ที่เรียนได้เร็วก็เรียนได้โดยไม่ต้องรอผู้อื่น ผู้ที่เรียนช้าก็เรียนไปตามระดับของตน (ปรีชญา ใจสะอาด. 2522: 87 - 89) จะทำให้ผู้เรียนเรียนได้ตามลำพัง เกิดการพึ่งตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น และลดความเบื่อหน่ายให้กับนักเรียนบางคนที่ต้องเรียนร่วมกับคนอื่น (ธีระชัย ปุณณโชติ. 2539: 27) จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้ความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ อยู่ในเกณฑ์ดีมาก

4. จากผลการทดลองใช้แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ผู้วิจัยได้ข้อสังเกตบางประการ ดังต่อไปนี้

4.1 บรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง ผู้เรียนมีความเพลิดเพลินในการเรียน เนื่องจากได้เรียนรู้ผ่านคำอธิบายวิธีการออกเสียงแต่ละเรื่อง รวมไปถึงการอธิบายคำศัพท์ทั้งในแบบภาษาอังกฤษและภาษาเวียดนามซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ตามความถนัดของตนเอง

4.2 ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน เพราะสามารถที่จะเรียนเนื้อหาได้ตามความสามารถของแต่ละบุคคล โดยไม่ต้องรอเรียนพร้อมเพื่อนๆ และสามารถที่จะทบทวนบทเรียนได้ตามความต้องการของตนเอง ซึ่งผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้และฝึกฝนได้ตามลำพัง เกิดการพึ่งตนเอง มีความมั่นใจในการเรียนมากขึ้น

แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติได้เป็นอย่างดี มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ก่อนการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอน ควรมีการเตรียมพร้อมทั้งตัวผู้เรียนและวัสดุอุปกรณ์
2. ควรมีการเผยแพร่กระบวนการในการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สู่สถานศึกษาและผู้สนใจทั่วไป
3. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีไว้ให้ผู้เรียน เรียนด้วยตนเองตามความต้องการ เรียนได้ทุกเวลาทุกสถานที่ ใช้สำหรับเรียนเพิ่มเติม จากเนื้อหาที่เรียนในเวลาปกติ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

ควรมีการสร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์ในทักษะอื่น ๆ รวมทั้งเพิ่มระดับความยากให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติ (ชาติอื่นๆ) มีทางเลือกในการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะทางภาษาไทยเพิ่มขึ้นด้วยตนเองโดยไม่ต้องมีข้อจำกัดเรื่องของเวลาเรียน เช่น การเขียนตามคำบอก ฟังและอ่านจับใจความ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิดานันท์ มลิทอง. (2539). อธิบายศัพท์คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตมีเดีย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัญญา ไชยสิงห์; และคณะ. (2549). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การผลิตและนำเสนอ สื่อการศึกษาสำหรับนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก: สาขาเทคโนโลยีและ สื่อสารการศึกษา
- ขนิษฐา แสงภักดี. (2540). การใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความจากบทร้อยแก้วของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหม้อ “พัฒนาภูถูล” จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จิระพันธ์ เมาะ. (2545 มกราคม-เมษายน). หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ **Electronic Book** วารสารวิทย บริการ มอ. 13(1): 1-17.
- เจริญ ไชยรัตน์; และคณะ. (2549). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ เรื่องร่างกายของเรา. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ถาวร นุ่นละออง. (2550). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องร่างกายมนุษย์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (เทคโนโลยี และ สื่อสารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. ถ่ายเอกสาร.
- ทักษิณา สมประสงค์. (2539). การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดจากอุปสรรคทางภาษาระหว่าง ครูกับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นเด็กเล็กในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ธีระชัย ปุณณโชติ. (2539). การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปผู้อาจารย์ 3 พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นที เรือนแก้ว. (2539). สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา ที่นักเรียนพูด ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ในจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาพรธรรม หิรัญวัชรพุกษ์. (2545 กันยายน-ธันวาคม). **E-Books**: หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในฐาน แหล่งสารนิเทศออนไลน์. วารสารสารสนเทศ. 3(2): 43- 48
- ประสงค์ ราชณสุข. (2532). รายงานการวิจัย การศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูด ภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ประสงค์ ราชณสุข. (2535). เสียงและการออกเสียง: การพัฒนาเพื่อประสิทธิภาพในการพูด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประสงค์ ราชณสุข และคณะ. (2523). รายงานการศึกษาปัญหาและวิธีแก้ไขการพูดภาษาไทยของเด็กชาวเขา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรัชญา ใจสะอาด. (2522). บทเรียนสำเร็จรูปและเครื่องช่วยการสอน. ลพบุรี: หัดตโกศลการพิมพ์.
- พรรณธิดา เพชรบุญมี. (2550). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชาโครงสร้างข้อมูล. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา.
- พัทธยา จิตต์เมตตา. (2550). การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ - แนวคิด: เทคนิควิธีสอนโดยใช้ภาษาไทย. เอกสารประกอบการอบรม โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. วันที่ 26-28 มกราคม 2550 ณ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2539). ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิเศษฐ เพียรเจริญ. (2546, พฤษภาคม-สิงหาคม). วารสารวิทยบริการ ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. สงขลา. 14(2): 67-75.
- เพ็ญญา พัชรนัม. (2544). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง กราฟิกเบื้องต้น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- ไพรัตน์ อนุพันธ์. (2535). ใช้แบบฝึกพัฒนาการเขียนคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนที่พูดสองภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตึก จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ภาวิณี ทอนสูงเนิน. (2543). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองหมาก จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ปิ่น ภู่วรรณ; และสมชาย นำประเสริฐชัย. (2546). ไอซีทีเพื่อการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- วรวิมล โพธิ์ศรี. (2543). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะการคิดคำนวณ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

- วัชร สุวรรณพินธุ์. (2537). ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อำเภอสี จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่: (การประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- วิวัฒน์ ประสานสุข. (2541). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการใช้ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- วีรนุช สกุลเหลืองอร่าม. (2553). การสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการผลิตสิ่งพิมพ์บรรจุภัณฑ์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2545). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (เล่ม 1). พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศรีวิไล ดอกจันทร์. (2536). เอกสารการสัมมนาเรื่องการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. เอกสารอัดสำเนา.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ (Foundations of Teaching Thai as a Foreign Language). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริลักษณ์ สกุลวิทย์. (2541). แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สนิท สัตโยภาส. (2531). การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน (รายงานการวิจัย). เชียงใหม่: วิทยาลัยครูเชียงใหม่ สหวิทยาลัยล้านนา.
- สมชัย ไชยกุล. (2526). การสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ “ก” “กด” “กบ” สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายู ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. หน่วยงานพิเศษ. (2540). เอกสารเสริมความรู้สำหรับครู การสอนภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- สุจินต์ ศิริภักดิ์. (2538). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านออกเสียง และการสอนเขียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทยกรมวิชาการ.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

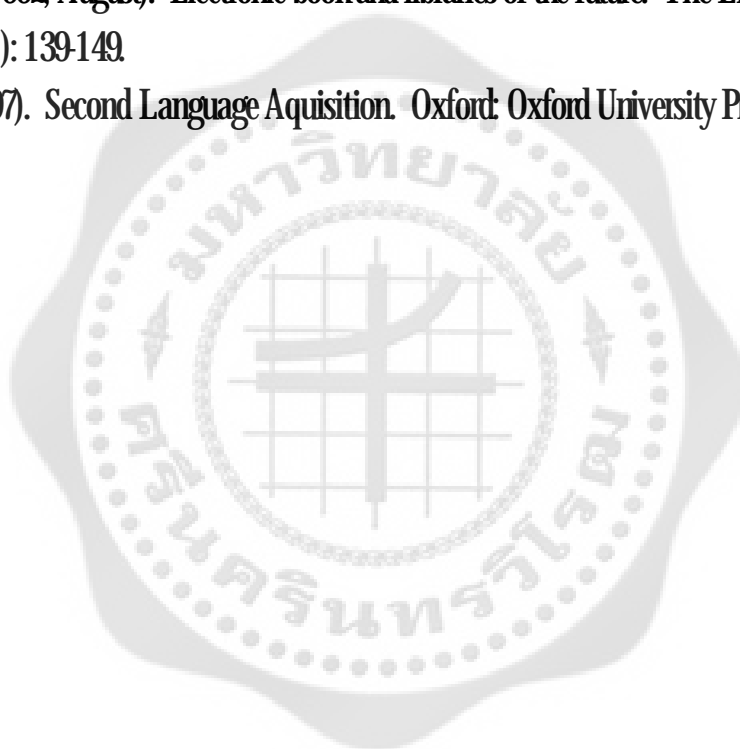
วิไลรักษ์ บุญงาม. (2550). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องภาคตัดกรวย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). อุตรดิตถ์: สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. ถ่ายเอกสาร.

อนุชา สุระดา. (2550). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการใช้โปรแกรม Swish Max. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (เทคโนโลยีและสื่อการศึกษา). มหาวิทยาลัยจันทระเกษม. ถ่ายเอกสาร.

เอมอร ชิตะโสภณ. (2536). เอกสารการสัมมนาเรื่องการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. อัดสำเนา.

Baker, Philip. (1992, August). Electronic book and libraries of the future. *The Electronic Library*, 53(01): 139-149.

Ellis, Rod. (1997). *Second Language Aquisition*. Oxford: Oxford University Press.

ภาคผนวก

แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้แบบฝึก

ตาราง 6 สรุปความพึงพอใจของผู้ใช้แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติ
ในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ข้อ ที่	รายการประเมิน	พึงพอใจมากที่สุด	พึงพอใจมาก	พึงพอใจปานกลาง	พึงพอใจน้อย	พึงพอใจน้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
1	ความเหมาะสม ความสอดคล้องของ ภาพประกอบ		3 (100)				400	.000	พึงพอใจมาก
2	ความเหมาะสมของ ภาพเคลื่อนไหว		3 (100)				400	.000	พึงพอใจมาก
3	ความชัดเจนของ ตัวอักษร	3 (100)					5.00	.000	พึงพอใจมากที่สุด
4	คำอธิบายในแบบฝึก	1 (33.33)	2 (66.67)				4.33	.577	พึงพอใจมาก
5	ความเหมาะสมของ กิจกรรมในแบบฝึก		3 (100)				400	.000	พึงพอใจมาก
6	ความชัดเจนของ เสียงในแบบฝึก	2 (66.67)	1 (33.33)				4.67	.577	พึงพอใจมากที่สุด
7	เนื้อหาของแบบฝึกมี ความเหมาะสมกับ ระดับของผู้เรียน		3 (100)				400	.000	พึงพอใจมาก
8	ความเหมาะสมของ รูปแบบและวิธีการ นำเสนอ	2 (66.67)	1 (33.33)				4.67	.577	พึงพอใจมากที่สุด

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ ที่	รายการประเมิน	พึงพอใจมากที่สุด	พึงพอใจมาก	พึงพอใจปานกลาง	พึงพอใจน้อย	พึงพอใจน้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
9	ความเหมาะสมของ ภาษาที่ใช้อธิบาย	1 (33.33)	2 (66.67)				4.33	.577	พึงพอใจมาก
10	ความเหมาะสมของ ลำดับเนื้อหา		1 (33.33)	2 (66.67)			3.33	.577	พึงพอใจ ปานกลาง
	รวม						4.23	.152	พึงพอใจมาก

จากตาราง 6 ความพึงพอใจของผู้ใช้แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของ
ชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ
พบว่า ในภาพรวมมีความพึงพอใจระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุด
คือ ความชัดเจนของตัวอักษร ค่าเฉลี่ย 5.00 รองลงมาคือ ความชัดเจนของเสียงในแบบฝึก และความ
เหมาะสมของรูปแบบและวิธีการนำเสนอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.67

แบบทดสอบก่อนฝึก

20

ชื่อ (Tên) ^{ชื่อ}จิง (Chíh)

คะแนน (Điểm)

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยิน

1. ✓ ก. ช่าง	ข. ฉ่าง	ค. ฉาง 0
2. ✓ ก. พิง	ข. ปลิง	ค. บิง /
3. ✓ ก. ปรง	ข. ปลุง	ค. ปุง /
4. ✓ ก. ความ	ข. ฟาม	ค. วาม /
5. ก. กิ่งก่า	✓ ข. จิงข่า	ค. คิงค่า /
6. ✓ ก. กราบกราน	ข. กาบกราน	ค. กราบกาน /
7. ก. ชุง	ข. ชุง	✓ ค. ชุง 0
8. ก. กต	ข. โคตร	✓ ค. โกรธ /
9. ✓ ก. กอด	ข. เกาะ	ค. ก้อด 0
10. ✓ ก. เบ็ด	ข. แปรด	ค. เปรด /
11. ก. กิด	ข. กิด	✓ ค. กรีด 0
12. ก. ปะ	✓ ข. ป่า	ค. ปลา /
13. ก. ก่า	ข. ก้า	✓ ค. ก้า /
14. ก. ปลา	ข. ป่า	✓ ค. ป่า 0
15. ก. ช่าง	ข. ฉาง	✓ ค. ฉ่าง /
16. ก. ตา	ข. ขา	✓ ค. ต้า 0
17. ✓ ก. ซาดิ	ข. ซัด	ค. ฉัด 0
18. ก. บ้าง	✓ ข. บ้าน	ค. บาน /
19. ✓ ก. ชง	ข. ชน	ค. ชน /
20. ก. พบ	✓ ข. พก	ค. พด /
21. ✓ ก. ครก	ข. ทรง	ค. โคตร /
22. ก. เกิน	ข. เกิง	✓ ค. เกย /
23. ก. ไกล	✓ ข. ไกลี่	ค. ไก่ /
24. ก. ยาม	✓ ข. ยาว	ค. ยาน /
25. ✓ ก. กรม	ข. กลม	ค. กรน /
26. ✓ ก. รก	ข. รน	ค. รบ 0
27. ก. ตเซน	ข. ซัดเจน	✓ ค. จัดเจน 0

28. ก. ปี่ชายสายตาสั้น ข. พิ่ฉายสายตาสั้น ก. ที่ชายสายตาสั้น ๐
29. ก. ชามเขี้ยวคว่ำเข้า ข. ฉามเขี้ยวคว่ำเข้า ก. ชามเขี้ยวคว่ำเข้า /
30. ก. ชามขวาคว่าค้ำ ข. ชามขวาย้ำค้ำ ก. ชามขวาคว่าค้ำ)

Nguyễn Văn Hưng.

แบบทดสอบก่อนฝึก

25

ชื่อ (Tên)

คะแนน (Điểm)

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยิน

1.	ก. ช่าง ✓	ข. จ้าง	ค. ฉาง 0
2.	ก. ฟิง ✓	ข. ปลิง	ค. ปิง
3.	ก. ปรุง ?	ข. ปรุง ✓	ค. ปรุง 0
4.	ก. ความ ✓	ข. ฟาม	ค. วาม
5.	ก. กิ่งก่า	ข. ชิงช้า ✓	ค. คิงค่า
6.	ก. กราบกราน ✓	ข. กาบกราม	ค. กราบกาน
7.	ก. ชุง ✓	ข. ชุง	ค. ชุง
8.	ก. กต	ข. ไคตร	ค. ไกรร ✓
9.	ก. กอต ✓	ข. เกะ	ค. ก้อต 0
10.	ก. เบ็ด ✓	ข. แเปด	ค. เปรด
11.	ก. กิด	ข. กิด ✓	ค. กรี้ด
12.	ก. ปะ	ข. ป่า ✓	ค. ปลา
13.	ก. ก่า	ข. ก้า	ค. ก้า ✓
14.	ก. ปลา	ข. ป่า ✓	ค. ป้า
15.	ก. ช่าง	ข. ฉาง	ค. ช้าง ✓
16.	ก. ตา ✓	ข. ขา	ค. ต้า
17.	ก. ซาดี	ข. ซัด ✓	ค. ฉัด 0
18.	ก. บ้าง	ข. บ้าน ✓	ค. บาน
19.	ก. ชง ✓	ข. ชน	ค. ชม
20.	ก. พบ	ข. พก ✓	ค. พด
21.	ก. ครก ✓	ข. ทรง	ค. ไคตร
22.	ก. เกิน	ข. เก็ง	ค. เกย ✓
23.	ก. ไกล ?	ข. ไกด้ ✓	ค. ไก่
24.	ก. ยาม	ข. ยาว ✓	ค. ยาน
25.	ก. กรม ✓	ข. กลม	ค. กรน
26.	ก. รก	ข. รน	ค. รบ ✓
27.	ก. กเซน	ข. ชักเจน	ค. ชักเจน ✓ 0

28. ก. ปี่ชายสายคาถাঁ ข. พี่ฉายสายคาถাঁ ค. พี่ชายสายคาถাঁ ✓ 1
29. ก. ซามเขี้ยวคว่ำเข้า ✓ ข. ฉามเขี้ยวคว่ำเข้า ค. ซามเขี้ยวคว่ำเข้า 1
30. ก. ซามขวาคว่าค้ำ ข. ซามขวย้ำค้ำ ค. ซามขวาคว่าค้ำ ✓ 1

แบบทดสอบก่อนฝึก

24

ชื่อ (Tên) ^๗ ธานี ^๘ ธานี
 NGUYỄN TUẤN THÀNH

คะแนน (Điểm)

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยิน

1. ☒ ก. ช่าง	ข. ช้าง	ค. ฉาง	0
2. ☒ ก. พิง	ข. ปลิง	ค. ปิง	/
3. ☒ ก. ปรง	ข. ปรง	ค. ป่ง	/
4. ☒ ก. ความ	ข. ฟ้าม	ค. วาม	/
5. ก. คึงคำ	☒ ข. จิงจำ	ค. คึงคำ	/
6. ☒ ก. กราบกราน	ข. กาบกราน	ค. กราบถาน	/
7. ☒ ก. จุง	ข. จุง	ค. จุง	/
8. ก. กศ	ข. ไคศ	☒ ค. ไกรศ	/
9. ☒ ก. กยศ	ข. เกาะ	ค. กือศ	0
10. ☒ ก. เป็ด	ข. แเปด	ค. เปรด	/
11. ก. กิด	☒ ข. กิด	ค. กิด	/
12. ก. ปะ	☒ ข. ป่า	ค. ปลา	/
13. ก. กำ	ข. กำ	☒ ค. กำ	/
14. ก. ปลา	☒ ข. ป่า	ค. ป่า	/
15. ก. ช่าง	ข. ฉาง	☒ ค. ช้าง	/
16. ☒ ก. คา	ข. ขา	ค. คำ	/
17. ก. ซัด	ข. ซัด	☒ ค. ฉัด	/
18. ก. บ้าน	☒ ข. บ้าน	ค. บาน	/
19. ก. ชง	ข. ชน	☒ ค. ชม	0
20. ☒ ก. พบ	ข. พก	ค. พด	0
21. ☒ ก. ทรวง	ข. ทรวง	ค. ไคศ	/
22. ก. เกิน	ข. เกิง	☒ ค. เกย	/
23. ก. ไกล	☒ ข. ไกล	ค. ไก่อ	/
24. ก. ยาม	☒ ข. ยาว	ค. ยาน	/
25. ☒ ก. กรม	ข. กลม	ค. กรน	/
26. ☒ ก. รก	ข. รน	ค. รบ	0
27. ก. จักเงิน	ข. จักเงิน	☒ ค. จักเงิน	0

28. ก. ปี่ชายสายตาสั้น ข. พิณายสายตาสั้น ✕ ค. พิซายสายตาสั้น /
29. ✕ ก. ซามเขี้ยวคว่ำเข้า ข. ฉามเขี้ยวคว่ำเข้า ค. ซามเขี้ยวค้ำเข้า /
30. ก. ซามขวาคว่าค้ำ ข. ซามขวย้ำค้ำ ✕ ค. ซามขวาคว่าค้ำ /

แบบทดสอบพยางค์ระดับ

ชื่อ (Tên) ^{ชื่อ} : CHINH

คะแนน (Điểm)

8

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยินNghe và đánh dấu trước âm đúng

1. ☒ ก. จัน	ข. จัน	จ. จัน	/
2. ☐ ก. ปลัด	☒ ข. ปลัด	ค. ปลัด	/
3. ☐ ก. พี	ข. พี	☒ ค. พี	/
4. ☒ ก. คำ	ข. คำ	ค. คำ	/
5. ☐ ก. ซุกเงิน	☒ ข. ซุกเงิน	ค. ซุกเงิน	0
6. ☐ ก. หวิดพลาด	ข. บิดพลาด	☒ ค. ผิดพลาด	/
7. ☐ ก. นายพราน	ข. นายผลาญ	☒ ค. นายพาด	0
8. ☐ ก. ชั่วฉ่า	☒ ข. ชั่วช้า	ค. ฉั่วช้า	/
9. ☐ ก. พลิกแพลง	☒ ข. พลิกแพลง	ค. พลิกแพลง	/
10. ☐ ก. จะแจ้ง	☒ ข. จะแจ้ง	ค. จะแจ้ง	/

แบบทดสอบพยัญชนะต้น

ชื่อ (Tên) เหงียนวันวิ้ง
Nguyễn Văn Vững

คะแนน (Điểm)

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยินNghe và đánh dấu trước âm đúng

1.	ก. ชัน	ข. ฉัน	✓ค. ฉัน /
2.	ก. ปลัด	✓ข. ผัด	ค. ปลัด /
3.	ก. พี	ข. ฟี	✓ค. ผี /
4.	✓ก. คร่า	ข. กำ	ค. ฟ้า /
5.	ก. จุกเงิน	✓ข. จุกเงิน ?	ค. จุกเงิน 0
6.	ก. หวิดพลาด	ข. บิดพลาด	✓ค. ผิดพลาด /
7.	ก. นายพราน	ข. นายผลาญ	✓ค. นายพาล 0
8.	ก. ชั่วฉ่า	✓ข. ชั่วช้า	ค. ฉั่วช้า /
9.	ก. พลิกแพลง	✓ข. พลิกเพลง	ค. พลิกแมลง /
10.	ก. จะแจ้ง	✓ข. จะแจ้ง	ค. จะแจ้ง /

พร้อม : sẵn sàng

แบบทดสอบพหุคูณระดับ

ชื่อ (Tên) ^๗เหวียน ตวน ทงห์
 NGUYỄN TUẤN THÀNH

 คะแนน (Điểm)

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้อ่าน

Nghe và đánh dấu trước âm đúng

1.	ก. ชัน	ข. ฉัน	✓ค. ฉัน	/
2.	ก. พลัด	✓ข. ผลัด	ค. ปลัด	/
3.	ก. พี	ข. ฟี	✓ค. ฟี	/
4.	✓ก. คำ	ข. ค้ำ	ค. ฟ้ำ	/
5.	ก. จุกเงิน	ข. จุกเงิน	✓ค. จุกเงิน	/
6.	ก. หวิดพลาด	ข. บิดพลาด	✓ค. ผิดพลาด	/
7.	ก. นายพราน	ข. นายผลาญ	✓ค. นายพาส	/
8.	ก. ชั่วฉ่า	✓ข. ชั่วซ้ำ	ค. ฉั่วซ้ำ	/
9.	ก. พริกเพลง	✓ข. พริกเพลง	ค. พริกแมลง	/
10.	ก. จะแจ้ง	ข. จะแจ้ง	✓ค. จะแจ้ง	/

แบบทดสอบสระ

ชื่อ (Tên) ^ญ พ้าม หงอก ^ญ จึง
PHAM NGOC CHINH.

คะแนน (Điểm)

8

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงสระที่ได้ยินNghe và đánh dấu trước âm nguyên âm đúng

ข้อ	ก	ข	ค	
1.	-า, -าะ	-า, -อ	-ะ, -าะ ✓	/
2.	แ-, -อ	แะ-, -อ	เ-, โ- ✓	๐
3.	-า, ^ญ อ ✓	อ ^ญ า ^ญ อ	อ ^ญ า, ^ญ ย	/
4.	- ^ญ , แ-	- ^ญ , เ-	- ^ญ , เะ ✓	/
5.	-า, -า, -อ	-ะ, -า, โะ	-ะ, -า, -อ ✓	๐
6.	-า, -า, -อ	-า, -ะ, -อ	-า, -ะ, -ะ ✓	/
7.	-า, อ ^ญ , -า	-ะ, อ ^ญ , -า ✓	-ะ, อ ^ญ , -ะ	/
8.	อู, -ะ, -า ✓	อู, -ะ, -า	อู, -า, -า	✓
9.	-ะ, เ-, -า	-ะ, ^ญ , -า	-ะ, ^ญ ย, -า ✓	/
10.	-ะ, ^ญ , อ ^ญ	-า, ^ญ , อ ^ญ ✓	-า, ^ญ , ^ญ	/

แบบทดสอบสระ

ชื่อ (Tên) เหนิงยง วรธนะ วิ่ง
 Nguyễn Văn Vững

คะแนน (Điểm)

10

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงสระที่ได้ยินNghe và đánh dấu trước âm nguyên âm đúng

ข้อ	ก	ข	ค	
1.	-า, -าะ	-า, -อ	-ะ, -าะ ✓	/
2.	แ-, -อ	แ-, -อ ✓	-ะ, โ-	/
3.	-า, -เือ ✓	อ้า, -เือ	อ้า, -เือ	/
4.	-า, แ-	-า, -	-า, -ะ ✓	/
5.	-า, -า, -อ	-ะ, -า, โ-ะ ✓	-ะ, -า, -อ	/
6.	-า, -า, -อ	-า, -ะ, -อ	-า, -ะ, -ะ ✓	/
7.	-า, อี้, -า	-ะ, อี้, -า ✓	-ะ, อี้, -ะ	/
8.	อู, -ะ, -า ✓	อู, -ะ, -า	อู, -า, -า	/
9.	-ะ, -, -า	-ะ, -า, -า	-ะ, -เือ, -า ✓	/
10.	-ะ, -า, อี้	-า, -า, อี้ ✓	-า, -า, -	/

แบบทดสอบสระ

ชื่อ (Tên) ^๗ ใหญ่ียน ^๗ ต่วน ^๗ ธรรม์
 NGUYỄN TUẤN THÀNH

คะแนน (Điểm) 9

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงสระที่ได้ยิน

Nghe và đánh dấu trước âm nguyên âm đúng

ข้อ	ก	ข	ค	
1.	-า, -าะ	-า, -อ	-ะ, -าะ ✓	/
2.	แ-, -อ	แะ-, -อ ✓	-ะ, โ-	/
3.	-า, ^๓ อ ✓	อ ^๓ , ^๓ อ	อ ^๓ , ^๓ ย	/
4.	- ^๓ , แ- ✓	- ^๓ , แ-	- ^๓ , -ะ	0
5.	-า, -า, -อ	-ะ, -า, โ-ะ ✓	-ะ, -า, -อ	/
6.	-า, -า, -อ	-า, -ะ, -อ	-า, -ะ, -ะ ✓	/
7.	-า, อ ^๓ , -า	-ะ, อ ^๓ , -า ✓	-ะ, อ ^๓ , -ะ	/
8.	อ, -ะ, -า ✓	อ, -ะ, -า	อ, -า, -า	/
9.	-ะ, แ-, -า	-ะ, ^๓ , -า	-ะ, ^๓ ย, -า ✓	/
10.	-ะ, ^๓ , อ ^๓	-า, ^๓ , อ ^๓ ✓	-า, ^๓ , ^๓	/

แบบทดสอบวรรณยุกต์

ชื่อ (Tên) ฝาน หง็อก จิ่ง

คะแนน (Điểm)

8

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยินNghe và đánh dấu trước âm đúng

1.	ศ. โท	ข. เอก	ค. สามัญ	/
2.	พ. สามัญ	ข. โท	ค. จัตวา	/
3.	ก. สามัญ	ศ. เอก	ค. โท	/
4.	ก. โท	พ. ครี	ค. จัตวา	/
5.	ก. สามัญ	ข. โท	ค. จัตวา	/
6.	ก. สามัญ,เอก	ข. สามัญ,โท	ค. เอก,ครี	/
7.	พ. โท,สามัญ	ข. โท,เอก	ค. โท,โท	○
8.	ก. เอก,ครี	ข. ครี,ครี	ค. ครี,จัตวา	/
9.	ศ. สามัญ,ครี	ข. สามัญ,โท	ค. เอก,ครี	/
10.	ก. เอก,โท	พ. โท,โท	ค. โท,ครี	○

แบบทดสอบวรรณยุกต์

ชื่อ (Tên) Nguyễn Văn Dũng <เหงียน วัน วึ่ง>

คะแนน (Điểm) 9

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยินNghe và đánh dấu trước âm đúng

1.	☒ ก. โท	ข. เอก	ค. สามัญ	/
2.	☒ ก. สามัญ	ข. โท	ค. จัตวา	/
3.	ก. สามัญ	☒ ข. เอก	ค. โท	/
4.	☒ ก. โท	ข. ศรี	ค. จัตวา	0
5.	ก. สามัญ	ข. โท	☒ ก. จัตวา	/
6.	ก. สามัญ,เอก	☒ ข. สามัญ,โท	ค. เอก,ศรี	/
7.	ก. โท,สามัญ	ข. โท,เอก	☒ ค. โท,โท	/
8.	ก. เอก,ศรี	ข. ศรี,ศรี	☒ ค. ศรี,จัตวา	/
9.	☒ ก. สามัญ,ศรี	ข. สามัญ,โท	ค. เอก,ศรี	/
10.	ก. เอก,โท	ข. โท,โท	☒ ค. โท,ศรี	/

แบบทดสอบวรรณยุกต์

ชื่อ (Tên) ^๗เหงวียน ถวन्ह ทั่นหรี
 NGUYỄN TUẤN THÀNH

คะแนน (Điểm)

10

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยิน

Nghe và đánh dấu trước âm đúng

1. ☒ ก. โท	ข. เอก	ค. สามัญ /
2. ☒ ก. สามัญ	ข. โท	ค. จัตวา /
3. ก. สามัญ	☒ ข. เอก	ค. โท /
4. ก. โท	☒ ข. ครี	ค. จัตวา /
5. ก. สามัญ	ข. โท	☒ ค. จัตวา /
6. ก. สามัญ,เอก	☒ ข. สามัญ,โท	ค. เอก,ครี /
7. ก. โท,สามัญ	ข. โท,เอก	☒ ค. โท,โท /
8. ก. เอก,ครี	ข. ครี,ครี	☒ ค. ครี,จัตวา /
9. ☒ ก. สามัญ,ครี	ข. สามัญ,โท	ค. เอก,ครี /
10. ก. เอก,โท	ข. โท,โท	☒ ค. โท,ครี /

แบบทดสอบตัวสะกด

10

ชื่อ (Ten) ฝ่ายหญิง อัจฉริณี

คะแนน (Điểm)

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยินNghe và đánh dấu trước âm đúng

1.	ก. แม่กค	ข. แม่กง	ค. แม่กน	/
2.	ข. แม่กค	ข. แม่กง	ค. จัตวา	/
3.	ก. แม่กง	ข. แม่กน	ค. แม่กฐ	/
4.	ก. แม่กง	ข. แม่กน	ค. แม่กลม	/
5.	ข. แม่กบ	ข. แม่กน	ค. แม่กลม	/
6.	ก. แม่กค, แม่เกย	ข. แม่กลม, แม่เกย	ค. แม่กค, แม่เกย	/
7.	ก. แม่กค, แม่กน	ข. แม่กบ, แม่กน	ค. แม่กค, แม่กลม	/
8.	ก. แม่กค, แม่กลม	ข. แม่กค, แม่กน	ค. แม่กค, แม่กลม	/
9.	ข. แม่กง, แม่เกย	ข. แม่กค, แม่เกย	ค. แม่กค, แม่เกย	/
10.	ก. แม่เกย, แม่กค	ข. แม่เกย, แม่กง	ค. แม่เกย, แม่กค	/

แบบทดสอบตัวสะกด

ชื่อ (Tên) เหงียน วัน วิ่ง - Nguyễn Văn Vững.

คะแนน (Điểm)

10

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยินNghe và đánh dấu trước âm đúng

1.	ก. แม่กก	☒ แม่กง	ค. แม่กน	/
2.	☒ แม่กค	ข. แม่กข	ค. จัตวา	/
3.	ก. แม่กง	ข. แม่กน	☒ แม่กค	/
4.	ก. แม่กง	☒ แม่กน	ค. แม่กลม	/
5.	☒ แม่กข	ข. แม่กน	ค. แม่กลม	/
6.	ก. แม่กก,แม่เกย	ข. แม่กลม , แม่เกย	☒ แม่กค ,แม่เกย	/
7.	ก. แม่กก,แม่กน	☒ แม่กข,แม่กน	ค. แม่กค, แม่กลม	/
8.	ก. แม่กก, แม่กลม	☒ แม่กค, แม่กน	ค. แม่กค , แม่กลม	/
9.	☒ แม่กง, แม่เกอว	ข. แม่กค ,แม่เกอว	ค. แม่กค,แม่เกย	/
10.	ก. แม่เกย,แม่กค	ข.แม่เกย,แม่กง	☒ ค) แม่เกย,แม่กก	/

แบบทดสอบตัวสะกด

10

ชื่อ (Tên) ^๗ ๒๑ รวิยน ๓๗ ๓๗ ๓๗
 NGUYỄN TUẤN THÂN

คะแนน (Điểm)

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยินNghe và đánh dấu trước âm đúng

1. ก. แม่กก	☒ ข. แม่กง	ค. แม่กน /
2. ☒ ก. แม่กค	ข. แม่กข	ค. จัตวา /
3. ก. แม่กข	ข. แม่กน	☒ ค. แม่กฐ /
4. ก. แม่กง	☒ ข. แม่กน	ค. แม่กสน /
5. ☒ ก. แม่กบ	ข. แม่กน	ค. แม่กสน /
6. ก. แม่กก,แม่เกย	ข. แม่กสน, แม่เกย	☒ ค. แม่กค,แม่เกย /
7. ก. แม่กก,แม่กน	☒ ข. แม่กข,แม่กน	ค. แม่กค, แม่กสน /
8. ก. แม่กก, แม่กสน	☒ ข. แม่กค, แม่กน	ค. แม่กค, แม่กสน /
9. ☒ ก.แม่กง, แม่เกอว	ข. แม่กค,แม่เกอว	ค. แม่กค,แม่เกย /
10. ก. แม่เกย,แม่กค	ข.แม่เกย,แม่กง	☒ ค. แม่เกย,แม่กก /

แบบทดสอบข้อความต่อเนื่อง

ชื่อ (Tên) ฟาม หวีอก ลี

คะแนน (Điểm)

92

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความดังต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

เมื่อตอนที่พวกกระผมเข้ามาเรียนที่นี่ใหม่ๆ มีความขากลำบากและอึดอัดมาก ไม่รู้ภาษาไทย ไม่เข้าใจวัฒนธรรมประเพณีของคนไทย จะไปทางไหนก็สื่อสารกับเขาไม่รู้เรื่อง ที่สำคัญคือ ไม่เข้าใจกฎระเบียบของสถานศึกษาและที่พักรักษาตัว จนบางครั้งมีความรู้สึกอยากกลับบ้านไม่อยากจะเรียนต่อแล้ว แต่ก็ได้รับความช่วยเหลือ ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี

แบบทดสอบข้อความต่อเนื่อง

ชื่อ (Tên) เหงียน วัน อิงคะแนน (Điểm) 95

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความดังต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

เมื่อตอนที่พวกกระผมเข้ามาเรียนที่นี่ใหม่ๆ มีความยากลำบากและอึดอัดมาก ไม่รู้ภาษาไทย ไม่เข้าใจวัฒนธรรมประเพณีของคนไทย จะไปทางไหนก็สื่อสารกับเขาไม่รู้เรื่อง ที่สำคัญคือไม่เข้าใจกฎระเบียบของสถานศึกษาและที่พักอาศัย จนบางครั้งมีความรู้สึกอยากกลับบ้านไม่
อยากเรียนต่อแล้ว แต่ก็ได้รับความช่วยเหลือ ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี

แบบทดสอบข้อความต่อเนื่อง

ชื่อ (Tên) **เหงียนตวันทันห์**
NGUYỄN TUẤN TÂN

คะแนน (Điểm) **99**

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความดังต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

เมื่อตอนที่พวกกระผมเข้ามาเรียนที่นี่ใหม่ๆ มีความยากลำบากและอึดอัดมาก ไม่รู้ภาษาไทย ไม่เข้าใจวัฒนธรรมประเพณีของคนไทย จะไปทางไหนก็สื่อสารกับเขาไม่รู้เรื่อง ที่สำคัญคือไม่เข้าใจกฎระเบียบของสถานศึกษาและที่พักอาศัย จนบางครั้งมีความรู้สึกอยากกลับบ้านไม่ยอมเรียนต่อแล้ว แต่ก็ได้รับความช่วยเหลือ ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี

แบบทดสอบหลังฝึก

26

ชื่อ (Tên) *ผ่อง หวังดี*

คะแนน (Điểm)

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยินNghe và đánh dấu trước âm đúng

1.	ก. ช่าง	☒ ข. ฉ่าง	ค. ฉาง	/
2.	☒ ก. พึง	ข. ปลึง	ค. ปึง	/
3.	☒ ก. ปรง	ข. ปลุง	ค. ปุง	/
4.	☒ ก. ความ	ข. ฟาม	ค. วาม	/
5.	ก. กิ่งก่า	☒ ข. ชิงซ่า	ค. คิงค้ำ	/
6.	☒ ก. กราบกราน	ข. กาบกราน	ค. กรามกาน	/
7.	☒ ก. จุง	ข. จุง	ค. ชุง	/
8.	ก. กอด	ข. โคตร	☒ ค. โกรธ	/
9.	ก. กอด	☒ ข. เกาะ	ค. ก้อยด	/
10.	☒ ก. เป็ด	ข. แเปด	ค. เปรด	/
11.	☒ ก. กิด	ข. กิด	ค. กรี้ด	○
12.	ก. ปะ	☒ ข. ป่า	ค. ปลา	/
13.	ก. ก่า	ข. ก้า	☒ ค. ก้ำ	/
14.	ก. ปลา	☒ ข. ป้า	ค. ป้ำ	/
15.	ก. ช่าง	ข. ฉาง	☒ ค. ฉ่าง	/
16.	ก. ตา	ข. ขา	☒ ค. ต่า	○
17.	ก. ซาดิ	ข. ซัด	☒ ค. ฉัด	/
18.	ก. บ้าง	☒ ข. บ้าน	ค. บาน	/
19.	☒ ก. ชง	ข. ชน	ค. ชม	/
20.	ก. พบ	☒ ข. พก	ค. พด	/
21.	☒ ก. ครก	ข. ทรง	ค. โคตร	/
22.	ก. เกิน	ข. เกิง	☒ ค. เกช	/
23.	ก. ไกล	☒ ข. ไกล้	ค. ไก่อ	/
24.	ก. ยาม	☒ ข. ยาว	ค. ยาน	/
25.	☒ ก. กรม	ข. กลม	ค. กรน	/

26.	ก. รก	ข. รน	✓ ค. รบ	✓
27.	ก. กชน	ข. จักเจน	✓ ค. จักเจน	○
28.	ก. ปี่ชายสายคาสั่น	ข. พิ่ชายสายคาสั่น	✓ ค. ปี่ชายสายคาสั่น	✓
29.	ก. ชามเขี้ยวคว่ำเข้า	✓ ข. ฉามเขี้ยวคว่ำเข้า	ก. ชามเขี้ยวคว่ำเข้า	○
30.	ก. ชามขวาคว่าค้ำ	ข. ชามขวย่าค้ำ	✓ ค. ชามขวาคว่าค้ำ	✓

แบบทดสอบหลังฝึก

28

ชื่อ (Tên) ร.อ. เห่งยง วัน วิ่ง.

คะแนน (Điểm)

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยินNghe và đánh dấu trước âm đúng

1.	ก. ช่าง	☒ ข. ฉ่าง	ค. ฉาง /
2.	☒ ก. พิง	ข. ปลิง	ค. ปิง /
3.	☒ ก. ปรุง	ข. ปลุง	ค. ปุง /
4.	☒ ก. ความ	ข. ฟ้าม	ค. วาม /
5.	ก. กิ่งก่า	☒ ข. ขิงข่า	ค. คิงค่า /
6.	☒ ก. กราบกราน	ข. กาบกราน	ค. กราบถาน /
7.	☒ ก. ชุง	ข. จุง	ค. ชุง /
8.	ก. กอด	ข. โกดร	☒ ค. โกรธ /
9.	ก. กอด	☒ ข. เกาะ	ค. ก้อด /
10.	☒ ก. เป็ด	ข. แเปด	ค. เปรด /
11.	ก. กิด	☒ ข. กัด	ค. กรัด /
12.	ก. ปะ	☒ ข. ป่า	ค. ปลา /
13.	ก. ก่า	ข. ก้า	☒ ค. ก๋า /
14.	ก. ปลา	☒ ข. ป่า	ค. ป้า /
15.	ก. ช่าง	ข. ฉาง	☒ ค. ฉ้าง /
16.	☒ ก. คา	ข. ขา	ค. ค่า /
17.	ก. ซาดิ	ข. ซัด	☒ ค. ฉัด /
18.	ก. บ้าง	☒ ข. บ้าน	ค. บาน /
19.	☒ ก. ชง	ข. ชน	ค. ชม /
20.	☒ ก. พบ	ข. พก	ค. พด ☐
21.	☒ ก. ทรก	ข. ทรง	ค. โกดร /
22.	ก. เกิน	ข. เกิง	☒ ค. เกย /
23.	ก. ไกล	☒ ข. ไกล้	ค. ไก่ /
24.	ก. ยาน	☒ ข. ยาว	ค. ยาน /
25.	☒ ก. กรรม	ข. กลม	ค. กรน /

26.	☒ ก. รก	ข. รน	ค. รบ ☐
27.	ก. กเซน	☒ ข. จักเจน	ค. จักเจน /
28.	ก. พี่ชายสายดาสั้น	ข. พี่ชายสายดาสั้น	☒ ค. พี่ชายสายดาสั้น /
29.	☒ ก. ชามเขี้ยวคว่ำเข้า	ข. ฉามเขี้ยวคว่ำเข้า	ค. ชามเขี้ยวคว่ำเข้า /
30.	ก. ชามขวากคว่ำค้ำ	ข. ชามขวากคว่ำค้ำ	☒ ค. ชามขวากคว่ำค้ำ /

แบบทดสอบหลังฝึก

ชื่อ (Tên) เหวียน ฝู ตวน หนึ่

29

คะแนน (Điểm)

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย หน้าข้อเสียงที่ได้ยินNghe và đánh dấu trước âm đúng

1.	ก. ช่าง	☒ ข. จ้าง	ค. ฉ่าง /
2.	☒ ก. ฟิง	ข. ปลิง	ค. ปิง /
3.	ก. ☒ ปุ้ง	ข. ปดุง	ค. ปุง /
4.	ก. ☒ ความ	ข. ฟ้าม	ค. วาม /
5.	ก. กิ่งกำ	☒ ข. ชิงข่า	ค. คิงค่า /
6.	ก. ☒ กราบกราน	ข. ถาบกราน	ค. กราบگان /
7.	☒ ก. ชุง	ข. จุง	ค. ชุ้ง /
8.	ก. กัด	ข. โคตร	ค. โกรธ /
9.	ก. กอด	☒ ข. เกาะ	ค. ก้อด /
10.	☒ ก. เป็ด	ข. แเปด	ค. เปรด /
11.	ก. กัด	☒ ข. กัด	ค. กรัด /
12.	ก. ปะ	☒ ข. ป่า	ค. ปลา /
13.	ก. กำ	ข. กำ	☒ ค. กำ /
14.	ก. ปลา	☒ ข. ป่า	ค. ป้า /
15.	ก. ช่าง	ข. ฉ่าง	☒ ค. ช้าง /
16.	☒ ก. ฉ่า	ข. ฉา	ค. ฉ่า /
17.	ก. ซาดิ	ข. ซัด	☒ ค. ฉัตร /
18.	ก. บ้าง	☒ ข. บ้าน	ค. บาน /
19.	☒ ก. ชง	ข. ชน	ค. ชม /
20.	☒ ก. พบ	ข. พก	ค. พด ^๐ /
21.	☒ ก. ครก	ข. ทรง	ค. โคตร /
22.	ก. เกิน	ข. เกิง	☒ ค. เกย /
23.	ก. ไกล	☒ ข. ไกล์	ค. ไก่ /
24.	ก. ยาม	☒ ข. ยาว	ค. ยาน /
25.	☒ ก. กรม	ข. กลม	ค. กรน /

26.	ก. รก	ข. รน	✓ ปรบ /
27.	ก. คเซน	✓ ชัคเจน	ก. จัคเจน /
28.	ก. ปี่ชายสายดาสั้น	ข. พิ่ฉายสายดาสั้น	✓ พิ่ชายสายดาสั้น /
29.	✓ ขามเขี้ยวคว่ำเข้า	ข. ฉามเขี้ยวคว่ำเข้า	ก. ขามเขี้ยวคว่ำเข้า /
30.	ก. ขามขวาคว่าค่า	ข. ขามขวาค่า	✓ ขามขวาคว่าค่า /

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/2๖๖๘

วันที่ /6 มิถุนายน 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย เรือเอกกิ่งกูด เกาะประเสริฐ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาคำต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การสร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง การออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทย สำหรับนายทหารเวียตนามศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ กู่วิวกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ – ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประภาส เพ็งพุ่ม ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงสร และ อาจารย์ภัศริศา บุญสวัสดิ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบฝึกการออกเสียงภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียตนาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้เรือเอก กิ่งกูด เกาะประเสริฐ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/3480

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

30 พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน เจ้ากรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

เนื่องด้วย เรือเอกกึ่งกุล เกาะประเสริฐ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง การออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ อู่ทวีกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่ศูนย์ภาษา เพื่อทดลองใช้แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย วรรณยุกต์ สระ และข้อความต่อเนื่อง และแบบทดสอบเรื่อง การออกเสียง พยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย วรรณยุกต์ สระ และข้อความต่อเนื่อง กับ นายทหารนักเรียนชาวเวียดนามที่ศึกษาในหลักสูตรภาษาไทย สำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ในเบื้องต้นได้ประสานเรื่องกับ นาวเอกหญิงศิริพรธม เรื่องขจร หัวหน้ากองภาษา ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ เรือเอกกึ่งกุล เกาะประเสริฐ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-404-0678

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้แบบฝึกหัดฝึกทฤษฎีบทพีทาโกรัส
เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ข้อ ที่	รายการประเมิน	พึงพอใจมาก ที่สุด	พึงพอใจ มาก	พึงพอใจ กลาง	พึงพอใจ น้อย	พึงพอใจน้อย ที่สุด
1	ความเหมาะสม ความสอดคล้องของภาพประกอบ		✓			
2	ความเหมาะสมของภาพเคลื่อนไหว		✓			
3	ความชัดเจนของตัวอักษร		✓			
4	คำอธิบายในแบบฝึก		✓			
5	ความเหมาะสมของกิจกรรมในแบบฝึก		✓			
6	ความชัดเจนของเสียงในแบบฝึก		✓			
7	เนื้อหาของแบบฝึกมีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน		✓			
8	ความเหมาะสมของรูปแบบและวิธีการนำเสนอ	✓				
9	ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้อธิบาย	✓				
10	ความเหมาะสมของลำดับเนื้อหา		✓			

**แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์
เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ**

ข้อ ที่	รายการประเมิน	พึงพอใจมาก ที่สุด	พึงพอใจ มาก	พึงพอใจ กลาง	พึงพอใจ น้อย	พึงพอใจน้อย ที่สุด
1	ความเหมาะสม ความสอดคล้องของภาพประกอบ		✓			
2	ความเหมาะสมของภาพเคลื่อนไหว		✓			
3	ความชัดเจนของตัวอักษร	✓				
4	คำอธิบายในแบบฝึก		✓			
5	ความเหมาะสมของกิจกรรมในแบบฝึก		✓			
6	ความชัดเจนของเสียงในแบบฝึก	✓				
7	เนื้อหาของแบบฝึกมีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน		✓			
8	ความเหมาะสมของรูปแบบและวิธีการนำเสนอ	✓				
9	ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้อธิบาย		✓			
10	ความเหมาะสมของลำดับเนื้อหา			✓		

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้แบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์
เรื่องการออกเสียงภาษาไทยของชาวต่างชาติในหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนายทหารเวียดนาม ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ข้อ ที่	รายการประเมิน	พึงพอใจมากที่สุด	พึงพอใจมาก	พึงพอใจ มาก	พึงพอใจปาน กลาง	พึงพอใจ น้อย	พึงพอใจน้อย ที่สุด
1	ความเหมาะสม ความสอดคล้องของภาพประกอบ			✓			
2	ความเหมาะสมของภาพเคลื่อนไหว			✓			
3	ความชัดเจนของตัวอักษร	✓					
4	คำอธิบายในแบบฝึก			✓			
5	ความเหมาะสมของกิจกรรมในแบบฝึก			✓			
6	ความชัดเจนของเสียงในแบบฝึก	✓					
7	เนื้อหาของแบบฝึกมีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน			✓			
8	ความเหมาะสมของรูปแบบและวิธีการนำเสนอ			✓			
9	ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้อธิบาย			✓			
10	ความเหมาะสมของลำดับเนื้อหา				✓		

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	เรือเอก กิ่งกุล เกษประเสริฐ
วันเดือนปีเกิด	21 กันยายน 2511
สถานที่เกิด	จังหวัดชลบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	935/39 ซอยสุขสวัสดิ์ 26 แขวงบางปะกอก เขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นายทหารประจำแผนกวิทยาการและนิตยการบิน หน่วยบินเรือหลวงจักรีนฤเบศร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กองการบินทหารเรือ กองเรือยุทธการ กองทัพเรือ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2533	หลักสูตรนักเรียนจำทหารเรือ จาก โรงเรียนชุมพลทหารเรือ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ
พ.ศ. 2542	ระดับปริญญาตรี รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาทฤษฎีและเทคนิคทางรัฐศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ. 2549	หลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้น จาก สถาบันวิทยาศาสตร์ทหาร กรุงฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
พ.ศ. 2554	ระดับปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ